ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗι

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΟΝ ΜΟΝΗι ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

[*Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Παρνασσοῦ*].

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

1898

KATALOGOS

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗι

KATA-TEN-ANDRON-MONEI-TES-AGIAS-KODIKON

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΟΝ ΜΟΝΗι ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΥΠΟ

SPYRIDONOS P. LAMPROS

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

[*Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Παρνασσοῦ*].

ATHENAIS

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

1898

KATALOGOS

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗι

KATA-TEN-ANDRON-MONEI-TES-AGIAS-KODIKON

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΩΝ ΜΟΝΗι ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΥΠΟ

SPYRIDONOS P. LAMPROS

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

———

[*Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Παρνασσοῦ*].

ATHENAIS

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

1898

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗι

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΟΝ ΜΟΝΗι ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΩΔΙΚΩΝ

Διελθὼν τὸ θέρος τοῦ 1897 ἐν Ἄνδρῳ, ἐπεσκέφθην ἀρχομένου τοῦ Σεπτεμβρίου ἐπὶ τετραήμερον (3—6) τὴν ἐν τῷ δήμῳ Γαυρίου κειμένην μονὴν Ἁγίας. Ἔτυχον δ' ἐν αὐτῇ φιλοφρονεστάτης δεξιώσεως μετὰ τῆς οἰκογενείας μου καὶ τῶν συνοδευόντων με κ. κ. Ἀλεξάνδρου Πασχάλη, διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς, καὶ Ἰωάννου Βογιατζίδου, τότε μὲν τελειοφοίτου, νῦν δὲ διδάκτορος τῆς φιλολογίας. Ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ δεξιώσει ἐκφράζω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας εἴς τε τὸν καθηγούμενον κ. Μεθόδιον τὸν Ψωμᾶν, τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ τοὺς λοιποὺς πατέρας τῆς μονῆς.

Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τῆς ἐμῆς ἐν τῇ μονῇ διατριβῆς ἠσχολήθην περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ αὐτῆς κωδίκων, ὃν δημοσιεύω ἐνταῦθα, τυχὼν τῆς φιλοπόνου καὶ νοήμονος συνεργασίας τῶν κυρίων Πασχάλη καὶ Βογιατζίδου, εἰς οὓς ὀφείλεται εἰλικρινὴς ἔπαινος ὡς μεγάλως συντελέσαντας εἰς τὴν ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ὅπερ προεθέμην.

Ὁ ἐνταῦθα δημοσιευόμενος κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς μονῆς Ἁγίας δὲν εἶνε ὁ πρῶτος. Ἤδη πρὸ ἐμοῦ ὁ μακαρίτης πρώην Σταυρουπόλεως Κωνστάντιος ὁ Πληζιώτης, μονάζων ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ, ἐφιλοπόνησε κατάλογον τῶν χειρογράφων, ἐκδοθέντα ἐν τῇ περὶ Ἄνδρου καὶ Κέω ἀξιολόγῳ μονογραφίᾳ τοῦ κ. Ἀντωνίου Μηλιαράκη (σ. 161—181). Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ κατάλογος ἐκεῖνος ἦτο ἀνεπαρκής, μὴ ἀνταποκρινόμενος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιστήμης. Ἡ σπανιωτάτη μνεία τοῦ αἰῶνος καθ' ὃν ἐγράφησαν οἱ κώδικες, ἡ ἔλλειψις πάσης δηλώσεως τοῦ σχήματος, τοῦ ὄγκου καὶ τῶν δια-

στάσεων αὐτοῦ, ἡ ἀτελὴς ἀναγραφὴ τῆς ἐν ἑκάστῳ κώδικι περιεχομένης ὕλης, ἡ ἀνακριβὴς ἀντιγραφὴ τῶν τυχὸν ἀνακοινουμένων σημειώσεων ἐκ τῶν κωδίκων καὶ ἄλλα τοιαῦτα πλημμελήματα καθίστανον ἀναγκαίαν τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀνάληψιν τοῦ ἔργου.

Εὗρον δ' ἐγὼ τοὺς κώδικας τῆς μονῆς ἐν εὐπρεπεῖ καὶ ἀσφαλεῖ φυλασσομένους χώρῳ, καὶ ἐτήρησα ἐν τῇ ἐμῇ ἀναγραφῇ τὴν τάξιν καθ' ἣν ἕνεκεν ἐλλείψεως ἐπαρκεστέρου χώρου ἀπέκειντο τὰ χειρόγραφα. Διὰ τοῦτο δὲ ἠναγκάσθην νὰ δηλώσω ἕκαστον αὐτῶν διὰ νέου ἰδίου ἀριθμοῦ, ἀναγραφέντος ἐπὶ δελτίου ἐπικολληθέντος εἰς τὴν ῥάχιν τῶν κωδίκων. Διακρίνονται δ' οἱ ἐμοὶ ἀριθμοὶ τῶν πρότερον ἐπικολληθέντων ὑπὸ τοῦ Πληζιώτου διὰ κεφαλαίου Λ προταχθέντος τῶν ἐμῶν ἀριθμῶν, εἰς οὓς ἀνταποκρίνονται οἱ ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας καταλόγῳ. Πλὴν δὲ τῶν τοῦ Πληζιώτου δελτίων ἐν τοῖς πλείστοις τῶν κωδίκων ὑπῆρχον ἐπικεκολλημένα καὶ ἄλλα δελτία μετ' ἄλλων παλαιοτέρων ἀριθμῶν, προερχομένων ἐξ ἀρχαιοτέρας ἴσως ἀναγραφῆς, ἄγνωστον ὑπὸ τίνος καὶ πότε γενομένης. Τὴν δὲ σχέσιν τῶν ἐμῶν ἀριθμῶν πρός τε τοὺς τοῦ Πληζιώτου καὶ τοὺς παλαιοτέρους ἀνέγραψα μὲν ἐν τέλει τῆς ἀναγραφῆς ἑκάστου κώδικος, δεικνύει δὲ καὶ ὁ ἐν τέλει τοῦ ὅλου καταλόγου συγκριτικὸς πίναξ. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅτι ἐκ μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ Πληζιώτου ἀναγραφέντων δὲν ὑπάρχουσι πλέον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς οἱ παρ' αὐτῷ ἀριθμοὶ 3, 4, 5, 6, 40, 78, 79 καὶ 86, ἐκ δὲ τῶν παρ' ἐμοῦ ἀναγραφομένων ἦσαν εἰς ἐκεῖνον ἄγνωστοι οἱ ἐμοὶ ἀριθμοὶ 20, 21, 24, 30, 33, 36, 52, 55, 73, 79, 84, 90, 102 καὶ 104. Ἀλλὰ σημειωτέον, ὅτι ἐπειδὴ ἐν μὲν τῷ παρὰ Μηλιαράκῃ ἐκδεδομένῳ καταλόγῳ τοῦ Πληζιώτου περιλαμβάνονται ἀριθμοὶ μόνον 87, ἀντιπροςωπεύοντες κώδικας ἐν ὅλῳ 91, ἅτε ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 85 συμπεριλαμβανομένων πέντε κωδίκων, ἀλλ' ὑπάρχει καὶ δελτίον τοῦ Πληζιώτου φέρον ἀριθμὸν 89, πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ Πληζιώτης μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ καταλόγου αὐτοῦ ἐξηκολούθει προςθέτων ἀριθμούς, ὑφ' οὓς ἔμελλον πιθανῶς νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ λοιποί, ἔκτοτε εὑρεθέντες ἢ προστεθέντες, κώδικες τῆς μονῆς. Τὸ ἔργον δὲ τοῦτο ἐκώλυσεν ἐπελθὼν ὁ θάνατος τοῦ φιλοπόνου ἐπισκόπου. Τί δ' ἀπέγειναν οἱ κώδικες οἱ ἀναγεγραμμένοι μὲν παρὰ Πληζιώτῃ, λείποντες δὲ νῦν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τῆς μονῆς, δὲν ἠδυνήθην νὰ μάθω.

Πλὴν δὲ τῶν κωδίκων τούτων δέον νἀναγραφῇ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν Ἁγίας ἀνῆκέ ποτε καὶ τὸ χειρόγραφον τὸ περιέχον δημώδη παράφρασιν τοῦ περὶ Ἀκρίτου ἔπους εἰς δέκα βιβλία, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνίου Μηλιαράκη [1], ὅςτις καὶ ἐδώρησε τὸν ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Πληζιώτου τῷ 1878 εὑρεθέντα ἐκεῖνον κώδικα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην, ἐν ᾗ νῦν ἀπόκειται ὑπ' ἀρ. 1074 [2].

Κέκτηται δὲ νῦν ἡ μονὴ Ἁγίας πλὴν τῶν ἐν τῷδε τῷ καταλόγῳ ἀναγραφομένων χειρογράφων καὶ δώδεκα πατριαρχικὰ σιγίλλια ἐπὶ περγαμηνῆς α-γ') **Μελετίου Ἀλεξανδρείας** τοῦ ἔτους 1597, δ') **Ραφαὴλ Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ἔτους 1604, ε') **Τιμοθέου Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ἔτους 1612, ς') **Παρθενίου Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ἔτους 1640, ζ') **Διονυσίου Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ἔτους 1662, η') **Ἱερεμίου Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ἔτους 1717, θ') **Παϊσίου Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ἔτους 1730, ι') **Νεοφύτου Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ἔτους 1793, ια') **Γρηγορίου Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ἔτους 1798 καὶ ιβ') **Νεοφύτου Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ἔτους 1800. Σώζονται δ' ἅπαντα ταῦτα τὰ ἐπὶ περγαμηνῆς σιγίλλια ἐν ἀρίστῃ καταστάσει μετ' ἀλωβήτων τῶν πατριαρχικῶν σφραγίδων καὶ τῶν κυανῶν μεταξωτῶν νημάτων δι' ὧν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς περγαμηνῆς.

Κατέχει δ' ἡ μονὴ καὶ φάκελον ὁμολόγων, πωλητηρίων, ὑποσχετικῶν, ἐξοφλητικῶν καὶ λοιπῶν ἰδιογράφων τῆς τρίτης δεκάδος τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος, ἐν ὅλῳ δέκα καὶ ἑπτά, ἅτινα μικρὰν ἔχουσιν ἀξίαν.

Ἐν τέλει δὲ προςθέτω, ὅτι ἐν μὲν αὐτῷ τῷ καταλόγῳ συνεκδίδω τινὰ μικρὰ ἀνέκδοτα ἐκ κωδίκων τῆς μονῆς, εἰς αὐτὸν δὲ προςήρτησα ἐπίμετρον ἐν ᾧ ἐκδίδονται τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 74 κώδικι τῆς μονῆς περιλαμβανόμενα τέσσαρα ἄξια λόγου ἔγγραφα περὶ τῆς μητροπόλεως Σοφίας κατὰ τὸν δέκατον ἕβδομον αἰῶνα μεσοῦντα.

---

[1] Βασίλειος Διγενὴς Ἀκρίτας ἐποποιία βυζαντινὴ τῆς 10ης ἑκατονταετηρίδος κατὰ τὸ ἐν Ἄνδρῳ ἀνευρεθὲν χειρόγραφον ὑπὸ **Ἀντ. Μηλιαράκη.** Ἐν Ἀθήναις. 1881.

[2] **Ἰωάννου καὶ Ἀλκιβιάδου Σακκελίωνος** Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις. 1891 σ. 191.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

1. Χαρτ. 0,21×0,16. Αἰῶνος XVII (φ. 394).

Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ὁμιλίαι.

α' (φ. 5 α). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ. Εὐλόγησον πάτερ». Ἄρχ. Ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ Κυριακῇ.—β' (φ. 12 β). «Τοῦ αὐτοῦ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων.» Ἄρχ. Καὶ ἡ παροῦσα Κυριακή. — γ' (φ. 19 α). «Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.» Ἄρχ. Πολλῶν καὶ μεγάλων. — δ' (φ. 26 β). «Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.» Ἄρχ. Καὶ σήμερον ἡμῖν. — ε' (φ. 37 β). «Τῇ Κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ.» Ἄρχ. Τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διαλεγομένου τοῖς Ἰουδαίοις. — ς' (φ. 45 α). «Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.» Ἄρχ. Μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἐνδόξου Ἀναλήψεως.—ζ' (φ. 51 β). «Τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.» Ἄρχ. Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς.—η' (φ. 62 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ὁμιλία εἰς τὴν περικοπὴν τοῦ εὐαγγελίου τῇ Κυριακῇ αη τῶν ἁγίων Πάντων.» Ἄρχ. Εἶπεν ὁ Κύριος Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἡμῖν. — θ' (φ. 68 β). «Κυριακὴ βα Ματθαίου.» Ἄρχ. Ἐπειδὴ τῆς θείας καὶ πρώτης.—ι' (φ. 74 α). «Κυριακὴ γη περὶ φιλαργυρίας: Ματθαίου.» Ἄρχ. Τῆς φιλαργυρίας, οὐδέν ἐστι χαλεπώτερον καὶ τῆς φιλοχρηματίας. — ια' (φ. 80 β). «Κυριακὴ δ περὶ πίστεως καὶ ὅτι διὰ πίστεως κατορθοῦται πᾶν ἀγαθόν. Εὐλόγησον πάτερ.» Ἄρχ. Οὐδέν ἐστι τῆς ἀδιστάκτου καθαρᾶς πίστεως ἰσχυρότερον. — ιβ' (φ. 89 α). «Τῇ Κυριακῇ εη: Ματθαίου.» Ἄρχ. Πηγὴ πνευματικὴ καὶ σωτήριος. — ιγ' (φ. 96 α). «Τῇ Κυριακῇ ςη: Ματθαίου.» Ἄρχ. Οἱ τῶν μελισσῶν τὸ φιλόπονον. — ιδ' (φ. 105 α). «Κυριακὴ ζη Ματθαίου.» Ἄρχ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγοντι τῷ Ἰησοῦ.—ιε' (φ. 110 β). «Κυριακὴ ηη Ματθαίου:» Ἄρχ. Ὁ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας φροντίζων.—ις' (φ. 116 β). «Κυριακὴ θη Ματθαίου.» Ἄρχ. Καὶ οἱ τοὺς ἑαυτῶν φίλους σωματικῶς διατρέφειν βουλόμενοι.—ιζ' (φ. 125 β). «Κυριακὴ ιη Ματθαίου:» Ἄρχ. Ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ψυχικῆς σωτηρίας. —ιη' (φ. 133 β). «Κυριακὴ ιαη Ματθαίου:» Ἄρχ. Ποτὲ μὲν φανερῶς διαλέγεται.—ιθ' (φ. 133 β). «Κυριακὴ ιβη Ματθαίου.»

Ἀρχ. Οὐδὲν οὕτως οἶδε θολοῦν ἀγαπητοὶ καὶ σκοτίζειν ἀνθρωπίνην διάνοιαν.—κ' (φ. 147 α). «Κυριακὴ ιγ^η: Ματθαίου :» Ἀρχ. Τὴν ἐκ τῆς διδασκαλίας ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις περιποιούμενος ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ θεός. Τέλ. κατατρυφήσωμεν τοῦ πόματος οὗ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.—κα' (φ. 152 α). «Κυριακὴ ιδ^η: Ματθαίου :» Ἀρχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην.—κϐ' (φ. 158 ϐ). «Κυριακὴ ιε^η Ματθαίου.» Ἀρχ. Οἱ τοὺς ἀγροὺς τῶν ἀνθρώπων φυλάσσοντες γεωργοί.—κγ' (φ. 159 ϐ). «Κυριακὴ ις^η Ματθαίου :—» Ἀρχ. Τὴν ἐκ τῆς διδασκαλίας ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις περιποιούμενος ὁ Κύριος ἡμῶν. Τέλ. Καὶ τῆς ἀφράστου αὐτοῦ καὶ μακαρίας αὐτοῦ καταξιώσῃ χαρᾶς καὶ τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν ἀπολαύσεως ἧς καὶ τύχοιμεν πάντες ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—κδ' (φ. 165 ϐ). «Κυριακὴ ιζ^η Ματθαίου.» Ἀρχ. Μέγα ἀγαθὸν εὐχή.—κε'. (φ. 172 α). «Κυριακὴ α^η τοῦ Λουκᾶ :—» Ἀρχ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑστὼς ὁ Ἰησοῦς.—κς' (φ. 177 ϐ). Κυριακὴ ϐ^α τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Πασῶν τῶν ἀρετῶν ἀνωτέρα ἐστὶν ἡ ἀγάπη.—κζ' (φ. 182 ϐ). «Κυριακὴ γ^η τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Τὸ τῆς Ἀναστάσεως μέγα μυστήριον.—κη' (φ. 188 ϐ). «Κυριακὴ δ^η τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Ὥςπερ παράδεισος ἄλλος.—κθ' (φ. 198 ϐ). «Κυριακὴ ε^η τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ λόγια.—λ' (φ. 209 α). «Κυριακὴ ς^η τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Ὥςπερ τὰ σώματα ἡμῶν.—λα' (φ. 217 α). «Κυριακὴ ζ^η τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Καὶ μεγάλη πολλάκις ἀνάγκη.—λϐ' (φ. 223 α). «Κυριακὴ η^η τοῦ Λουκᾶ : Κατὰ ὑπερηφάνων.» Ἀρχ. Μέγα πρὸς ἀρετὴν ἐγκώμιον.—λγ' (φ. 231 α). «Κυριακὴ θ^η τοῦ Λουκᾶ : περὶ πλεονεξίας :—» Ἀρχ. Ἡ πλεονεξία μέγα τοῖς ἀνθρώποις μυστήριον.—λδ' (φ. 238 ϐ). «Κυριακὴ ι^η Λουκᾶ : περὶ τοῦ διδάσκειν διὰ παντός :—» Ἀρχ. Ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς διεξάγει.—λε' (φ. 245 ϐ). Κυριακὴ ια^η τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Ὁ μακάριος καὶ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς.—λς' (φ. 253 ϐ). «Κυριακὴ ιϐ^α τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους.—λζ' (φ. 261 α). «Κυριακὴ ιγ^η τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Ὥςπερ ἐξ ἀδδηφαγίας γίνεται φλεγμονή.—λη' (φ. 268 ϐ). «Κυριακὴ ιδ^η τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Ἥλιος δικαιοσύνης.—λθ' (φ. 275 α). «Κυριακὴ ιε^η τοῦ Λουκᾶ.» Ἀρχ. Πᾶσα μὲν ἀδικία.—μ' (φ. 283 ϐ). «Κυριακὴ τῶν προπατόρων.» Ἀρχ. Οἱ μὲν παλαιοὶ

ἐκεῖνοι καὶ θεῖοι ἄνδρες. — μα' (φ. 291 α). «Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.» Ἄρχ. Ὁ θεῖος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.—μϐ' (φ. 300 ϐ). «Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν.» Ἄρχ. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. —μγ' (φ. 307 α). «Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων.» (Ἡ ἐπιγραφὴ ἐγράφη χειρὶ νεωτέρᾳ ἐν τῷ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ βιϐλιογράφου ἀφεθέντι χώρῳ, ὃν ἐξ ἀνεπιστασίας ἀφῆκε κενὸν ὁ τὰς λοιπὰς ἐπιγραφὰς γράψας ἐρυθρογράφος). Ἄρχ. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.—μδ' (φ. 312 α). «Εἰς τὴν σωτήριον βάπτισιν: Εὐλόγησον πάτερ.» Ἄρχ. Ἡ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ.—με' (φ. 320 ϐ). «Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.» Ἄρχ. Εἰ καὶ ἡ ἑορτὴ παρῆλθεν ἡμᾶς.—μϛ' (φ. 328 ϐ). «Μηνὶ Σεπτευρίῳ εἰς τὴν πρώτην Λόγος εἰς τὴν περικοπὴν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας.» Ἄρχ. Ὥςπερ οἱ ἐν τοῖς πλοίοις ὑπνοῦντες.— μζ' (φ. 332 ϐ). «Μηνὶ Σεπτευρίῳ η^η Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας: Λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.» Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστάσα Μαριάμ.—μη' (φ. 339 ϐ). «Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως:—» Ἄρχ. Εἶπεν ὁ Κύριος οὐδεὶς ἀναϐέϐηκεν εἰς τὸν οὐρανόν. — μθ' (φ. 346 α). «Σεπτευρίῳ ιδ^η Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ: Εὐλόγησον πάτερ:—» Ἄρχ. Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας καὶ μακαρίας ζωῆς ἀπερράγημεν.—ν' (φ. 353 α). «Νοεμϐρίῳ ιγ^η τοῦ θείου Χρυσοστόμου: Λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου τὸ λεγόμενον εἰς ἱεράρχας:—» Ἄρχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.—να' (φ. 360 ϐ). «Φεϐρουαρίῳ ϐ^η Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: Λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας.» Ἄρχ. Πᾶσα ἑορτὴ καὶ πανήγυρις δεσποτική.—νϐ' (φ. 366 α). «Μαρτίῳ κε^η: ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου: Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν:—» Ἄρχ. Τὴν λαμπρὰν ἡμέραν καὶ φαιδρὰν ἑορτήν.—νγ' (φ. 370 α). «Αὐγούστου ϛ^η: Λόγος εἰς τὴν φρικτὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:» — Ἄρχ. Πᾶσαι μὲν αἱ δεσποτικαὶ ἑορταί.—νδ' (φ. 379 α). «Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε^η Ὁμιλία εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου:—» Ἄρχ. Πολλαὶ καὶ διάφοροι πανηγύρεις. — νε' (φ. 386 α). «Αὐγούστῳ κθ' Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου:—» Ἄρχ. Δεινὸν ὄντως ἐστὶν ἀγαπητοί.
Προτάσσεται ἐν φ. 2 α «Πίναξ ἄριστος τῆς παρούσης πυκτίδος.»
Ἐν φ. 394 ϐ· Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Μιχαὴλ Ἀνδρίτσου

καὶ νοταρίου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἀθηνῶν ἐν ἔτει αχιω Ἰανουαρίῳ ιθη': —Ἕπονται ἐρυθροῖς γράμμασιν· Οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε καὶ σύγγνωτέ μοι.

Ἐν φ. 1 α χειρὶ νεωτέρᾳ ἀνορθόγραφον σημείωμα τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς παπᾶ Μητροφάνους. Ἐν δὲ φ. 1 β ἀνορθόγραφον σημείωμα, καθ' ὃ τὸ βιβλίον εἶνε τὶς ἁγίας καὶ ζοωδώχου Πιγὶς ἐν τί Ἄνδρο.

Ἴδε καὶ ἀριθμὸν 47 τοῦ ἀνὰ χεῖρας καταλόγου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 10 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 163). Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 22.

2. Χαρτ. 0,217×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 70).

1 (φ. 1 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία.

Ἐν φ. 67 α οἱ ἑξῆς στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην·

Τῶ ἐμπόνος γραψαντι το κεκτιμένω
τω δαναγινώσκωτι μὲτ ευλαβεῖας
τους τρεῖς τοῦτους φοιλατε τριας ἁγίας
Δομέτιος Φομόναχος 1702.

2 (φ. 67 β). «Ἀκάθιστος».

Ἐν τῷ ἐν ἀρχῇ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ δέρματι τοῦ περικαλύμματος ὄνομα κτήτορος τοῦ κώδικος Διονυσίου ἱερομονάχου 1834.

Λείπει παρὰ Πληζιώτῃ. Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 48.

3. Χαρτ. 0,198×0,149. Αἰῶνος XVII (φ. 104).

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν φ. 103 β· Ἡ παροῦσα κατήχησις ὑπάρχει κἀμοῦ Αὐξεντίου ἀρχιερέως τοῦ ἐπίκλην Παρόδου ἐπροσηλώθη δὲ παρ' ἐμοῦ ἐν τῇ μονῇ τῆς Παναχράντου Θεοτόκου (ἄνωθεν νεωτέρᾳ χειρὶ ἐνήσῳ Ἄνδρῳ) καὶ εἴ τις ἀποξενώσει αὐτὴν ἐκ τῆς σεβασμίας ταύτης μονῆς ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων, ἀμήν: ἐν τῇ νῆσσῳ Ἄνδρῳ: —

Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ 1 α χρονολογίαι αψξδ' Αὐγούστου 20 καὶ αψ9ς' Μαρτίου κζη'.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 65 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 178). Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 28.

4. Χαρτ. 0,20×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 235).

Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ **ἄλλων ἀδήλων** Λόγοι κατηχητικοί.

Σχεδὸν ἅπαντες ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν φ. 194 β «Λόγος εἰς τὴν ξυραθύσαν συχὴν καὶ περὶ ἐξογορεύσεως καὶ συγχωρήσεως ἁμαρτιῶν.» Ἀρχ. Ἠτελειώσαμεν καὶ ἐπεράσαμεν τὴν μεγάλην θάλασσαν τῆς νηστείας.

Τὰ παράφυλλα 1, 2 καὶ 233, ἐσταχωμένα κατ' ἀντίστροφον διεύθυνσιν, ἐκ κώδικος μεγαλειτέρου σχήματος (Περγ. XII. σελ. 2), περιέχουσι δ' ἀποσπάσματα Διηγήσεως περὶ τῆς Θεοτόκου. Τὰ δὲ παράφυλλα 234 καὶ 235 περιέχουσιν Ἐπιστολὴν πρὸς καθηγούμενον ἀρχιμανδρίτου, οὗ ἡ ὑπογραφὴ γέγραπται διὰ μονοκονδυλίας δυςξυμβλήτου. Φέρει δ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἡμερομηνίαν ᾳψϛ Νοεμβρίου κε.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 69 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 178). Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 23.

5. Περγ. 0,24×0,145. Αἰῶνος XVI (φ. 440).

Θεοφάνους Ταυρομενίας τοῦ Κεραμέως Ὁμιλίαι.

Ἐν φ. 1 α γίνεται παραπομπὴ εἰς πίνακα τοῦ βιβλίου εὑρισκόμενον ἐν τέλει· ἀλλ' οὗτος λείπει νῦν.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 41 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 169). Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 25.

6. Περγ. 0,21×0,12. Αἰῶνος XIII (φ. 224).

1 (φ. 1 α). Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 217 α οἱ ἑξῆς στίχοι·

Εὔχεσθε πάντες τῷ ξύσαντί γε Θεοδοσίῳ
πάντων ἐσχάτῳ καὶ βεβήλῳ τὸν βίον.
Δέχοιο Χριστὲ τῶν ἐμῶν χειρῶν κόπον
λύσιν παρέχων τῶν πολλῶν μου πταισμάτων.
Θεοδόσιος μοναχὸς ἔσχατος μονοτρόπων.

2 (φ. 218 α). «Πίναξ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἑωθινῶν εὐαγγελίων.»

3 (φ. 218 β). «Κανὼν κοινῆς παρακλήσεως.»

4 (φ. 220 α). «Εὐχαὶ λεγόμεναι μετὰ τὸ ἀπόδειπνον.»

Ἐν φ. 224 β· Ἀρχῆ χρόνου αφοῦπερ ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος ἤγουν του ϛω ἔτους (=1292) μέχρι καὶ νῦν τοῦ τρέχοντος ,ϛϡϛγ· ἰνδικτιῶνος γ' (χειρὶ νεωτέρᾳ). Ἐν τῷ

αὐτῷ φύλλῳ τὸ νεώτερον χρονικὸν σημείωμα τόδε· 1659 μαρτίου προτη εκαμε χϋονι εος των γιαλο ης το κημα απιθαμες πεντε και εχαθικαν προβατα και γιδια πολα και ενα βουβαλι.

Ὁ κῶδιξ φαίνεται γεγραμμένος ὑπὸ δύο χειρῶν, ὧν ἡ πρώτη διήκει μέχρι τοῦ φ. 218 α. Νεωτέρα δὲ χείρ, ποιουμένη χρῆσιν ὡς πλείστων βραχυγραφιῶν, ἔγραψε τὰ λοιπὰ φύλλα τοῦ κώδικος.

Ἐν τῷ Ψαλτηρίῳ τὰ ἐρυθρὰ ἀρχικὰ γράμματα ἐναλλάσσουσι μετὰ καὶ κυανῶν ζωηροτάτου χρώματος.

Ἰδιόρρυθμος εἶνε ἡ διὰ δέρματος στάχωσις, ἐν ᾗ φέρονται περίεργα ἐπιτυπώματα ἐκ κοσμημάτων ἐν μέρει ἐγχρώμων.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 32 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 168). Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 11.

7. Χαρτ. 0,213×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 209).

1 (φ. 1 α). **Ἀδήλου** Λόγος.

Ἀρχ. (ἀκέφ)· ... βασιλίδος ἐκ βασιλικοῦ καταγομένης σπέρματος. Τέλ. τῷ ἀδύτῳ φωτὶ καταστραφθέντες τοῦ ἐξ ὕψους ἡμῖν ἀνατείλαντος Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ πάντων ἡμῶν δεσπότου και σωτῆρος Θεοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2 (φ. 11 α). **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἀρχ. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη.

3 (φ. 22 α). **Ἀνδρέου Κρήτης** Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἀρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.

4 (φ. 30 α). «Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ σωφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου **Κεραμέως ἀρχιεπισκόπου πόλεως Ῥωσοῦ ἐν Καλαβρίῃ** Ὁμιλία εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.»

Ἀρχ. Ὁρῶ σήμερον τοῦ μεγάλου τοῦδε ναοῦ τὸν σεβάσμιον ὄροφον.

5 (φ. 38 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** «Εἰς τὴν στείρωσιν Ἐλισάβετ καὶ τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν.»

Ἀρχ. Οὐδὲν τοῖς δεσποτικοῖς ἀνυπότακτον ὅροις.

6 (φ. 42 α). Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
Ἀρχ. Ὅτι μὴ πολυ τῶν αγγέλων ἀφέστηκεν ἄνθρωπος.
7 (φ. 50 α). Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
Ἀρχ. Εἰ καὶ δικαίου μνήμην μετ' ἐγκωμίων.
8 (φ. 57 α). **Βασιλείου Σελευκείας** Εἰς τὰ νήπια τὰ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντα.
Ἀρχ. Πάλιν ὁ γέρων ἐγώ.
9 (φ. 63 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὰ ἅγια νήπια.
10 (φ. 67 α). **Ἰωάννου Εὐχαΐτων** «Εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἁγίων ἀγγέλων τὴν ἐπιτελουμένην κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Νοεμβρίου μηνός.»
Ἀρχ. Καὶ τοῦτο τῆς ἄκρας ἀγαθότητος γνώρισμα.
11 (φ. 81 α). **Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου** Εἰς τὴν παρείςβασιν τῶν νηστειῶν.
12 (φ. 98 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Περὶ ἐλεημοσύνης.
Ἀρχ. Πάλιν ἡμῖν παρὰ τοῦ Κυρίου.
13 (φ. 107 β). Διήγησις περὶ τοῦ ματαίου βίου.
Ἀρχ. Πάντες μὲν ἀγαπητοὶ Χριστιανοί.
14 (φ. 117 β). «Θαῦμα γενόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ εὐσεβοῦς Θεοδωσίου τοῦ μεγάλου.»
Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.
15 (φ. 122 α). «Διήγησις περὶ τριῶν γυναικῶν φανερωθεισῶν ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως» τοῦ Πορφυρογεννήτου.
16 (φ. 125 α). **Ἀνδρέου Κρήτης** Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.
Ἀρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.
17 (φ. 132α α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ.
18 (φ. 149 α). **Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως** Εἰς τὰ Εἰςόδια.
Ἀρχ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις (ἀνορθογράφως).
19 (φ. 153 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Κατὰ μεθυόντων.

20 (φ. 164 α). **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** Περὶ τῶν πιστῶς κεκοιμημένων.

21 (φ. 180 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** «Διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.»

22 (φ. 194 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.

Ἀρχ. Εὔκαιρος ἡμέρα.

23 (φ. 200 α). Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

Ἀρχ. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν ἀγγέλων ἀφέστηκεν ἄνθρωπος (ἀνορθογράφως).

Ἐν φ. 124 β· Ἐν τῇ ἀντρ ‚αφνβ σεπτεβροιου θ (=1552).

Ἐν φ. 196 β· Ἐν τῇ ἄντρῳ απριλλιου ια ‚αφνζ (=1557).

Ἄνωθεν τῶν ἐν ἀρχῇ ἑκάστης ὁμιλίας μικρῶν ἐπιτίτλων γέγραπται ἑκάστοτε νεωτέρᾳ χειρὶ ἡ λέξις φίλα (=φύλλα), ἑπομένου ἀριθμοῦ ἑλληνικοῦ δηλοῦντος τὸν ἀριθμὸν τῶν φύλλων ἃ καταλαμβάνει ἡ ἀρχομένη ὁμιλία.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 11 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 163). Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 52.

8. Χαρτ. 0, 215×0, 15. Αἰῶνος XVI.

Βίβλος «Βαρλαὰμ σὺν λαμπρῷ Ἰωάσαφ . . . . συγγραφεῖσα παρὰ **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.**»

Ἐν φ. 2 α μελανότυπος παλαιὰ σφραγὶς τῆς μονῆς. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ προςκεκολλημένῳ εἰς τὸ περικαλῦπτον τὸν κώδικα δέρμα ἀνορθόγραφος σημείωσις περὶ ἀνακαινίσεως τῆς βίβλου διὰ χειρὸς Ἀγαθαγγέλου ἱερομονάχου τῷ 1632 Ἰανουαρίου 13 καὶ ἄλλη ὁμοία σημείωσις διεξεσμένη τἄλλα πλὴν τῆς χρονολογίας 1625 Ὀκτωβρίου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 20 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 167). Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 21.

9. Χαρτ. 0,205×0,145. Αἰῶνος XVI (φ. 242).

1 φ. 1 α). Θαῦμα γενόμενον ὑπὸ τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.»

2 (φ. 6 β). «Περὶ τοῦ παιδὸς τοῦ ἀρνησαμένου τὸν Χριστὸν ἐγγράφως.»

3 (φ. 10 β). «Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου Ἀναστασίου καὶ τῆς τούτου γυναικός.»

4 (φ. 12 β). «Ἕτερον θαῦμα περὶ τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ.»

5 (φ. 15 α). «Βίος τῆς ὁσίας Θεοδώρας.»

6 (φ. 25 α). «Λόγος εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον.»

Ἀρχ. Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον παρεσκευαζόμην.

7 (φ. 34 α). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** Περὶ τοῦ ἐν Βηρυτῷ θαύματος τῆς εἰκόνος Χριστοῦ.

8 (φ. 39 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Περὶ μετανοίας καὶ εἰς τὴν σκυθρωπότητα τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ.

9 (φ. 48 α). Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

10 (φ. 56 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

Ἀρχ. Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε.

11 (φ. 65 β). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Ἡσυχίου μοναχοῦ** Διήγησις εἰς τὸν πατριάρχην Ἀβραὰμ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.»

Ἀρχ. Ἔζησεν Ἀβραὰμ τὸ μέτρον τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

12 (φ. 81 β). Μαρτύριον μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

Ἀρχ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

13 (φ. 89 β). Βίος καὶ πολιτεία Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Ἀρχ. Ξένον καὶ παράδοξον θαῦμα.

14 (φ. 104 α). Μαρτύριον ἁγίας Βαρβάρας.

Ἀρχ. Κατεκεῖνον τὸν καιρὸν βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ.

15 (φ. 109 β). «Θαῦμα τοῦ ἁγίου Θεωδώρου.»

Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

16 (φ. 117 β). **Λέοντος πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως** Περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.

Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις προςελθόντες οἱ Ἀπόστολοι.

17 (φ. 123 α). Διήγησις (ἀκέφαλος καὶ κολοβή).

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· ...μέλει ἔρχεται ὁ μεμυημένος διάβολος, ὁ Ἀντίχριστος· καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὸν διάβολον, κρατήσει ὁ οὐρανὸς τὸν υἱετόν. Τέλ. (κολ.) ἕτερος τόπος, ὁ τόπος τῆς ἀπωλείας· ἐν ταύταις ταῖς...

18 (φ. 133 α). «Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων.»

Ἀρχ. Κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου τοῦ βασιλέως.

19 (φ. 139 β). «Μαρτύριον του άγίου ίερομάρτυρος Βλασίου.»
Ἀρχ. Ἡνίκα καιρὸς τῶν εἰδώλων ἐπεκράτει.

20 (φ. 145 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὸν μάταιον βίον.

21 (φ. 152 α). «Πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου τὸ πῶς ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησαν ἐπι Νέρωνος βασιλέως.»
Ἀρχ. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον Παῦλον.

22 (φ. 172 α). Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
Ἀρχ. [Β]ίον καλὸν καὶ ἀμόλυντον.

23 (φ. 182 α). «Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτιρος Μαρίνης.»
Ἀρχ. Τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 (φ. 197 β). «Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Αἰκαταιρίνης τῆς βιργγίλου καὶ ῥήτορος.»
Ἀρχ. Ἔτους τριακοστοῦ πέμπτου βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβοὺς καὶ παρανόμου βασιλέως Μαξεντίου.

25 (φ. 214 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Ἐγκώμιον εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον.
Ἀρχ. Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅμιλλαν ὁρῶ.

26 (φ. 218 α). **Μιχαὴλ συγκέλλου** «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πάσας τὰς οὐρανίους δυνάμεις.»
Ἀρχ. Τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ.

27 (φ. 237 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
Τέλ. (κολ.) τὸ προστεταγμένον ἐποίησεν ἐν σπου...
Ἀντιστοιχεῖ ἴσως πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 25 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 167). Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 37.

10. Χαρτ. 0,188×0,13. Αἰῶνος XV (φ. 372).

Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 2 καὶ 3 προτάσσονται εἰςαγωγικὰ «ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα» ἤτοι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Τὸ φ. 1 Περγ. XIII) περιέχει Κανόνας. Τὰ δὲ φ. 372 καὶ 373 ἀποτελοῦνται ἐξ ἑνὸς φύλλου (Περγ. XII εἰς 4ον) ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.
Ἐν τέλει τῶν Ψαλμῶν σημείωμα τοῦ βιβλιογράφου, ὅπερ ὧδε μετέγραψεν ὁ Πληζιώτης· Τέλος εἴληφεν σὺν Θεῷ ἁγίῳ εὐδο-

κοῦντος διὰ χειρὸς ἐμοῦ δὲ ἀμαθοῦς καὶ ἐλαχίστου Λουκᾶ δὲ θύτου Μυλωνᾶ καλουμένου, ὡς δὲ ἐκ παλαιῶν ὄνομα καὶ γένος Δαλασσινὸς πέφυκε ἐκ Καισαρείας τῶν Ῥωμαίων ὁπότε Δεσπότης τυγχόντα. Ὡς ἀνθρώπῳ πέλοντι καὶ νέου χεῖρα συγχωρεῖτέ μοι ἀδελφοί, εἰ καὶ λάθος τυγχάνει, καὶ μὴ μέμφεσθέ μοι διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων, ἀδύνατα γὰρ ἔστι τὸ μὴ λαθάσθαι. Τὸ σημείωμα τοῦτο διαλαθόν με δὲν ἀντέβαλον.

Ἐν δὲ φ. 371 β οἱ ἑξῆς στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην·

Ὥςπερ κατηξίωσας ὦ Θεοῦ λόγε
τέρμα κατιδεῖν τῆς παρούσης πυκτίδος
οὕτω καταξίωσον ἰδεῖν καὶ τέλος
τῶν συνεχουσῶν συμφορῶν καὶ κινδύνων.
Λουκὰ δὲ θύτη Χριστοῦ σωθείη
ἐν τῇ δίκῃ χάρισον Χριστὲ τὴν σωτηρίαν.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 54 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 172). Φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 13.

11. Χαρτ. 0,16×0,14. Αἰῶνος XVIII (φ. 135).

1 (φ. 5 α). Ἑρμηνεία «εἰς τοὺς τῆς Ὀκτωήχου ἀναβαθμοὺς» ἐκδοθεῖσα παρὰ **Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.**

2 (φ. 73 α). Ἑρμηνεία τοῦ τροπαρίου «Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον ἐργασαμένη φερώνυμε . . .»

Ἐν τέλει· Νεόφυτος ἱεροδιάκονος ὁ Πελοπονήσιος.

3 (φ. 76 α). Ῥητὰ περὶ ἁγίας Τριάδος.

Εἰσὶ δὲ **Ἀπολλωνίου, Σόλωνος, Θουκυδίδου** καὶ ἄλλων.

4 (φ. 76 β α). «Ἐπιστολαί.»

Δίκην τύπων ἐπιστολῶν, ὧν αἱ πλεῖσται ἀνεπίγραφοι. Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 117 β «**Κυρίλλου πατριάρχου Λούκαρη** ὑπογραφή.» Ἀρχ. Πολλὰ μὲν εἰσι καὶ ἄλλα τὰ καταβιβάζοντα.— Ἐν φ. 128 α «Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ κυρίῳ Σαμουήλ, ἡμετέρῳ δὲ αὐθέντῃ καὶ δεσπότῃ τὴν δουλικὴν καὶ ἀπαραίτητον μετ' εὐλαβείας προςκύνησιν». Ἀρχ. Ἔφρασαν καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ εὐτελεῖς αὐτῆς δούλους. Τέλ. Τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου παναγιότητος οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι. Γίνεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ μνεία τοῦ πρώην Παλαιῶν Πα-

τρῶν κῦρ Γερασίμου.—Ἐν φ. 120 β «**Σαμουὴλ** ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ῥώμης καὶ **οἰκουμενικὸς πατριάρχης** ἀπάντησις.» Ἀρχ. Τιμιώτατοι καὶ χρησιμώτατοι πρωεστοὶ καὶ γέροντες καὶ λοιποὶ εὐλογημένοι Χριστιανοὶ τῆς νήσου Πάτμου. Ἐν τέλει· ᾳψξζ΄ Νοεμβρίου κε΄ πατριάρχης εὐχέτης ὑμῶν.—Ἐν φ. 132 β Ἀπάντησις τῶν προεστώτων Πάτμου πρὸς τὸν πατριάρχην Σαμουήλ.

Ἐν φ. 2 β τοῦ κώδικος Τύπος ἐνταλτηρίου γράμματος. Ἐν φ. 3 α καὶ 4 β Ἀντίγραφον ἐντολῆς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Β. γραμματείας, φερούσης τὴν ὑπογραφὴν Γεωργίου Γλαράκη μετ' ἐπικυρώσεως τῆς ἀντιγραφῆς ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Τήνου Ἰωάννου Θεοτάκη 11 Μαρτίου 1839, περὶ πληρωμῆς τριμήνου συντάξεως τριάκοντα δραχμῶν εἰς τὸν ἐν Τήνῳ πρωτοσύγγελον Σωφρόνιον· προσέτι δ' ἀντίγραφον ἐξοφλητικοῦ γράμματος τοῦ εἰρημένου Σωφρονίου ἐξ Ἄνδρου τῇ 1 Ἰανουαρίου 1842.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 87 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 181) καὶ φέρει ἀριθμοὺς παλαιοὺς 41 καὶ 90.

12. Χαρτ. 0,175×0,12. Αἰῶνος XVII (φ. 111).

«Νομοκάνονον ἐκλελεγμένον ἐκ τῶν θεοφόρων πατέρων.»

Σύγκειται ἐκ κεφ. φπζ΄, ὧν προηγεῖται ἐν φ. 8 β-16 α Πίναξ. Τούτου δὲ προτάσσονται ἐν φ. 5 α-7 α Εὐχαί.

Τὰ ἄγραφα μείναντα τῶν φύλλων ἐπληρώθησαν δι' εὐχῶν γεγραμμένων ὑπὸ νεωτέρων χειρῶν καὶ προσθέτων κανόνων.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 62 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 177), δὲν φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιόν.

13. Χαρτ. 0,152×0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 283).

1 (φ. 1 α). Διήγησις ἀκέφαλος.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· . . . εἶπεν τὸ μηδὲν ἔχωντι ποῦ ἡ ἐργασία τοῦ τοσοῦτοῦ χρόνου τοῦ ἀφορισμοῦ σου· ἀπὸ χρύνεται δοῦλὸς καὶ λέγειν δέσποτα ἀπέστειλας πρός με στρατιότην ἀπότομον.

2 (φ. 11 β). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Διμητριανοῦ εἰς τὰς ις΄ τοῦ Αὐγούστου μηνός.»

3 (φ. 21 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** «Περὶ νηστείας τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.»

4 (φ. 30 α). **Τοῦ αὐτοῦ** «Κατήχησις ψυχοφελὴ πρόςφωνηθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνη» τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.

5 (φ. 35 β). «Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέου· λόγος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.»**
Ἀρχ. Φρόνημον τὴν τῆς παρούσης ζωῆς.

6 (φ. 43 β). «Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου εἰς τὸν ἄμβωνα· λόγος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** τὰ ἐπίληπα τῶν προἀναγνωσθέντων.»
Ἀρχ. Ἀγαπητὴ προφθάσωμεν τὸ πρόςωπον τοῦ Θεοῦ.

7 (φ. 51 β). Μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου.

8 (φ. 63 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** «Λόγος ἐν τῇ ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ.»
Ἀρχ. Τοὺς ἀνταγωνιζομένους ἑστὸς τοὺς ἀλλοφήλους ταῖς φάλαγξιν.

9 (φ. 69 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Τῇ δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν «Ἐπίλοιπα τῆς διέλθούσεις πρώτης Κυριακῆς.»
Ἀρχ. Πρῶτον ἄλλον ἀπάντων ἀδελφοί.

10 (φ. 75 α). «**Νεοφήτου πρεσβυτέρου** Ἐν τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῆς ἀμώμου νηστείας· λόγος περὶ τοῦ προκειμένου Σταυροῦ, καὶ τῇ ἐστιν ᾄσμα καινὸν καὶ σημείον εἰς ἀγαθὸν καὶ ὅτι ἔστιν σειμεῖον εἰς πονηρὸν ἐκ γραφηκὸν ἀπὸδεῖξεων.»
Ἀρχ. Ἄμαχον ὅπλον καὶ σκήπτρων βασιλέως.

11 (φ. 82 α). «**Νεοφήτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ ἐγκλείστου** Ἐν τῇ τετράδι τῆς Μεσονηστήμου ἠθίκη ὁμοιλία καὶ εἰς τὴν προςκύνησιν τοῦ προκειμένου Σταυροῦ.»
Ἀρχ. Τὸ ἀκατάτιον (sic) τοῦ λόγου.

12 (φ. 88 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** «Προςφωνήσεις ψυχοφελῆς ἐν τῷ ἄμβωνει» τῇ Κυριακῇ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος.
Ἀρχ. Οὐράνιον σπόρον καρποφορήσαντες.

13 (φ. 93 β). **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς πλούσιον καὶ Λάζαρον.

14 (φ. 102 β). **Τοῦ αὐτοῦ** Τῇ πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.
Ἀρχ. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας.

15 (φ. 119 α). «Λόγος εἰς τὰ Βαΐα καὶ εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον **Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως.»**
Ἀρχ. Τοὺς τῆς εὐσεβείας καθήκει μύστας.

16 (φ. 129 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** «Λόγος περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Προδρόμου εἰς τὸν Ἅδην καὶ εἰς τοὺς Προφήτας.»

17 (φ. 170 α). «Λόγος εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδὰμ τὸ πῶς ἐξορίσθειν ἀπὸ τὸν παράδεισον.»

Ἀρχ. Ἐξεῖπεν Ἀδὰμ τὴν Εὔαν λάλησον τὰ τέκνα ἡμῶν.

18 (φ. 180 α). Ἑρμηνεία τοῦ Τριςαγίου.

19 (φ. 183 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.

20 (φ. 189 α). **Τοῦ αὐτοῦ** «Λόγος περὶ τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.»

21 (φ. 200 α). **Ἐπιφανίου Κύπρου** Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.

22 (φ. 231 β). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Εἰς τὸ Πάσχα.

Ἀρχ. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

23 (φ. 236 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** «Λόγος δεύτερος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.»

Ἀρχ. Ἀνέστη τῇ τρίτι ἡμέρᾳ ὁ Κύριος.

24 (φ. 245 β). **Τοῦ αὐτοῦ** «Λόγος περὶ κατήχυσις» τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἀρχ. Εἴτις εὐσεβεῖς καὶ φιλόθεος.

25 (φ. 248 α). **Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου** Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

26 (φ. 255 α). **Νεοφύτου πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου** «Σησύνοπτος (sic) μνήμη περὶ τὸν ἑπτᾶ οἰκουμενηκῶν καὶ μεγάλων ἁγίων συνόδων καὶ ὅτου χάριν καὶ πότε οἱ πρεσβητέρα Ῥώμοι καὶ ἡ νέα Ῥώμοι διεστίκασιν ἀπαλλήλων.»

Ἀρχ. Ἄξιον ζητίσεως ζήτημα πολλάκης ἐπιζητῶν.

27 (φ. 266 α). Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ἀρχ. Βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον. Τέλ. (κολ.) πάλιν οὖν ἐδήλωσαν αὐ. . .

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 22 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 167), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 74.

14. Χαρτ. 0,15×0,102. Αἰῶνος XVII (φ. 201).

1 (φ. 3 α). «Κεκραγαρία κατ ἦχον ἅτινα ἐξηγήθησαν παρὰ κὺρ **Πέτρου Λαμπαδάριου.**»

2 (φ. 23 α). «Πολυέλεος συνοπτικὸς κὺρ **Ἰωάννου πρωτοψάλτου.»**

3 (φ. 35 α). «Ἕτερος πολυέλεος κὺρ Δανιὴλ πρωτοψάλτου **Πέτρου Λαμπαδαρίου.»**

Αἱ λέξεις Δανιὴλ πρωτοψάλτου περιγεγραμμέναι.

4 (φ. 51 α). «Πασαπνοάρια κὺρ **Ἰωάννου πρωτοψάλτου.»**

5 (φ. 54 α). «Δοξολογία σὺν Θεῷ ἁγίῳ κὺρ **Λαμπαδαρίου Πέτρου.»**

6 (φ. 58 α). «Δοξολογια κὺρ **Πέτρου Μπαρεκέτη.»**

7 (φ. 66 α). «Ἑτέρα κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου.»**

8 (φ. 70 β). «Κὺρ **Μπαλασίου ἱερέως.»**

9 (φ. 74 α). «Κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου.»**

10 (φ. 78 α). «Κὺρ **Γερμανοῦ Νεων Πατρῶν.»**

11 (φ. 82 α). «Κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου.»**

12 (φ. 87 α). «Κὺρ **Δανιὴλ πρωτοψάλτου.»**

13 (φ. 90 α). «Κὺρ **Πέτρου Μπαρκέτη.»**

14 (φ. 94 α). «Τριςάγιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ εξηγηθεν παρα κὺρ **Πετρου Λαμπαδαρίου.»**

15 (φ. 96 β). «Τριςάγιον νεκροσιμον ἐξηγήθη πὰρὰ τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου.»**

16 (φ. 99 β). «Φήμη παλαίχ ἐξηγηθεν παρὰ τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου.»**

17 (φ. 100 β). «Κὺρ **Ἰωάννου Κουκουζέλη.»**

18 (φ. 103 α). «Ἀλληλουϊάρια ἐξηγητὸν κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου Πελοπονισίου.»**

19 (φ. 104 α). «Χερουβικὰ κατ ἦχον τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου Πελωπωνισίου.»**

20 (φ. 120 α). «Κινονικὰ **Δανιὴλ πρωτωψάλτου** τῆς τοῦ Χρηστοὺ μεγάλης ἐκλησίας.»

21 (φ. 129 α). «Κοινωνικὰ κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου Πελοπονισίου.»**

22 (φ. 136 β). «Χερουβικὰ σύντομα κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου.»**

23 (φ. 141 β). «Ἕτερα σύντομα **τοῦ αὐτοῦ.»**
24 (φ. 142 β). «Κηνωνικὰ τῆς ευδομάδος τοῦ αυτοῦ κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου.»**
25 (φ. 147 β). «Εἰς τᾶς ἑορτᾶς τῆς Θεοτόκου τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Δανιήλ.**
26 (φ. 150 β). «Εἰς τὴν εωρτὴν τῶν Χριστογένων κὺρ **Δανιὴλ προτοψάλτου.»**
27 (φ. 152 α). «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια κὺρ **Δανιὴλ πρωτοψάλτου.»**
28 (φ. 153 α). **Τοῦ αυτοῦ** Εἰς στὸν Εοαγγελισμὸν τῆς Θεοτώκου κὺρ **Δανιῆλ προτοψαλτοῦ.»**
29 (φ. 155 α). «Τοῦ ἁγίου Λαζάρου τοῦ αυτου κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου.»**
30 (φ. 156 α). «Τῇ Κυριακὴ τῶν Βαῆων **Δανιὴλ προτοψάλτου.»**
31 (φ. 157 α). «Εἰς τὴν λαμπροφόρον Ανάστασιν τοῦ αυτοῦ κὺρ **Δανιήλ.»**
32 (φ. 159 α). «Την Κυριακὶ τοῦ Αντήπασχα ητη του Θωμα τοῦ αυτου κὺρ **Δανιήλ.»**
33 (φ. 160 β). «Τῆς αγιας Μεσοπεντῆκοστῖς **τοῦ αυτοῦ.»**
34 (φ. 162 α). «Τῆς Ἀναλήψεος τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Δανιὴλ προτοψάλτοῦ.»**
35 (φ. 163 α). «Τῆς αγίας Πεντηκοστῖς τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Δανιὴλ προτοψάλτου.»**
36 (φ. 164 β). «Τῶν αγίον Πάντῶν τοῦ αὐτοῦ κῦρ **Δανιήλ.»**
37 (φ. 166 α). «Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων **τοῦ αὐτοῦ.»**
38 (φ. 167 α). Κυρ **Δανιήλ.»**
39 (φ. 168 α). «Τῆς Μεταμορφώσεως κὺρ **Δανιὴλ πρωτοψάλτοῦ.»**
40 (φ. 170 α). «Τῶν Ἀσωμάτων κὺρ **Δανιὴλ πρωτοψάλτοῦ.»**
41 (φ. 172 α). «Λειτουργία προηγιασμένη **Πέτρου Λαμπαδαρίου.»**
42 (φ. 173 β). «Ἐξήγησις **τοῦ αὐτοῦ.»**

43 (φ. 175 α). «Εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων **Ἀποστόλη Ζαφυροπούλου Πελοποννησίου.**»
44 (φ. 176 α). «**Τοῦ αὐτοῦ κῦρ Ἀποστολάκοι.**»
45 (φ. 177 β). «Τῇ ἁγίᾳ και μεγάλῃ Πεμτῃ τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου.**»
46 (φ. 178 β). «Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ.»
47 (φ. 180 β). «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου.**»
48 (φ. 181 α). «Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου **τοῦ αὐτοῦ.**»
49 (φ. 185 α). «Ἀρχῇ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν καλοφονικῶν εἱρμῶν ποίημα κὺρ **Παναγιώτου Χαλατζουγλου πρωτοψάλτου.**»
50 (φ. 193 β). «Κὺρ **Δανιὴλ πρωτοψάλτου.**»
51 (φ. 195 β). «Τοῦ **Μπερεκέτη.**»

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος ἐν ἀρχῇ· Ἡ παρούσα ἄνθόλογος μουσικὴ ἤπαρχη καμοῦ Σπυρήδωνος Ζωγράφου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν:—1798 Ἰουλίου 10 εἰς Κασαμπά.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 81 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179) καὶ φέρει ἀριθμὸν παλαιὸν 27.

15. Χαρτ. 0,15×0,105. Αἰῶνος XVII (φ. 239).

1 (φ. 1 α). «Νομοκάνον πάνυ πλουσιωτος.»

Ἄρχεται ἐν φ. 20 α διὰ τῶνδε· «Νουθεσία εἰς πνευματικὸν καὶ ἀσφαλεια», ὧν ἡ ἀρχὴ Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων. Προτάσσεται δ' ἐν φ. 1 α—18 β «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος νομίμου.» Περιέχει δ' ὁ Πίναξ κεφάλαια στη', ὧν α' «Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι καὶ τοῦ μὴ λύειν ἑτέρου πνευματικοῦ κρίσιν», στη' «Περὶ ἐπισκόπου καὶ ἱερέως τὸν μὴ δεχομένων τὸν ἐπιστρέφοντα ἀπὸ ἁμαρτίας.» Ἀλλὰ τὰ κεφάλαια αὐτοῦ τοῦ νομοκάνονος δὲν ἀνταποκρίνονται ἀκριβῶς πρὸς τὰ ἐν τῷ Πίνακι ἀναγεγραμμένα.

2 (φ. 174 α). Εὐχὴ μεταλήψεως.
3 (φ. 177 α). «Περι τῶν βαθμῶν τοῦ γάμου εἰς πόσους γίνονται συνοικέσια καὶ εἰς πόσους δὲν γίνονται... **Ματθαίου**» [**Βλαστάρεως**].

4 (φ. 207 α). «Ἰδοῦ καὶ τὰ τῶν γάμων γράμματα ἅτι ἐσχεδίασεν ὁ σοφώτατος καὶ λογιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ὁ ἐν ἱεροδιακόνοις κύρις **Μανουὴλ ὁ Ξανθός.»**

5 (φ. 220 β). «Περὶ πρώτου γάμου καὶ τὸ τί ἐστι γάμος καὶ περὶ ἐννόμων γάμων» **Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως** καὶ **Ματθαίου Βλαστάρεως.**

6 (φ. 221 β). «Περὶ ἀφορισμένων τοὺς ὁποίους ἀφορίζουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ μετὰ θάνατον εὑρίσκονται λελυμένα τὰ σώματα αὐτῶν.»

7 (φ. 224 α). «Περὶ ἀποθαμένου ὁποῦ νὰ εὑρεθῇ σῶμα ἀκέραιον μὴ ἔχων τρίχας τελείας.»

8 (φ. 225 β). «Εὐχὴ συγχωρητικὴ ἐπὶ τῶν ἀλόγως ὑπό τινος ἀφοριζομένων ἢ λόγῳ ἑαυτοὺς δεσμευόντων.»

9 (φ. 227 β). **«Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως.»**

10 (φ. 230 α). «Εὐχὴ συγχωρητικὴ ὅταν ἀπαίρῃ ὁ ἄνθρωπος τῶν τῆδε.»

11 (φ. 231 α). «Συμμαρτυρία πνευματικοῦ πατρός.»

12 (φ. 232 α). Εὐχὴ συγχωρητική.

Τὸ ὑπ' ἀρ. 12 ἐπὶ ἄλλου χάρτου καὶ διὰ χειρὸς νεωτέρας.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 60 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 177), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

16. Χαρτ. 0,158×0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 142).

Νομοκάνων.

Κεφ. τκς', ὧν τὸ μὲν α' «Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶναι», τὸ δὲ τκς' «Περὶ πῶς γράφεται διαθήκη τοῦ μέλοντος ἀποθανεῖν.»

Ἐν φ. 3 α—20 α προτάσσεται Πίναξ ἀκριβής.

Ἐν φ. 140 οἱ ἑξῆς στίχοι·

Τῷ συντελεστῇ καὶ μόνῳ Θεῷ χάρις:—
Ἑπτακιςχιλίους, τὸ παρὸν ἐτελέσθη·
Αὐγούστου μηνὸς εἰκάδι ὀγδοάτῃ:—
Διὰ ἐξόδου τοῦ πανὁσιωτάτου:—
Καὶ πνευματικοῦ πατρὸς κὺρ Νικηφόρου:—
Ἐκ νήσσου Ἄνδρου, μονῆς τῆς Ζωοδόχου.

Καὶ κατωτέρω· Ἑπτάκις χιλιοστοῦ εἰκάδι ἑβδόμῃ:—Αὐγούστου ὡς ἄνωθεν εἰκάδι ὀγδόῃ:—

Ἐν δὲ φ. 141 α·

Τὸν δὲ γράψαντα, εἰ μαθεῖν αὐτὸν θέλης
Εδῶ κατωθεν ἀνάγνωσον καὶ γνώθη.

Κάτωθεν δὲ τῶν στίχων τούτων ἡ μονοχονδυλία Κυράζης Λὲπουριώτης.

Ἐν φ. 1 α χειρὶ νεωτέρᾳ· Καὶ τόδε σιν τῆς ἄλης προυγουμένου Ἰγνατοίου τίς Ἄγιας τοὺ εκξάν δρου:—

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 61 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 177), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

17. Χαρτ. 0,15×0,102. Αἰῶνος XVII (φ. 155).

«Νομοκάνονον πάνυ πλούσιον».

Ἄρχεται διὰ τῶνδε· «Νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια», ὧν ἡ ἀρχὴ Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων. Προτάσσεται δ' ἐν φ. 2 α—15 β «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος νομίμου.» Περιέχονται δ' ἐν ὅλῳ κεφάλαια σκς', ὧν τὸ μὲν α' «Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι», τὸ δὲ σκς' «Ἐὰν δένδρον τοῦ γείτονος ἐν τῷ μεσαυλίῳ ἱστάμενον μεγάλας ἐκτείνας ῥίζας, τοὺς θεμελίους τῆς ἐμῆς οἰκίας βλάπτει, προνοίᾳ τοῦ ἄρχοντος, ἀναγκαζέσθω ὁ γείτων ἐκτεμεῖν αὐτῷ.» Μετὰ δὲ τὸν νομοκάνονα ἕπονται Εὐχαί.

Ἐν φ. 147 β· Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα ᾳχπγ' Ἰωάσάφ τάλανος ὑπάρχει πόνος. Ἐν δὲ φ. 1 α σημείωμα κτήτορος κώδικος Νεοφύτου ἱερομονάχου Βάθωγλου ἐν Σαντορίνῃ ᾳψλ' Ὀκτωβρίου ιε' (ἀνορθογράφως) καὶ ἕτερον Καλλινίκου ἱερομονάχου. Ἐν δὲ φ. 155 α· 1778 Ἀπριλίου 20 Βαρθολομαίου ἱερομονάχου Ζωοδόχου πηγῆς ἐν νήσῳ Ἄνδρῳ (ἀνορθογράφως).

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 59 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 177), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 63.

18. Χαρτ. 0,197×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 185).

1 (φ. 2 α). «Νέον νόμιμον πλουσιώτατον πάνυ.»

Ἄρχεται ἐν φ. 10 α διὰ τῶνδε· «Νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια.» Προτάσσεται δ' ἐν φ. 2 α — 4 β Πίναξ (ἀκέφαλος), ἐν ᾧ πρῶτον ὁλόγραφον κεφ. ν' «Περὶ τοῦ πεσόντος εἰς μητρυιὰν αὐτοῦ ἢ εἰς θείαν», κεφ. ρ' «Περὶ τῶν χρυβόντων τὴν δημοσίαν δεκατίαν.» Ἕπεται «Πίναξ περὶ γυναικῶν» ἐκ κεφ. κθ', ὧν α' μὲν «Περὶ πάθη γυναικῶν καὶ πῶς δεῖ αὐτὰς ἐρευνᾶν», κθ' δὲ «Περὶ γυναικῶν τῶν ἐχουσῶν ἄνδρας ἀσεβεῖς ἢ αἱρετικοὺς εἰ δεῖ μεταλαμβάνειν τῶν θείων

μυστηρίων, ἢ αἷρειν μερίδας περὶ αὐτῶν.» Ἐν δὲ φ. 5 α — 9 β Εὐχὴ συγχωρητική. Ἐν φ. 7 α «Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις θείων πατέρων περὶ πίστεως κατὰ Λατίνων.» Ἐν φ. 8 β — 9 β «Περὶ τῶν ἐνδυμάτων τῶν μικροσχήμων» καί τινα ἄλλα μικρὰ κεφάλαια. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῶν ἐν τῷ πίνακι περιεχομένων κεφαλαίων ἕπονται ἐν τῷ νομοκάνονι «Περὶ τῶν βαθμῶν τοῦ γάμου εἰς πόσους γίνονται τὰ συνοικέσια καὶ εἰς πόσους δὲν γίνονται, **Ματθαίου**» [**Βλαστάρεως**] καὶ διάφορα ἄλλα βραχέα κεφάλαια **Ματθαίου** [**Βλαστάρεως**], **Ἀρμενοπούλου** καὶ λοιπά.

2 (φ. 173 α). «Περὶ τῶν Φραγγῶν καὶ Λατίνων καὶ πῶς ἀπεσχίσθη ἡ Ῥώμη τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν λοιπῶν.»

Ἐν φ. 1 α σημείωμα, τοῦ XVIII αἰῶνος, κτήτορος κώδικος τ ο ῦ π α ν ο σ ι ω τ ά τ ο υ κ υ ρ ί ο υ κ υ ρ ί ο υ Ἰ ω α ν ν ι κ ί ο υ, ἐπαναλαμβανόμενον ἀνορθογράφως ἐν φ. 2 α, ἔνθα λέγεται ἱ ε ρ ο μ ό ν α χ ο ς ἐ κ Κ ε φ α λ λ η ν ί α ς καὶ φέρεται ἡ χρονολογία 1796 Ἰουνίου 13.

Ἐν φ. 184 β· Τ ὸ π α ρ ὸ ν κ α ὶ ἱ ε ρ ὸ ν θ ή ο ν κ α ὶ β α σ ι λ ι κ ῶ ν κ α ὶ ἀ ρ χ ε ι έ ρ α τ ι κ ῶ ν ν ό μ ι μ ῶ ν ἡ π ά ρ χ η τ ῆ ς θ ή α ς κ α ὶ ἱ ε ρ ᾶ ς κ α ὶ π α τ ρ ι ά ρ χ η κ ῆ ς μ ο ν ῆ ς τ ῆ ς ἁ γ ί α ς κ α ὶ ζ ο ώ π ι ο υ κ α ὶ ἀ ρ χ ι φ ῶ τ ο ῦ Τ ρ ι ά δ ο ς τ ὴ ς κ α λ ο υ μ έ ν η ς μ ο ν ῆ ς τ ο ῦ Ο λ ύ μ π ο υ ἐ ν τ ὸ ὤ ρ η τ ῆ ς Θ ε τ α λ ί α ς, κ α ὶ ἀ φ ι ἔ ρ ο τ α ι π α ρ ε μ ο ῦ Κ υ ρ ί λ λ ο ῦ κ α ὶ ἱ ε ρ ο μ ο ν α χ ο ῦ κ α ὶ π ρ ο η γ ο ῦ μ έ ν ο υ τ ο ῦ α ὐ τ ο ῦ μ ο ν α σ τ η ρ ή ο υ ε ἰ ς τ ὴ ν α ὐ τ ὴ ν μ ο ν ὴ ν δ ι ὰ ψ υ χ η κ ὴ ν μ ο υ σ ω τ η ρ ί α ν κ α ὶ ὅ π η ο ς β ο υ λ η θ ε ὶ ἀ π ο ξ ε ν ό σ ε ι α ὐ τ ὸ, ν ὰ ἔ χ η τ ὴ ν ἁ γ ί α ν Τ ρ ι ά δ α ν ἀ ν τ ή μ α χ ο ν ἐ ν τ ι ἱ μ ε ρ α τ ῆ ς κ ρ ί σ ε ω ς κ α ὶ ἡ μ ε ρ η ς α ὐ τ ο ῦ ἔ σ τ ω μ ε τ ὰ τ ο ῦ Ι ο ῦ δ α τ ο ῦ π ρ ο δ ω τ ο ῦ κ α ὶ ν α ἡ ν ε κ α ὶ π α ρ ἐ μ ο υ τ ο ῦ ἁ μ α ρ τ ο λ ο ῦ ἀ φ ο ρ η ς μ έ ν ο ς.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 58 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 177), οὐδένα δὲ φέρει ἀριθμὸν παλαιόν.

19. Χαρτ, 0,15×0,103. Αἰῶνος XVII (φ. 314).

1 (φ. 4 α). «Περίοδος τῶν θείων μοναστηρίον τοῦ ἁγίουνίμου ὅρους τοῦ Ἄθωνος δια στιχῶν.»

Ἀρχ.

Ο π ο ι ω ς θ έ λ η β ο υ λ η θ ε ῖ ν α π ὰ ν α π ρ ο σ κ υ ν ή σ ι,
τ ὸ ἅ γ ι ο ν ὅ ρ ο ς ν ὰ ἰ δ ῆ κ α ὶ ὅ λ ο ν α γ υ ρ ί σ ι.

Τέλ.

τ ρ ι σ ι π ο σ τ ά τ ω ο ὖ ν θ ε ῶ τ ῶ κ τ ί σ α ν τ ι α ἰ ῶ ν α ς
ὑ μ ν ο ῦ μ ε ν κ α ὶ δ ο ξ ά ζ ο μ ε ν ε ἰ ς π ά ν τ α ς τ ο ὺ ς α ἰ ῶ ν α ς:—

Τὸ ἐν τῷ κώδικι καταλογάδην γεγραμμένον τοῦτο στιχούργημα εἶνε τὸ τοῦ **Πορφυρίου Νικαίας**, ὅπερ εὕρηται ἐκδεδομένον παρὰ Montfaucon (Paläographia Graeca σ. 501 κ. ἑ.) μετὰ παραλλαγῶν ἱκανῶν.

2 (φ. 11 α). Διήγησις **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.**

3 (φ. 24 β). Μνήμη τοῦ ἱερομάρτυρος Μοδέστου.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

4 (φ. 49 β). Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

5 (φ. 63 α). «Ἐπιστολὴ τῆς ἁγίας Κυριακῆς· λόγος πάνι ὠφέλιμος.»

Ἀρχ. Λίθος ὁ πεσὼν ἐκ τοῦ ουρανοῦ μικρὸς ἦν τὸ μίκος.

6 (φ. 73 α). Διήγησις περὶ παρθένου γραός.

7 (φ. 77 α). Διήγησις ὁσίου Ὀνουφρίου.

8 (φ. 66 α). Διήγησις Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

9 (φ. 109 α). Βίος Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

10 (φ. 134 β). Βίος Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

11 (φ. 174 α). Βίος Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

12 (φ. 188 α). «Λόγος ὀφέλημος περι μνησεικακήας.»

Ἀρχ. Ἡς τὴν Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, ἥν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Σαπρίκιος.

13 (φ. 194 α). Διήγησις περὶ μοναχοῦ.

Ἀρχ. Μοναχὸς τὶς εὐλαβὴς ὀνόματι Γρηγόριος δηηγείσατο.

14 (φ. 201 α). Διήγησις περὶ ὁσίου Ἰακώβου ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Ὁ ὅσιος Ἰάκωβος τεσαράκοντα ἔτη δουλεύσας τοῦ Θεοῦ χάριν ἔλαβε παρὰ Θεοῦ δαίμονας ἐλαύνειν.

15 (φ. 205 α). Διήγησις περὶ ἁγίας Μαρίνης τῆς ἐκ Πισιδίας θυγατρὸς Αἰδεσίου.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· ... ἐκεῖνος καὶ πηγένοντας ἕως ἐκεῖ πλέον νὰ μὴν ὑπάγῃ παρέχει καὶ τοῦτο ἐκράτησε πολλοὺς καιροὺς καὶ χρόνους.

16 (φ. 215 α). «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης ἡ ὁποία μετωνομάσθη Σμάραγδος.»
Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

17 (φ. 243 α). Ὁμιλία εἰς τὴν ἁγίαν δωρεὰν τῶν ἀχράντων μυστηρίων.
Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
Ἄρχ. Ἕνας σπλαγχνικὸς καὶ γλυκὺς καὶ καλὸς γονής.

18 (φ. 265 α). «Δήγησης πάνι ὠφέλιμος ἄλλης ὀρθῆς Νικολάου μοναχοῦ τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν.»
Ἄρχ. Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Νικόλαος στρατιώτης γέγονεν καὶ Νικηφόρου τοῦ βασιλέως ἐκστρατεύσαντος κατὰ Βουλγάρων ἐξῆλθε καὶ αὐτός.

19 (φ. 270 α). «Διήγησις περί τινος θαύματος ὀφέλιμος.»
Ἄρχ. Τίς τῶν πατέρων μέγας καὶ διδρατικός.

20 (φ. 286 β). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γρηγορίου** ἀρχιέπισκόπου **τοῦ Θεολόγου** Διδασκαλία περὶ τῶν ἁγίων ἐ̄ζ̄ σινώδων.»
Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.
Ἐν φ. 294 α· Ἰωσὴφ μοναχοῦ πόνως.

21 (φ. 299 α). Τροπάρια.

22 (φ. 301 α). «Περὶ κοινοβίοις.»

23 (φ. 305 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** «Λόγος περὶ ἐγκλημάτων ἱερέων.»
Ἄρχ. Ἀκούσατε ἱερεῖς Κυρίου διάκονοι καὶ ἀναγνῶσται.
Ἐν διαφόροις φύλλοις τοῦ κώδικος, μείνασιν ἀγράφοις, εὕρηται μνεία τῶν ὀνομάτων κτητόρων αὐτοῦ, οἷον ἐν φ. 1 α· Κοσμᾶ ἱερομονάχου τοῦ ὄντος ἐκ τῆς πόλεως Ἄνδρου καὶ υἱοῦ τοῦ ποτὲ Δημητρίου ἱερέως, ἐν φ. 2 α· Ἰωάννου ἐκ χόρας Βοδίτζανης, ἐν δὲ φ. 2 β· Τω παρὸν βιβήλον ὑπάρχει του παπὰ κῦρ Θεὸφἄνη, του Παντωκρατωρηνοῦ — καὶ προὐγουμένου: —
Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 74 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 43.

20. Περγ. 0,13×0,095. Αἰῶνος XIII (φ. 154).

1 (φ. 1 α). Ὡρολόγιον.
Ἄρχ. (ἀκέφ.)· . . . τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν.

2 (φ. 119 α). Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

3 (φ. 129 β). Συναξάριον τῶν ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Λείπει παρὰ Πληζιώτῃ, φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 31.

21. Χαρτ. 0,142×0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 191).

1 (φ. 12 α). «Νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον.»

Εὐθὺς ἐν ἀρχῇ «Νουθεσία εἰς πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια.» Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ νομοκάνων οὗτος, οὗ προηγεῖται ἐν φ. 5 α — 11 β «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος νομίμου», σύγκειται ἐκ κεφαλαίων ρκα', ὧν α' «Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ εἶναι», ρκα' «Περὶ μέτρα δισσὰ ἤγουν μεγάλα καὶ μικρὰ καὶ περὶ τῶν λαμβανόντων τόκον.»

Ἐν φ. 112 β· Ἐγράφη χειρὶ Ἰωασαφ ,ζρνβ' μηνὶ Μαρτίῳ ιδ' (=1644).

2 (φ. 114 α). «Περὶ τῶν βαθμῶν τοῦ γάμου εἰς πόσους γίνονται τὰ συνοικέσια καὶ εἰς πόσους δὲν γίνονται. **Ματθαίου»** [**Βλαστάρεως**].

Ἕπονται διάφορα ἄλλα κεφάλαια ἐκ τῶν κανόνων τῶν **συνόδων**, τοῦ **Ματθαίου Βλαστάρεως** καὶ διαφόρων **πατέρων**. Ἐν δὲ φ. 137 β «Περὶ βαθμῶν τῆς συγγενείας, σύγγραμμα **Μιχαὴλ** νομοφύλακος **τοῦ Χούμνου** τοῦ γεγονότος μητροπολίτου Θεσσαλονίκης.»

3 (φ. 163 α). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

4 (φ. 176 β). Τύπος ἐξαγοραστικοῦ γράμματος.

Φέρει ὑπογραφὴν Ἰωάννης ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς αὐτοῦ πατήρ.

5 (φ. 177 α). **Ἁγίου Τρύφωνος** Εὐχή.

Ἀρχ. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σου ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

6 (φ. 178). «Εὐχὴ τοῦ **ἁγίου** μάρτυρος **Τρύφωνος** λεγομένη εἰς κήπους καὶ ἀμπελῶνας καὶ χωράφια.»

Ἕπονται ἄλλαι εὐχαί, ὧν τελευταία «Εἰς τὸ κατασκευᾶσαι πλοῖον.» Τέλ. (κολ.)· διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερνᾶσθαι καὶ τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ τὸ . . .

Ἐν τοῖς ἀγράφοις ἐν ἀρχῇ φύλλοις 1 α—4 β διάφορα δοκίμια κονδυλίου καὶ σημειώματα ἀνάξια λόγου.

Λείπει παρὰ τῷ Πληζιώτῃ, οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

22. Περγ. 0,12×0,8. Αἰῶνος XIII (φ. 140).

Εὐαγγέλια καὶ ἀπόστολοι κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 2 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 162), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

23. Χαρτ. 0,16×0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 151).

Εὐχολόγιον.

Ἐν φ. 144 β· Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα· ἐν ετίησι αψμγῳ Ὀκτωβρίου ιθη (=1743). Ἐγράφη κατὰ τὸν Πληζιώτην ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Ἱερεμίου τοῦ Σιναΐτου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 76 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 54.

24. Χαρτ. 0,16×0,11. Αἰῶνος XVII.

1. **Πέτρου Λαμπαδαρίου** Στίχοι καλοφωνικοί.
2. **Τοῦ αὐτοῦ** Κεκραγάρια.
3. **Κὺρ Δανιὴλ** Πολυέλεος.
4. **Κὺρ Ἰωάννου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας** Πολυέλεος ἕτερος.
5. Ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα.

Ἅπας ὁ κῶδιξ μετὰ φωνῶν.

Λείπει παρὰ Πληζιώτῃ, οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

25. Χαρτ. 0,20×0,155. Αἰῶνος XVII (φ. 55).

1 (φ. 5 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

2 (φ. 37 α). Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Ἐν φ. 36 β· Ἡ παροῦσα θεία καὶ ἱερᾶ λειτουργία τοῦ ἐν αγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ ἡ τῶν προηγιασμένων ἐγράφη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Λεοντίου ἱερομονάχου ἀναξίου καὶ ἁμαρτωλοῦ, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθέ μου δια τὸν Κύριον ὅπως λυτρωθῶ τῆς αἰωνίου κολάσεως, κατα τὸ ἔτος τὸ σωτήριον αχης 1696.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ μεγάλων ἀρχικῶν γραμμάτων πολυχρώμων, γεγραμμένων δι' ὑδαρῶν χρωμάτων. Ἐν ταινίᾳ ἐγχρώμῳ περιβαλλούσῃ μέγα ἀρχικὸν Τ τοῦ φ. 25 α· Λεοντίου ἱερομονάχου γράμμασι τοῦ μεγαλογραμμάτου ῥυθμοῦ.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 43 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 169), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 47.

26. Χαρτ. 0,18×0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 144).

1 (φ. 1 α). **Ἀδήλου** Ἐκκλησιαστικαὶ ὁμιλίαι. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν φ. 17 α· 1705 Φευρουαρίου 24.
Ἐν δὲ φ. 21 α· 1724 Φευρουαρίου 23.

2 (φ. 76 α). «**Νικολάου Τριανταφύλλου** τοῦ Κερκύρου κανῶν ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται.»

Εὕρηται καὶ ἐν κώδικι κουτλουμουσιακῷ ἀρ. 331,1. Ἴδε **Σπυρ. Π. Λάμπρου** Catalogue of Greek manuscripts on Mount Athos. Cambridge. Τόμος Α' σ. 303.

3 (φ. 78 β). **Τοῦ αὐτοῦ** Ποίημα εἰς τὸν πάπαν (ἀνεπίγραφον).

Ἀρχ. Ὁ πάπας ἀπεθένει καὶ ἡ ψυχή του.

Εὕρηται καὶ ἐν κώδικι κουτλουμουσιακῷ ἀρ. 331,2. Ἴδε **Σπυρ. Π. Λάμπρου** Catalogue ἔνθ' ἀν. Εἶνε δ' ἐκδεδομένον ἐν τῷ Ὑμνολογιδίῳ τοῦ Νικολάου Τριανταφύλλου τῷ ἐκτυπωθέντι ἐν Βενετίᾳ τῷ 1724.

4 (φ. 81 α). «**Ἀθανασίου ἱερέως Ἀμβρακιότου** Διάλογος ἐν ᾧ εἰςάγεται πάπας καὶ Πέτρος διαλεγόμενος, ὁ μὲν πάπας ὡς ἀποθανὼν καὶ προστάσσων διανοιγῆναι αὐτῷ τὴν πύλην τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ὁ δὲ Πέτρος ἔσωθεν ἀποκρινόμενος· ἔχει δὲ ὁ διάλογος πρὸς τὸ τέλος ἑκάστης ἀποκρίσεως ἓν ῥησείδιον ἀπὸ τοῦ Πάτερ ἡμῶν.»

Ἀρχ. Πάπας. Ἄνοιξόν μοι τὰς πύλας Πέτρε τῷ σῷ πάπα ὃν ὁ Χριστὸς καὶ ὑπὲρ σὲ ἠγάπα.

5 (φ. 84 α). Φράσεις ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς λέξεως Εὑρίσκομεν καὶ ῥητὰ **πατέρων.**

6 (φ. 192). Ὁμιλίαι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ὁ κῶδιξ εἶνε γεγραμμένος ὑπὸ διαφόρων χειρῶν, ἔχει δὲ ἱκανὰ φύλλα ἄγραφα· καὶ τῶν γεγραμμένων δὲ φύλλων ἡ τάξις εἶνε συγκεχυμένη. Τὰ δὲ φ. 100—107, ἐσταχωμένα ἀντιστρόφως, ἠριθμήθησαν δίς.

Κατὰ τὸν Πληζιώτην φέρει χρονολογίας 1706 καὶ 1724, ἃς ἐγὼ δὲν εἶδον.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 31 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 168), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 92.

27. Περγ. 0,125×0,175. Αἰῶνος XII (φ. 156).
Τυπικὸν ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.
Τὰ φ. 1, 155, 156 διαβεβρωμένα ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ μέλανος, τὸ δὲ φ. 175 εἶνε περγαμηνὴ ἰταλικὴ τοῦ XIV αἰῶνος περιέχουσα ὅρους περὶ ἐξομολογήσεως.
Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτη ἀρ. 51 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 171), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 32.

28. Χαρτ. 0,20×0,14. Αἰῶνος XVII (φ. 351).
1 (φ. 1 α). **Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου** Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.
2 (φ. 13 α). «Ὀπτασία τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.»
3 (φ. 21 α). «Μετάφρασις εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.»
4 (φ. 26 α). Εἰς τὰ Εἰσόδια.
Ἀρχ. Λαμπρὰν ὁρῶ καὶ πλήρη φαιδρότητος.
5 (φ. 42 α). Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Νικήτα.
6 (φ. 50 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** «Ἐκ τῶν ὑπομνημάτων εἰς τὸν ἅγιον Ματθαῖον τὸν εὐαγγελιστήν.»
7 (φ. 195 α). Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου τοῦ ἐρημίτου.
8 (φ. 202 α). «**Ἠωσὴφ** ἐλαχίστου **μοναχοῦ τοῦ Φιλαγρίου** δικαίου τοῦ ἁγιωτάτου Ἀνθίμου καὶ διδασκάλου Κρήτης· κεφάλαιον περὶ τῆς ἡμέρας τῶν Φώτων.»
Ἀρχ. Εἰ πλείονες τῶν ἀνθρώπων αἱροῦνται μάλιστα τὴν γαστριμαργίαν.
9 (φ. 205 α). Λόγος ἐπὶ τῇ συνάξει Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
10 (φ. 208 α). «Εἰς τὴν πρώτην ἀπο τῆς ἁγίας γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.»
11 (φ. 216 α). «Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου.»
12 (φ. 232 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.
13 (φ. 237 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
14 (φ. 244 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ν' ψαλμοῦ.

15 (φ. 262 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸν ν' ψαλμὸν καὶ εἰς τὸν Δαυὶδ καὶ περὶ μετανοίας καὶ ταπεινοφροσύνης.

16 (φ. 278 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.

17 (φ. 282 α). «Ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσι μὴ χρῆσθαι ἔξω τῶν ἀναγκαίων καὶ κατὰ τῶν καλλωπιζομένων γυναικῶν, ἠθικὸν πάνυ ὠφέλιμον.»

18 (φ. 291 β). «Ὁμιλία λη' καὶ ἡ ἀρχὴ οὕτως.»

Ἀρχ. Πάλιν τὰ σήμερον ἀναγνωσθέντα ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν τὴν κατὰ τὸν Πατριάρχην τὴν ἡμετέραν καλεῖ γλῶτταν.

19 (φ. 304 α). «**Νείλου μητροπολίτου Ῥόδου** Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.»

Ἀρχ. Καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς προσηγορίας ἡ σήμερον ἑορτή.

20 (φ. 341 α). «Τοῦ σοφοτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου **ἀρχιεπισκόπου Ῥόδου Νείλου τοῦ Μυρτανιώτου** Λόγος εἰς τὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τριήμερον ἔγερσιν, καθ' ἣν καὶ ὅσα τῶν εὐαγγελιστῶν ἑκάστῳ περὶ ταύτης ἐλέχθη διήλειπται.»

Ἀρχ. Τί εἴπω καὶ τί λαλήσω πρὸς τὴν τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡδονὴν καὶ φαιδρότητα.

21 (φ. 352 α). Λόγος ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· ... τὸν δὲ σεισμὸν ὄψις τὶς ἀγγέλου φοβερὰ διαδέχεται. Τέλ. (κολ.)· ὡς ἰδίαν ὁδὸν πορευσόμενος· οἱ δὲ ἑαυτοῖς τὸ ...

Τὸ φ. 351 ἄγραφον, εἰς ὃ ἐνεγράφησαν διάφορα δοκίμια κονδυλίου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 19 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 167), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 36.

29. Χαρτ. 0,18×0,12. Αἰῶνος XVI (φ. 201).

1 (φ. 8 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία.

Ἐν φ. 51 β· Χεὶρ Ἱεροθέου θύτου.

2 (φ. 53 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

3 (φ. 102 α). Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

4 (φ. 124 β). Τάξεις ἐπὶ χειροτονίᾳ

α' (φ. 124 β) ἀναγνώστου καὶ ψάλτου.—β' (φ. 126 α) ὑποδιακόνου.—γ' (φ. 128 β) διακόνου.—δ' (φ. 134 α) πρεσβυτέρου.—ε' (φ. 140 α)

ἐπισκόπου, ἥτις τελευτᾷ κολοβὴ διὰ τῶν λέξεων· φωστῆρα ἐν κόσμῳ ἵνα καταρτίσας...

Ὁ κῶδιξ ἔμεινεν ἀτελής, τῶν φ. 145—201 ὄντων ἀγράφων. Ἐπ' ἴσης δ' ἄγραφα ἀφῆκεν ὁ βιβλιογράφος τὰ φ. 1 α—7 β, ἀλλ' εἰς τούτων τὰ φ. 6 β καὶ 7 α ἐνεγράφησαν ὀνόματα μνημονευομένων ἐπ' ἐκκλησίας. Ὑπὸ νεωτέρας δὲ χειρὸς ἐγράφησαν α' (φ. 147 α) Ἀπόστολος, οὗ ἡ ἀρχὴ ἀδελφοὶ τοῦτο φρονήσατε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, οὗ ἡ ἀρχὴ Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰςῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα.—β' (φ. 149 α) Ἀποστόλου εἰς Ἀσωμάτους ἀρχή.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τριῶν ἀξιολόγων εἰκόνων, ἐν μὲν φ. 2 α τῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν δὲ φ. 52 β τῆς τοῦ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, ἐν δὲ φ. 101 β τῆς τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Κοσμεῖται δὲ καὶ ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ μεγάλων πολυχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων, εἰς ἃ μετὰ τὸ φ. 24 β ἕπονται ἄλλα μικρότερα καὶ ἁπλούστερα κοινὰ ἀρχικὰ γράμματα πλὴν τοῦ φ. 135 β, ἐν ᾧ μέγα Ο καὶ τοῦ ἐν φ. 137 β, ἐν ᾧ ἄλλο ὅμοιον γράμμα.

Λείπει παρὰ τῷ Πληζιώτῃ, φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 60.

30. Περγ. 0,13×0,10. Αἰῶνος XIII (φ. 22).

1 (φ. 1 α). Κανόνες (ἀκέφαλοι).

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· ... γλυκύ· καὶ ὁ διδάσκαλος ἡμῶν τῷ τάφῳ δίδοται.

Ἐν φ. 16 β· Κατὰ τὴν κε' τοῦ Νοεμβρίου τῆς ἐνισταμένης δ' ἰνδικτιῶνος τοῦ ,ς^ου^χθ' (;) ἔτους μνήμης οὕνεκα τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Κλήμεντος πάπα Ῥώμης καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας....; ἀμόναχος καὶ ἁμαρτωλὸς αντ;

2 (φ. 18 α). Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑβδομάδος.

3 (φ. 20 α). Ἐξορκισμοί.

Τὰ φύλλα 18—21 γεγραμμένα ὑπὸ ἄλλης χειρός. Τὰ δὲ φύλλα 17 καὶ 22 ἐκ κώδικος μείζονος σχήματος Περγ. αἰῶνος XII, κατὰ δύο σελίδας γεγραμμένου καὶ περιέχοντος Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (14,19)· καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους. Τὸ δὲ φ. 27 μεῖναν ἄγραφον φέρει ἐν τῷ ὄπισθεν (β) τὰ ἑξῆς δύο σημειώματα· α') ͵αυπγ' μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἐκήμυθην ὁ παπα Γρηγόριος· β') ͵αφλγ' ἐσινείβυν και του μακαρετοὺ τοῦ διἄκου του Λυμνέοῦ ὢ πνῆμος· μηνὶ Ὀκτῶβρήῳ ζ'.

Λείπει παρὰ τῷ Πληζιώτῃ, οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

31. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 367).

Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ «Νόμιμον ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένον εἰς πεζὴν φράσιν.»

Προτάσσεται ὁ πρόλογος «Τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστωνύμοις λαοῖς ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν ἀεί», ὁ ἀρχόμενος διὰ τῶν λέξεων Θησαυρὸς κεκρυμμένος.

Σύγκειται ἐκ κεφ. τη', ὧν τὸ μὲν α' «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθής», τὸ δὲ τη' «Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον.» Τὸ κεφ. σπγ' (φ. 330 β) «Τάξις προκαθεδρίας τῶν ὁσιωτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκείμεναι τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει.» Τὸ κεφ. σπδ' (φ. 333 α) «Περὶ ποῖοι τῶν μητροπολιτῶν ἔχουν τὴν σήμερον ἐπισκοπάς.»

Τῶν κεφαλαίων εὕρηται πίναξ ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος (φ. 4 α—32 α). Ἀλλ' εἰς τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπεριλαμβανόμενα προςτίθειται ὡς κεφ. τθ' «Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς ἢ πνευματικὸς ἢ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ θέλοντος μεταλαβεῖν.»

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ μετὰ τοῦ ξύλου τῆς σταχώσεως ἡ σημείωσις ἥδε· ᾳψβω αὐγούστου γ'· ἀνακαινίσθη ἔκ θεμελίον ὁ φοῦρνος.... (τιλφόβρωτα) ἤχαμε μαστόρους σιριάνοῦς καὶ τον φτιάσαμε καὶ μας πίγανε ἔξοδα χόροις τὸ φαῒ γρόσια ιγ + ἱγουμενέβοτος Ἰγνάτιος ἱερομόναχος. Ὅτι δὲ πρόκειται περὶ τῆς μονῆς Ἁγίας δεικνύει ἡ ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ σημειώματος προςθήκη· τῆς ἁγίας.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 56 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 176), οὐδένα δὲ φέρει ἀριθμὸν παλαιόν.

32. Περγ. 0,22×0,14. Αἰῶνος XII (φ. 351).

Τετραευάγγελον.

α' (φ. 4 α). Τὸ κατὰ Ματθαῖον.—β' (φ. 102 α). Τὸ κατὰ Μάρκον.—γ' (φ. 163 α). Τὸ κατὰ Λουκᾶν.—δ' (φ. 267 α). Τὸ κατὰ Ἰωάννην.

Ἐν τέλει ἑκάστου τῶν εὐαγγελίων στιχομετρικὸν σημείωμα. Οὕτως ἐν φ. 99 α «Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον στίχοι ͵βχ.» Ἐν φ. 163 α «Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον στίχοι ᾳχ.» Ἐν φ. 256 β «Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν στίχοι ͵βπ.» Ἐν φ. 341 α «Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην στίχοι ͵βτ.» Ἑκάστου δὲ τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ.

Ἐν φ. 341 α «Στίχοι εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ Τετραευαγγέλου.»

Τοῦ τῆς Κύπρου μὲν ποιμένος καὶ δεσπότου

μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου
τοῦ ποιμενάρχου Κυπρίων Ἰωάννου
τῇ προσταγῇ γέγραφε τήνδε τὴν βίβλον
γραφεὺς Μανουὴλ Ἁγιοστεφανίτης
ὁ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ πάνυ ὑπερσόφου
εὐεργετηθεὶς πολλάκις ἀνενδότως·
ὃς καὶ πεφυκὼς εὐτελέστατος θύτης
τοῦ παντάνακτος ἐργοτεχνίτου λόγου
ἐπευχαριστεῖ καὶ τρανῶς μεγαλύνει
τὸ χρυσοπυκτόμορφον ἀγλαὸν στόμα
καὶ ψυχοτερπέστατον εὐμελὲς μέλος
καὶ πνευματοπρόβλητον εὐμενὲς μένος
κροτούμενον κρούματι πανσθενοκρότῳ
νοοτρόφους ἴυγγας εὐηχεστάτους
εἰς πᾶσαν ἀνέμελψε τὴν οἰκουμένην·
ἣ καὶ λελοιπὼς τὴν χρυσόβλυτον . . . (ἀφανῆ)
σειρηνοθελκτότερπνον εὐμενεστάτην
πᾶσαν ἀκριβῶς ἠκρίβωσε δελτάδα
εὐχῶν δὲ κατάπαυσιν οὐδαμῶς φέρει
πρὸς τὸν μέγαν τοῦ θεοῦ ἀρχιεράρχην
τὴν χρυσοβρυτόρρυτον ὑδάτων ῥῦσιν
καὶ μυσταγωγὸν εὐσεβῶν διδαγμάτων
καὶ κήρυκα κράτιστον ἀληθῶν λόγων
Ἐπιφάνιον ἀπόστολον τὸν μέγαν
ὡς ἂν νέμοιτο τῷ ποιμενάρχῃ τούτου
ζωὴν πολυχρόνιον ὑγείας πλάτους
εὔρωστον, εὐφρόσυνον, εὔθυμον βίον.
Ἀλλ' ὦ μάκαρ πρώτιστε τῶν μακαρτάτων
ὦ τερπνολαμπρότατε χρυσὲ τοῖς λόγοις
τοῖς ἡδυτάτοις καὶ ψυχοτρόφοις λόγοις
χάριν ἀνεξάντλητον ἢ βρύσιν νέμοις
πολλῶν ἀγαθῶν ἐν χρόνοις πολυχρόνοις
τῷ τήνδε βίβλον προστάξαντι γενέσθαι.

Ἔλαβε δὲ τέλος κατὰ μῆνα Ἰούλιον ἰνδ. δ' τοῦ ,ςχξδ' ἔτους (= 1156).

Ἐν φ. 342 α Εὐαγγέλια τῆς μεγάλης Πέμπτης.

Τέλ. (κολ.) ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο...

Ἐν φ. 1 β χειρὶ νεωτάτῃ· 1748 τὸ παρῶν αγίων τετραβάγγελον το ἐστάχοσα ἐγὸ προυγούμενος Παρθένιος ος ιερομόναχος τῆς Ἁγίας.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ἐν μὲν φ. 3 β ὑπὸ ὁλοσελίδου εἰκόνος τοῦ ἁγίου

Ματθαίου, ἐν δὲ φ. 4 α ὑπὸ εἰκόνος τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, πληρούσης τὸ ἥμισυ τῆς σελίδος, ἐν φ 101 β ὑπὸ ὁλοσελίδου εἰκόνος τοῦ Μάρκου, ἐν φ. 102 α ὑπὸ ἡμισελίδου εἰκόνος τῆς βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐμβεβαπτισμένου ὅλου εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φ. 165 β ὑπὸ ὁλοσελίδου εἰκόνος τοῦ Λουκᾶ, ἐν φ. 66 α ὑπὸ ἡμισελίδου εἰκόνος τῆς γεννήσεως τοῦ Προδρόμου, ἐν φ. 266 β ὑπὸ ὁλοσελίδου εἰκόνος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ ἐν φ. 267 α ὑπὸ ἡμισελίδου εἰκόνος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος. Εἶνε δ' αἱ εἰκόνες αὗται ἄτεχνοι, ἡ δὲ τοῦ Θεολόγου κατὰ μέγα μέρος ἐφθαρμένη. Κοσμοῦσι δὲ τὸν κώδικα καὶ ἀρχικὰ γράμματα περίεργα, μόνον ἐν ἀρχῇ ἑκάστου τῶν εὐαγγελίων.

Τὰ φ. 342—351 βομβύκινα XIV αἰῶνος.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 1 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 162), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

33. Χαρτ. 0,205×0,15. Αἰῶνος XVIII.

Μουσικὴ ἐκκλησιαστική.

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός, ἀποτελούμενος ἐκ τετραδίων τριάκοντα καὶ τεσσάρων, ὧν τοῦ τελευταίου σώζονται μόνον δύο φύλλα.

Λείπει παρὰ Πληζιώτῃ, οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

34. Χαρτ. 0,21×0,165. Αἰῶνος XVI.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.

Προτάσσονται τὰ Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.

Ἔν τινι τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς· 1810 Μαρτίου 18 καὶ τὸδὲ κτῆμα του αὐτοῦ πρωτοσυγγέλου Γαβριὴλ τοῦ ἐξ Ἄνδρου. Ἐν τέλει· Ελαβε τέλος ἡ παροῦσα ἀσματομελιρρητόφθογγος βίβλος ἐν ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζσξδ^{ω} ἀπο δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αψνς^{ω} μηνὶ Ὀκτωβρίου ς^{η} ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ἰνδικτιῶνος δ^{ης} (=1756) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Νεκταρίου· ἀλλ' οὐδὲ τῆς τυχούσης ἐπιμελεῖας· ουκ ἦν γὰρ ὥςπερ τα νῦν, ἀλλὰ σποράδην ἐτύγχανον κείμενα ἐν παλαιοῖς βιβλίοις σεσηπότα ἤδη τῷ μακρῷ τοῦ χρόνου· κάμοὶ τοίνυν δέδοκται ἀνακαινίσαι τε καὶ εἰς φῶς ἀνάξαι τὰ ὑγιῆ, καὶ κατὰ ῥυθμὸν ἐκθέσθαι διὰ γραφίδος νέας. Καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ πράγμα ἦξε τῆ του Χριστοῦ ἀρωγῆ ται καὶ χάριτι. Περιέχον ἅπασαν τῆν ἐκκλησιαστηκὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου

ἐνιαυτοῦ, ὅσα παπαδικῇ ἁρμόζουσι πληρέστατα, ποιηθέντα παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ διδασκάλων, καθάπερ τανῦν ἐν Κωνσταντίνου πόλει ἀσματομελοδοῦνται παρα τοῖς νέοις διδασκάλοις, ἅπερ ἐποιήθησαν τὴν τοῦ διδασκάλου κυρίου κυρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν, ειςήγησιν ἔχοντες. Ἐκκείσθω δὲ τοῖς τελειοτέροις τα μὲν ἐλλίποντα ἐκπληροῦσθαι, τα δὲ ἁμαρτήματα διορθοῦσθαι· οὐδενὸς γὰρ τὸ τέλειον ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ. Ὅσοι λοιπὸν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν καὶ τῶν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ὑπασπισταὶ μετὰ την ἐμῆν ἄφηξιν, ἢ καὶ μενόντων, ὅπωςδειποτοῦν ἐντυτάχανον τε τοῦδε τοῦ πονηματίου ὑμνοῦντες καὶ δοξολογοῦντες εὐχαριστεῖτε τῷ τριςελέῳ, τριςακτίνῳ τε καὶ τριςυποστάτῳ Θεῷ ἡμῶν· δεόμενοι τῆν αγαθαρχικὴν αὐτου δύναμιν σώσαι ἡμᾶς τῆς αἰωνίου κολάσεως· καὶ ἀξιώσαι τῆς ἐκ δεξιῶν παραστάσεως· ἀμφότεροι γὰρ (ἕξωμεν) τὸν μισθὸν ἕξωμεν παρ' αὐτοῦ τῆς πρὸς ἑκάτερον φιλαδελφίας καὶ αἰωνίως τῇ ἀνεκλαλήτῳ χαρὰ συνεφραινόμενοι. Ἧς γένοιτω πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ πρέπει δόξα τιμὴ ἅμα τῷ πατρὶ καὶ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰώνας ἀμήν. Ἔρρωσθαι οἱ ἐντυγχάνοντες.

Ἡ στάχωσις τοῦ κώδικος ἐπιμεμελημένη μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων. Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 45 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 169), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 78.

35. Χαρτ. 0,14×0,11. Αἰῶνος XIX (σ. 512).

«Ἀνθολογία ἐν ᾗ ἐμπεριέχονται κατ' ἐκλογὴν μαθήματα ἐξηγημένα κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ νέου συστήματος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει γενικοῦ μουσικοῦ σχολείου, ἥτις ἀντεγράφη ἐκ τῆς τετρατόμου ἀνθολογίας τῆς γενικῆς καὶ διῃρέθη εἰς δύω τόμους παρὰ **Καισαρηέων Χρυσάνθου καὶ Εὐτυχίου μουσικῶν·** δαπάνῃ καὶ ἐξόδῳ τοῦ πανοσιωτάτου κυρίου Σεραφεὶμ τοῦ μουσικοῦ καὶ καταγομένου ἐκ χωρίου Κατοαριᾶς τῆς νήσου Ἄνδρου. Τόμος πρῶτος. Ἐν ἔτει ͵αωκγ^{ω} Αὐγούστου κ'.» (= 1823).

Ἐν τέλει Πίναξ τῶν περιεχομένων, ἐν ᾧ πρῶτον «Τὸ Μακάριος ἀνὴρ

Πέτρου Λαμπαδαρίου», τελευταῖον δὲ «Ἀσματικὸν συντμηθὲν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ **Γεωργίου.»**

Ἔν τινι τῶν πρώτων παραφύλλων· Κτῆμα Εὐγενίου Παπαδοπούλου προηγουμένου 1840.

Ἀντιστοιχεῖ ἴσως πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 47 (**Ηπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 171), οὐδένα δὲ φέρει ἀριθμὸν παλαιόν.

36. Χαρτ. 0,208×0,15. Αἰῶνος XIX (σ. 700).

«Ἀνθολογία ἤτοι νέα παπαδικὴ ἐξημένη ἥτις περιέχει πάντα τὰ χερουβικὰ καὶ κοινωνικὰ τῶν νέων ἀναφανέντων μουσικοδιδασκάλων διαφόρων, **Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου,** καὶ πάντων τῶν λοιπῶν, καὶ τῶν τοῦ νέου συστήματος **Γρηγορίου Λαμπαδαρίου** καὶ **Χουρμουζίου.** Ἄρχεται γοῦν ἐκ τῶν χερουβικῶν καὶ καταλήγει μέχρι τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Τόμος τέταρτος ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1818.»

Λείπει παρὰ Πληζιώτῃ, οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

37. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVIII.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

Τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν **Πέτρου Λαμπαδαρίου.**

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Λείπει παρὰ Πληζιώτῃ, οὐδένα δὲ φέρει ἀριθμὸν παλαιόν.

38. Χαρτ. 0,195×0,145. Αἰῶνος XVIII (φ. 317).

Τριῴδιον καὶ Πεντηκοστάριον **Χρυσάφου τοῦ νέου** μετὰ φωνῶν.

Ἐν φ. 315 α· Ἔχει χόλαις· 78: καὶ μισή.

Ἐκτὸς τῆς ἀριθμήσεως εὕρηνται ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα, περιέχοντα τὸν Πίνακα. Ἐν τέλει δὲ τούτου τὸ ἑξῆς σημείωμα· Γέγραπται ἡ παροῦσα ψαλτικὴ ἐκ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ εὐτελοὺς Χρυσάνθου· καὶ ἀναξίου τῆς κλίσεως τῶν ἱερομονάχων. Ἐκ πατρῆδος Κύπρου.... (λέξεις διαγεγραμμέναι). Ὅθεν οἱ λαβόντες αὐτήν, μέμνησθέ μου διὰ τὸν Κύριον, καὶ μὴν ἐρευνήσεται τὸ πλῆθος τῶν ἀπείρων σφαλμάτων· ὅτι οὕτως τὰ εὑρήκα γεγραμμένα εἰς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ ἂς ἔχω συγνώμην, διὰ τὴν πολλην μου ἀμάθειαν· καὶ ἂς τὰ διοο-

θόσει ἡ μουσικότητά σας χωρὶς γογγισμὸν καὶ κατηγορεῖαν τινᾶ πρὸς ἐμέ· ἵνα καὶ οἱ δύο μας λάβωμεν τὸν μισθὸν ἐκ Θεοῦ, καὶ τὸ μνημώσυνον αἰώνιον. Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν· 1740: σεπτεμβρίου 13· εἰς χώραν εὐηδὴ καλουμένην Ζάκυνθον:—

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 29 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 169), φέρει δὲ παλαιὸν ἀριθμὸν 83.

39. Χαρτ. 0,168×0,115. Αἰῶνος XVII.

«Εἱρμολόγιον τὸ καλοφωνικὸν ἐν ᾧ ἐμπεριέχονται οἱ καλοφωνικοὶ εἱρμοί.»

Ἔν τινι τῶν πρώτων παραφύλλων· Εὐγενίου Παπαδοπούλου προηγουμένου 1840.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 80 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

40. Χαρτ. 0,18×0,15. Αἰῶνος XVII (φ. 309).

1 (φ. 2 α). Βίος τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· . . καὶ ἔλεος αὐτὸν παρακαλοῦμεν νὰ μὰς διαφυλάττῃ.

2 (φ. 30 α). **Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου** Μετάφρασις μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

3 (φ. 50 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Μετάφρασις βίου τοῦ ἁγίου Νικολάου.

4 (φ. 81 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Διήγησις θαυμάτων τῶν ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

5 (φ. 113 α). Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

6 (φ. 128 α). **Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου** Μετάφρασις Βίου καὶ πολιτείας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

7 (φ. 138 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Μετάφρασις μαρτυρίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

8 (φ. 149 α). Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Γοβδελαᾶ.

9 (φ. 154 α). Ὀπτασία Κοσμᾶ μοναχοῦ.

10 (φ. 159 α). Βίος καὶ πολιτεία Συμεὼν τοῦ στυλίτου.

11 (φ. 169 ϐ). Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ εὑρεθέντος ἀπὸ εἴκοσι μιλλίων τοῦ παραδείσου.

12 (φ. 180 α). «Διήγισις νέα καὶ ὀφέλιμος.»

Ἄρχ. Κἄποιος Χριστιανὸς τὸ ὄνομά του Δημήτριος εὑρίσκετον ἧς τὰ μέρη ὁποῦ ὀνομάζετε Σιδεροκάψηα.

13 (φ. 185 α). Βίος καὶ πολιτεία Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Τέλ. (κολ.)· καὶ ἐθαύμαζαν· τοῦ δὲ ἁγίου τὸ...

14 (φ. 302 α). Θαῦμα τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἄρχ. Ἀκοῦσαται θαῦμα παράδοξον.

15 (φ 304 α). Διήγησις **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.**

16 (φ. 308 ϐ). «Διήγισις φανερὰ καὶ ὀφέλιμος ὅτι μεγάλως ὀφελοῦνται οἱ προκιμηθέντες Χριστιανοὶ ἀπὸ τὲς λειτουργίες καὶ ἐλεημοσύνες ὁποῦ δίδουν δι αὐτοῦς.»

Ἄρχ. Μοναχός τις ἐδιηγήθη καὶ εἶπεν ὅτι μίαν ἡμέραν ὑπήγεν ἧς τὸν μακάριον Θεοδορίτην τὸν πατριἄρχην τῆς Ἀντιοχείας. Τέλ. (κολ.) ἧχεν νερὸν καθαρόν· ἐκὶ τὴν ἔϐανα...

Ἅπαντα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 11 καὶ 15.

Μεταξὺ τῶν φ. 302 καὶ 303 λείπει ἓν φύλλον.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τῶν ἑξῆς κακοτεχνοτάτων ἐγχρώμων εἰκόνων· α' (φ. 29 α) τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἥτις ἐπαναλαμϐάνεται ἐν φ. 29 ϐ ἐκ τῶν ὄπισθεν διὰ μέλανος· ϐ' (φ. 50 α) τοῦ ἁγίου Νικολάου· γ' (φ. 112 ϐ) τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου ἐφίππου· δ' (φ. 127 ϐ) τοῦ ἀϐϐᾶ Ζωσίμου καὶ τῆς ὁσίας Μαρίας· ε' (φ. 184 ϐ) Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. Ἐν δὲ φ. 158 ϐ εὕρηται εἰκὼν Συμεὼν τοῦ στυλίλίτου ἔντυπος ἐκ βιϐλίου φραγκικοῦ.

Ὁ κῶδιξ φέρει παλαιὰν ἀρίθμησιν φύλλων 347.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 79 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 76.

41. Χαρτ. 0,15×0,10. Αἰῶνος XVII.

Ψαλτική.

Προηγοῦνται τὰ Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.

Ἐν φ. 236 ϐ· Χεὶρ αναξίου τε Παύλου ἱερέως ἐν Βιζαντίῳ δὲ πονοις, ἀναλῶματι δὲ τοῦ ἐντιμωτάτου κυροῦ κὺρ Ἀθανασίου κατὰ τὸ ͵αχϟθ' ἐν μινὴ Ὀκτωμϐρίου κθ' (=1699).

'Αντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 81 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

42. Χαρτ. 0,15×0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 47).

1 (φ. 3 α). «Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.»

2 (φ. 6 α). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους μεταγλωττισθεὶς παρα **Δανιὴλ ἱερομονάχου** ἐκ τῆς τῶν Νιβήρων μονῆς.»

'Αντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 72 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

43. Βομβ. καὶ Χαρτ. ἐναλλάξ. 0,213×0,15. Αἰῶνος XIII (φ. 258).

1 (φ. 1 α). «Συμβουλευτικὸς περὶ ὁμονοίας πρὸς Ῥωμαίους καὶ Λατίνους **Βαρλαὰμ μοναχοῦ.**»

2 (φ. 18 α). «**Βαρλαὰμ μοναχοῦ** Πρὸς τοὺς τοῦ πάπα πρέσβεις ἀπόδειξις ὅτι ὑποκειμένου ἐκ μόνου πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐδὲν ὅλως ἀδύνατον ἕπεται οὐδέ τι τῶν ὁμολογουμένων τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναιρεῖται δογμάτων.»

3 (φ. 46 β). «Εἰς τὴν δεκάτην ἀποκάλυψιν ἢ ὅρασιν Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐξήγησις τοῦ μακαρίου **Θεοδωρήτου Κύπρου**» (sic ἀντὶ **Κύρρου**).

4 (φ. 48 α). «Διάταξις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων περὶ τοῦ Πάσχα.»

5 (φ. 50 β). «Ἄκουσον τῆς Μωσέως νομοθεσίας περὶ τῶν ἀζύμων.»

6 (φ. 51 α). «Τοῦ μεγάλου **Ἐπιφανίου Κύπρου**» Περὶ ἀζύμων.

7 (φ. 52 β). «Περὶ ἀζύμων.»

8 (φ. 53 β). «Τοῦ **Χρυσοστόμου** ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου.»

9 (φ. 54 α). «Περὶ τοῦ Κρανίου τόπον εἰς ὃν κεῖτε τοῦ Ἀδὰμ τὸ κρανίον μαρτυρίαι τῶν ἁγίων.»

10 (φ. 55 α). «Ὅπως ἡ κρίσης ἡ μέλλουσα ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ παράδεισος ἐν τῇ γῇ.»

11 (φ. 57 α). «**Βαρλαὰμ μοναχοῦ** τοῦ Καλαβροῦ Περὶ τῆς ἐνζύμου καὶ ἀζύμου μυσταγωγίας.»

12 (φ. 57 β). «**Βαρλαὰμ μοναχοῦ** Πρὸς Λατίνους ὅτι ὑποκειμένου ἐκ μόνου τοῦ πρώτου αἰτίου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔχειν τὴν ὕπαρξιν, οὐκ ἀναιρεῖται ἡ κατ' οὐσίαν ταυτότης πατρὸς καὶ υἱοῦ : Λόγος α^{ος}.»

Ἕπονται α' (φ. 59 β) Λόγος β^{ος}. — β' (φ. 62 β) Λόγος γ^{ος}. — γ' (φ. 69 β) Λόγος δ^{ος}. — δ' (φ. 75 α) Λόγος ε^{ος}. — ε' (φ. 79 α) Λόγος ς^{ος}.

13 (φ. 86 α). «Πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Νικόλαον περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς.»

Ἀρχ. Φῆς ὅτι τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ τὸν πάπαν μὴ ὀρθόδοξον εἶναι.

14 (φ. 89 β). «Ἐκ τοῦ μακαρίου καὶ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν **Νείλου Θεσσαλονίκης**» [**τοῦ Καβάσιλα**].

Ἐν τῇ ᾤᾳ· «Περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς.»

15 (φ. 90 β). «Ἀπὸ τοῦ προσφωνητικοῦ λόγου τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τὸν βασιλέα.»

Ἀρχ. Τὰς δὲ κοινὰς καινοφωνίας.

16 (φ. 92 α). «**Βαρλαὰμ τοῦ ἐκ Καλαβρίας** Ἐκ τῆς διαλέξεως πρὸς Λατίνον ὀνόματι Φραντ'σκον.»

17 (φ. 93 α). «Ἐκ τῶν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν **Νείλου** ἀρχιεπισκόπου **Θεσσαλονίκης** [**τοῦ Καβάσιλα**] Λόγος ἀποδεικνὺς μὴ ἄλλό τι τὸ διαστάσεως τῆς Λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἴτιον εἶναι, ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὴν τοῦ ἀμφισβητουμένου διάγνωσιν ἐπιτρέψαι, ἀλλ' αὐτὸν μόνον διδάσκαλον ἐθέλειν τοῦ ζητουμένου καθέζεσθαι τοὺς δὲ ἄλλους ἐν μαθητοῦ μοίρᾳ ὑπακούοντας ἔχειν· καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀλλότριον τῶν ἀποστολικῶν τε καὶ πατρικῶν καὶ νόμων καὶ πράξεων.»

Ἀρχ. Τί τοίνυν ἐστὶ τὸ τῆς διαστάσεως αἴτιον.

18 (φ. 98 α). «Σύγγραμμα κυροῦ **Δημητρίου τοῦ Κυδώνη** εἰς τὰς λύσεις τῶν ἐπαγομένων ἀτόπων τοῖς παρὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ λέγουσι τὸ ἅγιον ἐκπορεύεσθαι Πνεῦμα.»

Ἀρχ. Ἃ μὲν οὖν ἂν εἴποι τίς.

19 (φ. 129 β). «**Τοῦ αὐτοῦ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη** Κεφάλαιον ἐκ τοῦ ὅπως δεῖ νοεῖν ἅ φησιν ὁ Δαμασκηνὸς ἅγιος Ἰωάννης Πνεῦμα υἱοῦ λέγομεν, ἐκ τοῦ υἱοῦ δὲ τὸ πνεῦμα οὐ λέγομεν.»

Ἀρχ. Ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα.

20 (φ. 134 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς κεφάλαιον κβ^ον^ πῶς δεῖ νοεῖν τὸ τοῦ ἁγίου Διονυσίου Μόνη πηγὴ τῆς ὑπερουσίου θεότητος ὁ πατήρ.»

21 (φ. 141 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** κεφάλαιον κγ^ον^ μαρτυρία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσης ὅτι παρὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ τὸ ἅγιόν ἐστι Πνεῦμα.»

22 (φ. 146 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** εἰς κεφάλαιον κγ^ον^ τίνα τῶν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τριάδος ἰδιωμάτων δεῖ λέγειν ὑποστατικὰ ἢ προςωπικά· τίνα δὲ ἁπλῶς γνωρίσματα.»

23 (φ. 157 α). «Ὅτι ἀνάγκη τοῖς θείοις προςώποις πρὸς ἄλληλα τάξιν ἀποδιδόναι κεφάλαιον δ^ον^.»

24 (φ. 163 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Περὶ υἱοῦ λόγος α^ος^.

25 (φ. 170 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς προδοσίαν Ἰούδα καὶ Πάσχα καὶ παράδοσιν μυστηρίων καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν.

26 (φ. 183 α). Ἀνεπίγραφον.

Ἀρχ. Ἔστω δὲ ὑμῶν χάριν καὶ οὐσία τις ὁ πατήρ· συνειςάξει τὸν υἱὸν οὐκ ἀλλοτριώσει.

27 (φ. 186 α). «Τῷ τὰ πάντα ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρίῳ Λέοντι πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης **Νικηφόρος** ἐλέῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος **Κωνσταντινουπόλεως** χαίρειν.»

Ἀρχ. Μέγας μὲν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀξιάγαστος.

28 (φ. 198 α). «Ἔκθεσις συνόδου γενομένης ἐν Νικαίᾳ τῇ μητροπόλει Βιθυνίας.»

Ἡ λέξις Ἔκθεσις γέγραπται ἄνωθεν χειρὶ νεωτέρᾳ. Περιέχεται δὲ τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως κατὰ τὸ ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Νικαίας, ἑπομένων τῶν μεταγενεστέρων μεταβολῶν.

29 (φ. 199 α). «Κατὰ Νεστορίου **τοῦ θείου Κυρίλλου** ἀναθεματισμὸς θ^ος^.»

30 (φ. 200 α). «Ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως τοῦ **ἁγίου Κυρίλλου** πρὸς τὴν ἐννάτην μέμψιν Θεοδωρήτου.»

31 (φ. 200 β). «Ὁ ὅρος τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς γ^{ης} συνόδου.»

31 α (φ. 200 β). «Ὅρος τῆς ἁγίας ϛ^{ης} συνόδου».

Τοῦ φ. 201 β τὸ πλεῖστον κεκομμένον.

32 (φ. 202 α). «Τοῦ **ἁγίου Μαξίμου** Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κῦριν Μαρῖνον τὸν πρεσβύτερον».

33 (φ. 204 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἐν Ῥώμῃ γραφείσης.»

34 (φ. 205 α). «**Τοῦ αὐτοῦ.**»

35 (φ. 206 α). «**Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου** εἰς τὴν ἑρμηνίαν τοῦ ἁγίου συμβόλου.»

36 (φ. 207 α). Ὁμολογία δοθεῖσα τῷ πάπᾳ τὸν Ἀπρίλιον τῆς β^{ας} ἰνδικτιῶνος.

37 (φ. 209 β). Ἀντιρρήσεις κατὰ Λατίνων περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

38 (φ. 213 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Περὶ ἁγίου Πνεύματος.

39 (φ. 215 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Κατὰ Σαβελλιανῶν καὶ Ἀριανῶν καὶ Ἀνομοίων.»

40 (φ. 216 α). «Ὅπερ ῥητὸν φέρουσιν οἱ Λατίνοι ὑπὲρ αὐτῶν.»

41 (φ. 216 β). Κεφάλαια μθ´ Λατίνων ἐξ ὧν συνάγειν οἴονται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι.»

42 (φ. 218 α). Χωρία ἀντιρρητικὰ κατὰ Λατίνων ἀνεπίγραφα.

43 (φ. 220 α). **Τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου** Χωρία φερόμενα ὑπὲρ τῆς λατινικῆς δόξης.

44 (φ. 223 β). «Μαρτυρίαι τινῶν **Ῥωμαίων ἁγίων πατέρων** καὶ καθολικῶν τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων.»

45 (φ. 227 α). Σύμβολον τῆς πίστεως.

Ἀρχ. (ἀκέφαλον, ἅτε τοῦ κάτω ἡμίσεος τοῦ προηγουμένου φ. 226 β κεκομμένου)· . . . γ ε ν ῆ π ρ ω τ ό τ ο κ ο ν π ά σ η ς κ τ ί σ ε ω ς π ρ ο π ά ν τ ω ν τ ῶ ν α ἰ ώ ν ω ν.

46 (φ. 228 β). «Ἐν τῇ συνόδῳ ὑπαγορευθεῖσα πίστις.»

47 (φ. 229 β). **Ἀναστασίου Ἀντιοχείας** «Περὶ τῶν

καθ' ἡμᾶς ὀρθῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων Λόγος β^ος περὶ ἀπεριγράπτου.»

48 (φ. 233 α). «Ἀπὸ τῶν Πρακτικῶν τῆς α^ης συνόδου.»

49 (φ. 235 β). **Ἀναστασίου Ἀντιοχείας** «Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων.»

Ἀρχ. Ὁ Θεὸς εἷς ὢν ἐν τρισὶ θεωρούμενος.

50 (φ. 237 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Περὶ θεολογίας καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων.

Ἀρχ. Ὅταν εἶδον τὴν νῦν γλωσσαλγίαν.

51 (φ. 243 α). **Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου** Ἀποκάλυψις.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός (Ἀποκ. 19, 11).

52 (φ. 245 α). Οἱ δώδεκα λίθοι.

53 (φ. 245 β). Ἀνεπίγραφα ἑρμηνευτικὰ πυλώνων, μαργαριτῶν, λύχνου, ἀρνίου.

54 (φ. 247 α). «Ὅτι οὐ παντὸς . . .» (τὰ λοιπὰ ἐξίτηλα).

Ἀρχ. Οὐ παντὸς ὦ οὗτοι τὸ περὶ Θεοῦ φιλοσοφεῖν.

55 (φ. 248 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** «Πρὸς . . . φιλόσοφον Ἀλεξανδρείας ἐξορισθέντα . . . ἐπανελθόντα καὶ τετραχηλισμένον.»

Ἀρχ. Ὁρίζου δὲ καὶ τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν. Τέλ. κολ.)· ὅσον ὑπ ἀλλήλων γινώσκεται νῦν δὲ δί . . .

56 (φ. 249 α). «Τὰ σημάδια ἅπερ θέλει νὰ ἔχῃ τὸ ἄλογον τὸ καλείσιτον· ἔχει δὲ ἐννέα ταῦτα.»

57 (φ. 249 α). Ὁρισμὸς περὶ τοῦ Ἑξαμιλλίου.

58 (φ. 250 α). Πρᾶξις τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· . . . . τελεῖσθαι ἀληθῶς τούς τε ἱερεῖς ἐν θατέρῳ αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ὀφείλειν τελεῖν.

Ἐν τέλει· Ἐδόθη ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ ἑορτασίμως ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου σαρκώσεως ᾳ^ω υ^ω λθ^ῳ ἀπὸ δὲ τῆς κτίσεως κόσμου ͵ς^ω ϡ μ^ω ζ^ῳ Ἰουλίου ς^η ἡμέρᾳ β^α ἰνδ. β^ας· εἶχεν ὑπογραφὴν τοῦ βασιλέως Ἰωάννης ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ Παλαιολόγος : διὰ κϋναβάρεως.

59 (φ. 251 α). «Γνώμη τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου** κυροῦ **Ἰωσήφ.**»

Ἕπονται ἐπιγραφαὶ ἐπισκόπων.

60 (φ. 253 α). **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἀρχ. Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις.

61 (φ. 254 α). Ἀνεπίγραφον περὶ ἑνώσεως ἐκκλησιῶν.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) . . . ὡς ἀποκλείειν τὸν πατέρα τοῦ εἶναι πηγὴν καὶ ἀρχὴν τῆς ὅλης θεότητος.

62 (φ. 255 α). Πρᾶξις τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Εὐγένιος ἐπίσκοπος δοῦλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ εἰς ἀΐδιον τοῦ . . . . άγματος μνήμην συναινοῦντος τοῖς ὑπογεγραμμένοις.

63 (φ. 257 α). Ἀνεπίγραφον περὶ ἁμαρτημάτων.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· . . . δεσπότου ἢ ζημίας ἀφορήτου. Τέλ. (κολ.)· ἀποστερεῖς τῆς μεταλήψεως τῶν τιμίων μαργαριτῶν.

Ἐν φ. 206 β νεωτέρᾳ χειρὶ ἔγγραφον τῆς 7 Δεκεμβρίου 1598, δι' οὗ ἡ Φρατζοῦ τοῦ ποτὲ Ζανόπουλι «μαζὴ μὲ τὸν ἄνδρα τὶς τὸν Ἰωάννην τὸν Χινάτο» πωλοῦσιν «τοῦ μησὲρ γου^λ^ τοῦ μισὲρ Γιάκουμου Τελαγραμάτικα» περιβόλιόν τι.

Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη, ἰδίως ἀπὸ τοῦ φ. 247. Δὲν φαίνεται δὲ γεγραμμένος ὁ κῶδιξ ὅλος διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρός.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 18 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 166), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 53.

44. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 38).

1 (φ. 1 α). «Κάνὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ἄγγελον ποίη **Ἰωάννου** μοναχοῦ **τοῦ Μαυρόποδος.**»

2 (φ. 8 α). «Κανὼν παρακλιτικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πονηθεὶς **Ματθαίῳ** τῷ ταπεινῷ **μητροπολίτῃ Μυρέων.**»

3 (φ. 12 β). Στιχηρὰ προσόμοια κατανυκτικά.

Ὁ κῶδιξ, μένων κολοβός, κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιγραφῶν καὶ μικρῶν κεφαλαίων γραμμάτων χρυσῶν.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 75 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 25.

45. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 220).

1 (φ. 11 α). **Ἀββᾶ Δωροθέου** Διδασκαλίαι ψυχωφελεῖς. α' (φ. 11 α) «Λόγος ἀσκητικὸς περὶ ἀποταγῆς κόσμου» . . . .—ιε' (φ. 186 β) «Περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν.» Ἕπονται ἄνευ ἀριθμήσεως α' (φ. 193 α) «Ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφὸν ἐπερωτήσαντα αὐτὸν περὶ ἀναισθησίας ψυχῆς . . .» — β' (φ. 200 β) «Πρὸς τοὺς ἐν μοναστηρίῳ ἐπιστάτας καὶ μαθητάς . . .» — γ' (φ. 206 α) «Ἐρώτησις τοῦ **ἁγίου Δωροθέου** [π]ρὸς τὸν μέγαν Βαρσανούφιον [κ]αὶ τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Ἰωάννην [τ]ὸν ἐπικληθέντα προφήτην διὰ τὸ διορατικόν.»

Προτάσσεται τῶν Διδασκαλιῶν (φ. 1α κ. ἑ.) Πρόλογος (ἀκέφ.) Ἀρχ. . . . ποτε· οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ στρατιῶται βλέποντες αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ διαγωγῇ λέγουσιν αὐτῷ· τέκνον ταῦτα ἃ ποιεῖς οὐκ εἰσὶ τινὸς θέλοντος εἶναι εἰς τὸν κόσμον. Τέλ. ὑπὲρ δὲ τούτων ἁπάντων δόξαν ἀναπέμψωμεν τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 27 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 167), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 34.

46. Χαρτ. 0,305×0,15. Αἰῶνος XV. (φ. 310).

1 (φ. 1 α). **Ἀδήλου** Διδασκαλίαι.

Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 33 α «Λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ πολλῶν βιβλίων διδασκαλικῶν συναχθὲν παρὰ **ἁγίου σημειοφόρου Ἁγιορίτου** μεγάλου ἀνδρός.»

Ἀρχ. Ἔφθασε καιρὸς ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγόνων ἀρχή.

2 (φ. 63 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

3 (φ. 67 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ἀρχ. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

4 (φ. 75 α). **Ἐπιφανίου τοῦ μεγάλου** Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.

5 (φ. 89 α). **Λεοντίου Νεαπόλεως** Ἐγκώμιον εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἀρχ. Τῆς παρούσης τιμίας καὶ βασιλικῆς συντάξεως.

6 (φ. 102 α). «Διήγησις καὶ ἀποκάλυψις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ὅτε ἔμελεν ἐκδιμεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος.»

Ἀρχ. Ὅτε ἔμελλεν ἡ παναγία Θεοτόκος πορευθῆναι.

7 (φ. 110 β). «Ἱστωρία Ἰὼβ εἰς τὴν γέννισιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.»

Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐγούστου καίσαρος κέλευσις.

8 (φ. 114 β). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Ἀρχ. Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα.

9 (φ. 123 β). «Πράξις τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ.»

Ἀρχ. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναστῆναι.

10 (φ. 141 α). «Ἡ εὕρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ Σταυροῦ καὶ ὅπως ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἰς θεογνωσίαν.»

11 (φ. 153 β). «Διήγησις καὶ ἀποκάλυψις Βαρούχ.»

Ἀρχ. Ἀποκάλυψις Βαροὺχ ὅς ἐστιν ἐπὶ ποταμοῦ Γέλ.

12 (φ. 161 β). «Διήγησις καὶ ἐξήγησις τῶν ἁγίων μακάρων τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ γῇ φανερωθέντων ὑπὸ τοῦ μακαρίου Ζωσίμου διὰ τοῦ ἀγγέλου.»

Ἀρχ. Ἀνήρ τις ὀνόματι Ζώσιμος.

18 (φ. 173 β). «Περὶ τῆς γυμνώσεως νεκρᾶς.»

Ἕπονται ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

14 (φ. 194 α). «Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου βροντῆς πρὸς υἱὸν ποῖος ἦχισι λόγος. . .»

Ἀρχ. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζεβαιδαίου.

15 (φ. 203 α). «Διήγησις τὸν θρόνον Ερεμίου περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν ἀνάλωσιν ταύτης καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ.»

Ἀρχ. Ὁ μέγας προφήτης Ἱερεμίας ἐξ Ανάθων τυγχάνων.

16 (φ. 210 α). Μαρτύριον τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παίδων.

17 (φ. 213 α). Μαρτύριον Βαβύλα Ἀντιοχείας.

18 (φ. 214 β). Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ.

19 (φ. 216 β). «Βασιλέως Λέοντος τοῦ μεγάλου.»

Ἀρχ. Τῆς τοῦ μεγάλου Λέοντος βασιλείας πέμπτη τοῦ Νὲμβρίου μηνὸς περὶ τὰς μεσυμβρινὰς ὥρας ἅπας ὁ οὐρανὸς συνεφὴς γεγονώς.

20 (φ. 217 β). «Περὶ Ἀλλεξάνδρου βασιλεύοντος ἐν Νηκομιδείᾳ.»

21 (φ. 219 α). «Ἐξήγησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου.»

22 (φ. 220 β). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.»

28 (φ. 229 α). «Διήγησις καὶ ἀποκάλυψις τοῦ δικαίου ἀρχιεπισκόπου καὶ πρὸσμοναρίου περὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ τοῦ ἐν ταῖς Χώναις.»

24 (φ. 235 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Περὶ μετανοίας.

25 (φ. 241 α). «Διήγησις περὶ τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ Ἑβραίου τοῦ ἰατροῦ.»

26 (φ. 244 α). **Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως** Εἰς τὰ Εἰσόδια.

Ἀρχ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις.

27 (φ. 249 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α′ (φ. 249 β). Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον.—β′ (φ. 254 α). Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν. — γ′ (φ. 261 α). Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.—δ′ (φ. 265 α). Εἰς τὴν προςκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.— ε′ (φ. 269 α). Εἰς τὴν προδοσίαν Ἰούδα.

28 (φ. 278 β). **Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως** «Λόγος κατὰ Ἰουδαίων τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ.»

29 (φ. 280 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

30 (φ. 286 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Εἰς τὸ Πάσχα.

Ἀρχ. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

31 (φ. 288 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ.

32 (φ. 295 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

Ἀρχ. Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε γῆ.

33 (φ. 301 β). «**Νεκταρίου πατριάρχου** πατριάρχου (sic) **Κωνσταντινουπόλεως** Ὑπομνήματα πραχθέντα κατὰ τὰς ῥήσεις τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων καὶ τῶν λοιπῶν ποιητῶν περὶ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας καὶ περὶ τῶν παθῶν καὶ τῆς ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἐμφανήσεως τῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ.»

Ἀρχ. Ἐν ἔτει πέντε καὶ δεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τι-

βερίου καίσαρος. Τέλ. (κολ.)· καὶ εὐλογητὸς Κύριος ὃς εξα...

Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα τῶν σωζομένων ἐφθαρμένα. Παρ' ἑκάστῃ δ' ἐπιγραφῇ σημειοῦται ἐν τῇ ᾤᾳ διὰ χειρὸς νεωτέρας ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων ἑκάστου λόγου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 24 (**Πολιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 167), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 65.

47. Χαρτ. 0,215×0,16. Αἰῶνος XVI. (φ. 334).

Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ὁμιλίαι.

α' (φ. 1 α). «Λόγος τῇ Κυριακῇ τοῦ τελώνου καὶ Φαρισαίου.»—β' (φ. 8 β). «Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τοῦ ἀσώτου.» Ἀρχ. Ἀγαθὸς μὲν ὁ Θεὸς πρὸς πάντας.—γ' (φ. 23 α). «Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω περὶ τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου τοῦ Χριστοῦ παρουσίας.» Ἀρχ. Φοβερὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη.—δ' (φ. 34 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου.» Ἀρχ. Ἰδοὺ τὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς στάδιον.—ε' (φ. 47 β). «Τῇ δευτέρᾳ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς.» Ἀρχ. Ἔφθασε καιρός.—ς' (φ. 52 β). «Τῇ τετάρτῃ τῆς πρώτης εὐδομάδος λόγος ἐκ πολλῶν συγγραμμάτων καὶ εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν τοῦ χρόνου.» Ἀρχ. Νηστεύσωμεν ἀδελφοὶ σωματικῶς.—ζ' (φ. 59 β). «Σαββάτῳ πρώτῳ τῶν νηστειῶν εἰς τὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου περὶ τῶν κολύβων.» Ἀρχ. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε.—η' (φ. 71 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος τῇ Κυριακῇ τῇ πρώτῃ τῶν ἁγίων νηστειῶν.» Ἀρχ. Ἡ τεσσαρακονθήμερος αὕτη νηστεία.—θ' (φ. 80 β). «Περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν διδασκάλων.» Ἀρχ. Δεῖ γάρ φησι τὸν ἐπίσκοπον. Ἕπονται κεφάλαια «περὶ θυσιῶν αὐτῶν καὶ τοῦ λαοῦ», «περὶ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ λαοῦ», «περὶ μοναχῶν» κτλ.—ι' (φ. 90 α). «Τῇ Δευτέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος λόγος ἐκ πολλῶν βιβλίων.» Ἀρχ. Ἡ τεσσαρακονθήμερος αὕτη νηστεία.—ια' (φ. 100 α). «Τῇ Τετάρτῃ τῆς δευτέρας εὐδομάδος Λόγος συλλεγόμενος ἐκ πολλῶν.» Ἀρχ. Γράφει ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.—ιβ' (φ. 111 β). «Τῇ Παρασκευῇ τῆς δευτέρας εὐδομάδος Λόγος ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου.» Ἀρχ. Γράφει ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.—ιγ' (φ. 122 β). «Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν νηστειῶν.» Ἀρχ. Ὁ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς καιρός.—ιδ' (φ. 134 α). «Τῇ Δευτέρᾳ τῆς τρίτης εὐδομάδος.» Ἀρχ. Ἰδοὺ χάριτι Χριστοῦ.—ιε' (φ.143 β). «Τῇ Τετάρτῃ τῆς τρίτης εὐδομάδος Λόγος περὶ νηστείας.» Ἀρχ. Ἦχεν ἡμῖν σήμερον Ἱερεμίας ὁ προφήτης.—ις' (φ.153 α). «Τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης εὐδομάδος Λόγος

εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου.» Ἀρχ. Φέρε τοίνυν εἰς μέσον.— ιζ΄ (φ. 160 α). «Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν.» Ἀρχ. Προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωϋσῆς.—ιη΄ (φ. 174 α). «Τῇ Δευτέρᾳ τῆς τετάρτης εὐδομάδος Λόγος ἐκ τοῦ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου περὶ τοῦ ἀμπελῶνος ὃν ἐφύτευσεν ἐν Σωρήχ.» Ἀρχ. Ἔλαμψεν ἡ χάρις τοῦ Κυρίου.— ιθ΄ (φ. 181 α). «Τῇ Τετάρτῃ τῆς τετάρτης εὐδομάδος Λόγος συναθρισθεὶς ἐκ πολλῶν βιβλίων περὶ μετανοίας καὶ περὶ κατανύξεως.» Ἀρχ. Ἆρα οἴδατε καὶ ἐπίστασθε. — κ΄ (φ. 187 α). «Τῇ ἕκτῃ τῆς τετάρτης εὐδομάδος ἀπὸ τοῦ λόγου Ἀναστασίου ἡγουμένου τοῦ Σινᾶ ὄρος ἑρμηνία εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν καὶ περὶ μετανοίας.» Ἀρχ. Πρέπουσα ἡ ἀρχὴ εἰλικρινοὺς μετανοίας.— κα΄ (φ.193 α). «Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν ἁγίων νηστειῶν» (ἐπιγραφὴ νέα διὰ μέλανος, ἐν ᾧ αἱ λοιπαὶ ἐπίγραφαὶ γεγραμμέναι διὰ κινναβάρεως). Ἀρχ. Οὐδέν ἐστι τῆς ἀδιστάκτου πίστεως καὶ καθαρᾶς ἰσχυρότερον. — κϐ΄ (φ. 201 α). «Τῇ Δευτέρᾳ τῆς πέμπτης εὐδομάδος Λόγος εἰς τοὺς Νινευΐτας.» Ἀρχ. Φαιδρὰ σήμερον ἡ πανήγυρις. — κγ΄ (φ. 212 α). «Τῇ Πέμπτῃ τῆς πέμπης εὐδομάδος Λόγος εἰς τὸν μέγαν κανόνα καὶ εἰς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορα.» Ἀρχ. Οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι ἅγιοι καὶ θεοφόροι πατέρες. — κδ΄ (φ. 222 α). «Σαββάτῳ πέμπτῳ Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον περι τοῦ νομικοῦ και τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς.» Ἀρχ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι πατέρες. — κε΄ (φ. 230 ϐ). «Κυριακῇ πέμπτῃ τῶν ἁγίων νηστειῶν.» Ἀρχ. Ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ θεῖα λόγια.— κς΄ (φ. 238 α). «Λόγος τῇ Δευτέρᾳ τῆς ἕκτης ἑϐδομάδος» (κατὰ τὴν νεωτέραν ἀνορθόγραφον ἐπιγραφήν). Ἀρχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.—κζ΄ (φ. 248 ϐ). «Λόγος περὶ μετανοίας τῇ Τετάρτῃ τῆς ἕκτης εὐδομάδος.» Ἀρχ. Ἰδέτε ἀδελφοὶ τῇ χθὲς ἡμέρᾳ. — κη΄ (φ. 255 α). «Σάββατον ἕκτον τῆς ἕκτης εὐδομάδος Λόγος εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαιου Λαζάρου.» Ἀρχ. Φέρε τοίνυν εἰς μέσον τὸν εὐαγγεστὴν Ἰωάννην. — κθ΄ (φ. 265 α). «Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.» Ἀρχ. Ὁ μακάριος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. — λ΄ (φ. 278 ϐ). «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ Λόγος εἰς τὴν ξηρανθήσαν συκὴν καὶ περὶ ἐξαγορεύσεως ἁμαρτιῶν καὶ συγχωρήσεως.» Ἀρχ. Διηνύσαμεν καὶ ἐπεράσαμεν τῆς νηστείας μέγα πέλαγος. — λα΄ (φ. 286 ϐ). «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ Λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ περὶ τοῦ Ἰὼϐ πῶς ἐπειράθη.» Ἀρχ. Φασὶν ὁ Κύριος ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις. — λϐ΄ (φ. 296 α). «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετράδι Λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν

Κύριον μύρῳ καὶ περὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλειψάσης μύρῳ τὸν ἀσθενῆ.» Ἀρχ. Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς φιλάνθρωπος.—λγ′ (φ. 304 α). «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ Λόγος περὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας.» Ἀρχ. Παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς ἀγαπητοί. — λδ′ (φ. 307 α). «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ Λόγος εἰς τὰ ἅγια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.» Ἀρχ. Ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰργάσατο. Τέλ. (κολ.)· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψω[σι]...

Παρ' ἑκάστῃ ἐπιγραφῇ χεὶρ νεωτέρᾳ ἐδήλωσε τὸν ἀριθμὸν τῶν φύλλων ἑκάστου λόγου.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ἐν ἀρχῇ ἑκάστου λόγου ὑπὸ κομψοῦ ἐρυθροῦ ἀρχικοῦ γράμματος.

Ἴδε καὶ ἀριθμὸν 1 τοῦ ἀνὰ χεῖρας καταλόγου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 9 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 163), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 20.

48. Χαρτ. 0,148×0,105. Αἰῶνος XVII (φ. 111).

1 (φ. 3 α). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2 (φ. 20 α). «Τάξις γινομένη εἰς χωράφιον ἢ ἀμπελῶνα.»

3 (φ. 28 α). «Εὐχὴ εἰς πᾶσαν ἀρρωστίαν.»

4 (φ. 51 α). «Εὐχαὶ καὶ ἐξορκισμοὶ **τοῦ μεγάλου Βασιλείου** πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν.»

5 (φ. 76 α). Εὐχὴ μεταλήψεως.

6 (φ. 83 α). «Λόγος περι τοῦ Ἰοῦδα φιλῆς.»

Ἀρχ. Φησὶ τὴς τῶν σοφῶν ὅτι ὁ παράνομος Ἰοῦδας.

7 (φ. 88 β). «Λόγος τοῦ ἁγίου **Μακαρίου τοῦ Ἐγυπτίου.**»

8 (φ. 106 α). «Περι διαφόρων ἁμαρτημάτων ἐκ τῶν θείων κανόνων.»

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 77 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 71.

49. Χαρτ. 0,21×0,16. Αἰῶνος XVIII. (φ. 241).

«Στιχηράριον καλόφωνον **Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν.**»

Ἐν φ. 228 β οἱ ἑξῆς στίχοι μετὰ πλείστων ὅσων ἀνορθογραφιῶν·

Εἴληφε τέλος σὺν θεῷ χρόνους εἰς τοὺς χιλίους ἐννέα καὶ ἑξήκοντα ἐπὶ ἑπτακοσίους (=1769)

ἀπὸ γεννήσεως Χριστοῦ τῆς πανυπεραγίας,
ὃς γεννηθεὶς ἐξήλειψεν ἡμῶν τὰς ἀνομίας,
αὐτὴ ἡ μουσικόγραφος βίβλος χειρογραφεῖσα
ἐκ διαφόρων παλαιῶν καὶ νέων συντεθεῖσα
κόπῳ ἱδρῶτι μόχθῳ τε, ἐγγραφῇ ἐν ἀπλέτῳ
ἐκ τῆς τοῦ Ἱεροδαβὶδ χειρὸς ἐν τῇ Σκοπέλῳ.
Παυσάσθωσαν τὰ ὄρνεα μέλος νὰ πιπιλίζουν
ἀπὸ τὸν τάφον λυριστοῦ Ὀρφέως νὰ ἑλκύζουν
τὴν μελῳδίαν εὔηχον γλυκὰ νὰ κηλαδίζουν
καθος η πάλαι ελλινες στους μύθους φλιαρίζουν.[1]
Ἐν ταύτῃ γὰρ εὑρίσκονται ἦχοι καὶ μελῳδίαι
πρὸς τὸν Θεὸν τὸν κτίσαντα τὴν κτίσιν ὑμνῳδίαι.
Ἐν ταύτῃ οἱ βουλόμενοι τὸν κτίστην νὰ ἰδοῦσι
μὲ πόθον ἃς σπουδάζουσι καὶ θέλουν τὸν ἰδοῦσι.
Δεήθητε οὖν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ὑπεραγίας
νὰξιωθοῦμεν σύμπαντες τῆς ἄνω βασιλείας.
Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα σήπεται τάφῳ[2]
ἡ δὲ γραμμὴ μένει μέχρι τερμάτων.
Μνημόνευέ μου τὸ λοιπὸν τοῦ μουσογλυκογράφου
Δαβὶδ τοῦ κοπιάσαντος καὶ ἱστοριογράφου.
Ὥςπερ ξένοι χαίροντες ἰδεῖν πατρίδα
καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰδεῖν λιμένα
καὶ οἱ πραγματεύοντες ἰδεῖν τὸ κέρδος,
οὕτω καὶ ὁ βιβλιογραφεὺς ἰδεῖν βιβλίου τέλος.

Τὰ φ. 235—241 ἔμειναν ἄγραφα.

Ἡ στάχωσις ἀποτελεῖται ἐκ δέρματος ἐρυθροῦ μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 46 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 170), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 79.

50. Χαρτ. 0,21×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 153).

«Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σάλου.»

Ἐν τῷ ἐν ἀρχῇ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ ξύλῳ τῆς σταχώ-

---

[1] Ὁ στίχος οὗτος, ὅςτις, παραλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ Πληζιώτου, προστέθειται ἐνταῦθα οἷος γέγραπται ἐν τῷ κώδικι, παρέχει ἔννοιάν τινα τοῦ πλήθους τῶν ἀνορθογραφιῶν τῶν στίχων τούτων.

[2] Ἐν τῷ κώδικι συμπετε ταφῶν.

σεως· 1810· Μαρτίου: 18: τὸ παρὸν ὑπάρχι κἀμοῦ πρωτοσυγκέλλου Γαβριὴλ τοῦ ἐξ Ἄνδρου.

Τὰ φ. 148—153 ἔμειναν ἄγραφα.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 73 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

51. Χαρτ. 0,205×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 163).

1 (φ. 1 α). «Γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν.»

α'. «Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας.»

2 (φ. 30 α). **Πυθαγόρου** Χρυσᾶ ἔπη.

3 (φ, 45 α). **Γεωργίου Κορεσσίου** τοῦ Χιοπολίτου Εἰς συμβαλλόμενα.

4 (φ. 77 α). **Γαβρίου** Τετράστιχα.

Ἀρχ. «Περὶ ἀνθρώπου καὶ λιθίνου λέοντος.»

5 (φ. 90 α). Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **ἀββᾶ Θαλασσίου** Ἐκ τῶν κεφαλαίων περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας.»

6 (φ. 98 α). «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.»

7 (φ. 99 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπικήδια εἴτε ἐπιτάφια.»

8 (φ. 102 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Γνωμικὰ δίστιχα.»

9 (φ. 109 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Τετράστιχα.»

10 (φ. 121 α). «**Φωκυλίδου** Ποίημα νουθετικόν.»

11 (φ. 131 α). **Κάτωνος Ῥωμαίου** Γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι» κατὰ μετάφρασιν **Μαξίμου Πλανούδη.**

12 (φ. 147 α) «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.»

Ἅπαντα μετὰ διαστίχου ψυχαγωγικῆς ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

Ἐν φ. 1 α· Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Ἰγνατίου τοῦ ἐξ Ἄντρου πόνημα.

Ὁ κῶδιξ λίαν ἐφθαρμένος ὑπὸ τιλφῶν καὶ ὑγρασίας.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἀριθμὸν Πληζιώτου 88, ὅστις ὑπονοεῖται συμπεριλαμβανόμενος εἰς τὸν ἀρ. 85 τοῦ ἐντύπου αὐτοῦ καταλόγου (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 180), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 94.

52. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVI. (φ. 103).

1 (φ. 2 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία.

2 (φ. 33 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

3 (φ. 80 α). Τάξεις ἐπὶ χειροτονίᾳ

α′ (φ. 80 α) ἀναγνώστου. — β′ (φ. 82 α) ὑποδιακόνου — γ′ (φ. 84 α) διακόνου — δ′ (φ. 90 α) πρεσβυτέρου — ε′ (φ. 95 β) ἐπισκόπου.

Ἐν φ. 200 β· Αἱ θεῖαι αὗται λειτουργίαι σὺν τῷ τακτικῷ ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Μηδείας Θεοδοσίου· καὶ ἀφιέρωσα αὐτὰς ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης Ἁγίας καὶ Ζωοδόχου Πηγῆς, τῷ κειμένῳ ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρῳ τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον ἀξιῶ. Ὅςτις δὲ βουληθείη ἐξιλεῶσαι αὐτὰς ἐκ τοῦ μοναστηρίου, ἀφορισμένος ἔστω ἀπὸ Θεοῦ καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος. Ἐν ἔτει ͵αχκη′ μηνὶ Μαΐῳ (=1628).

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ἐν μὲν φ. 1 β ὑπὸ εἰκόνος ὁλοσελίδου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν δὲ φ. 32 β ὑπὸ τῆς τοῦ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, ἐπ' ἴσης ὁλοσελίδου. Τούτων ἡ πρώτη λίαν ἐφθαρμένη. Ἐν φ. 2 α, 33 α καὶ 80 α εὕρηνται ἐπίτιτλα, ἐμπεριέχει δὲ ὁ κῶδιξ καὶ πεντήκοντα τρία μεγάλα χρυσοποίκιλτα ἀρχικὰ γράμματα, ὧν τινα λίαν κομψά.

Λείπει παρὰ τῷ Πληζιώτῃ, φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 46.

53. Χαρτ. 0,22×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 215).

Τετραευάγγελον.

α′ (φ. 7 α). Τὸ κατὰ Ματθαῖον. — β′ (φ. 66 α) Τὸ κατὰ Μάρκον. — γ′ (φ. 103 α). Τὸ κατὰ Λουκᾶν. — δ′ (φ. 163 α). Τὸ κατὰ Ἰωάννην.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἑκάστου τῶν Εὐαγγελίων προτάσσεται ἡ ὑπόθεσις αὐτοῦ καὶ πίναξ τῶν κεφαλαίων. Μετὰ δὲ τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ἕπονται α′ (φ. 206 β) «Δήλωσις ὅπως δεῖ εὑρίσκειν τὰ ζητούμενα εὐαγγέλια.» — β′ (φ. 207 β) «Δήλωσις τῶν καθ ἑκάστην ὀφειλόντων λέγεσθαι εὐαγγελίων.» — γ′ (φ. 210 α) «Συναξάριον τῶν ιβ′ μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν καθ ἑκάστην εὐαγγελίων.»

Ἐν φ. 206 α· Ἐγράφη τὸ παρῶν βιβλίον χειρὶ τοῦ εὐτελοῦς Στρατηγοπούλου τοῦ τὸ παλαιὸν γένος ἕλκοντος ἀπὸ Σπαρτιάτις τῆς τῶν Λακεδαιμόνων· καὶ οἱ ἐντυχόντες αὐτῷ εὔχεσθε καὶ συγχωρῆτε

αὐτῷ. Ἐν τῇ νήσῳ Ἄντρῳ τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ,αφλθ′ ἔτει ἰνδικτιῶνος ιϐ′ μηνὸς Δεκεμϐρίου κ′ (=1539).

Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου (φ. 6 ϐ), Λουκᾶ (φ. 65 ϐ) καὶ Μάρκου (φ. 102 ϐ)· ἡ δὲ τοῦ Ἰωάννου λείπει. Ἐν δ' ἀρχῇ ἑκάστου εὐαγγελίου εὕρηται ἐπίτιτλον καὶ ἀρχικὸν γράμμα.

Ἡ στάχωσις ἀποτελεῖται ἐξ ὁλοσηρικοῦ κυανοῦ μετὰ καὶ δύο θηλυκωτήρων.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 38 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 169), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 10.

54. Χαρτ. 0,21×0,14. Αἰῶνος XVI (φ. 346).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Ἐν φ. 344 ϐ· Τέλος εἴληφεν ὧδε τέρμα:+,ζηγ^{ω} Ὠκτωϐρίου δ^{η} ἰνδικτιῶνος ιγ′ (=1584).

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 7 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 163), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 24.

55. Χαρτ. 0,20×0,145. Αἰῶνος XVII (φ. 115).

1 (φ. 3 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία.

2 (φ. 42 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

3 (φ. 76 α). Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

4 (φ. 98 α). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Ἐν φ. 39 α· Ἡ θεῖα αὕτη λειτουργία ὑπάρχει τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Θεοφάνους τοῦ Σειδεροχαλινοῦ τῆς ἁγιωτάτης ἐπισκοπῆς Πέτρας, ἐγράφη ἐπι ἔτους ,ζρξζ′ (=1661)· οἱ τοίνυν ἀναναγινώσκοντες σὺν Θεῷ ἔρρωσθε καὶ ἡμῶν μέμνησθε· εἰ δ' εἴ τι σφαλείη ἐπανορθώσατε. Χαλκογράφων γὰρ πωθος τὸ ἁμαρτάνειν· ἰνδικτιῶνος 12 ῑϐ^{ῳ}.

Τὰ φ. 1, 2, 39 ϐ, 40, 41, 70 ϐ, 71—75, 93—98 καὶ 113—145 ἄγραφα.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἐρυθρῶν περικόσμων ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἡ δὲ στάχωσις, ἀποτελουμένη ἐκ δέρματος μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων, εἶνε ἀξία λόγου.

Λείπει παρὰ τῷ Πληζιώτῃ, φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 48.

56. Περγ. 0,20×0,16. Αἰῶνος XIV (φ. 226).

Τετραευάγγελον.

α′ (φ. 4 α). Τὸ κατὰ Ματθαῖον. — ϐ′ (φ. 65 α). Τὸ κατὰ Μάρκον. — γ′ (φ. 106 α). Τὸ κατὰ Λουκᾶν. — δ′ (φ. 176 α) Τὸ κατὰ Ἰωάννην.

Ἑκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν προτάσσεται πίναξ τῶν κεφαλαίων.

Ἐν φ. 2 α· ,αψθ΄ ἐν μηνὶ Ἀπριλλίου κς΄+ἀφιἔρωσεν τῶ παρὸν τετραευάγγελω ὁ κὺρ Φράγκος γραφιότης εἷς τὸ μοναστήριον τῆς Ζωδδώχου πηγῆς ἥτις ἐστὶ τοῦ ἐν Γαυρίῳ Ἄνδρου δια πρόθεσαις τρεῖς· ὀνόματα Φράγγο· Ζαφήρίου ἱερέος· Κεράτζα πρεσβυτέρα.

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου εὐαγγελίου ἀρχικὸν γράμμα περικαλλὲς καὶ ἐπίτιτλον διανθὲς, κοσμούμενον ἐν τῷ μέσῳ ὑπὸ εἰκόνος τοῦ οἰκείου Εὐαγγελιστοῦ γράφοντος. Τά τε ἐπίτιτλα καὶ αἱ ἐν αὐτοῖς εἰκόνες ἔχουσι τέχνην λεπτὴν καὶ λίαν ἐπιμεμελημένην.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 48 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 171), φέρει δ᾽ ἀριθμὸν παλαιὸν 2.

57. Χαρτ. 0,21×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 76).

1 (φ. 4 α). **Νικήτα Παφλαγόνος τοῦ καὶ Δαυὶδ** «Ἑρμηνεία τῶν τετραστίχων τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἄτερ τῆς ἑρμηνείας τῆς α, θ, καὶ ι γνωμολογίας, ἥ ἐνι τοῦ Ζωναρᾶ.»

2 (φ. 45 β). **Γρηγορίου Θεολόγου** Ἐπιγράμματα ἐπικήδεια εἰς μέγαν Βασίλειον, ἑρμηνευθέντα ὑπὸ **Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος.**

3 (φ. 47 β). «Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Γρηγόριον, ἀνωνύμου.» Στίχοι τέσσαρες.

4 (φ. 48 α). «**Ἰωάννου Γεωμέτρου** Ἐκ τῶν τοῦ Γεροντικοῦ εἰς ποιητικὴν τάξιν ἧς ἡ ἐπιγραφὴ Παράδεισος.»

5 (φ. 62 α). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** Περὶ παρθενίας.

Ὁ κῶδιξ εἶνε πολλαχῶς διαβεβρωμένος ὑπὸ τῆς ὀξύτητος τοῦ μέλανος· ἰδίως δὲ τελείως ἔφθαρται τὸ πλεῖστον τοῦ ὑπ᾽ ἀρ. 5 λόγου τοῦ Ἀθανασίου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 82 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 179), φέρει δ᾽ ἀριθμὸν παλαιὸν 88.

58. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 105).

1 (φ. 1 α). Ἄνθος χαρίτων.

Προτάσσεται Πίναξ κεφαλαίων, ἐν ᾧ α΄ «χάριν τῆς ἀγάπης», β΄ «ἐλάττομαν τῆς ζηλίας», . . . λδ΄ «ἐλάττομαν τῆς πορνίας», λε΄ «χάριν

τῆς μετροσύνης.» Τῷ δὲ Πίναχι ἕπεται δίχην προλόγου «Προςθεωρία ἐγχώμιον τοῦ φιδρ δε βερτοῦ.»

2 (φ. 90 β). **Ἐπιφανίου Κύπρου** Φυσιολόγος.

Ἀρχ. (ἀχέφ.) ἐν τοῖς περὶ φοίνιχος διὰ τῶν λέξεων· ... [ὡ]ραῖον ὄρνεον. Ἐν φ. 91 β «Περι τοῦ γρίπου.» Ἐν φ. 92 α «Περι τῆς ἀσπίδος. Ἐν φ. 93 β «Περι τῆς ἐχίδνης.» Ἐν τέλει τοῦ ὅλου· καλὰ ἔλεξεν ὁ φυσιολόγος περὶ τῶν ζώων· τῷ δὲ ἀγαθῷ Θεῷ ἡμῶν εἴη ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

3 (φ. 100 α). Πασχάλια.

4 (φ. 100 β). Διατί νηστεύει ὁ ἄνθρωπος τὴν Παρασκευὴν καὶ τὴν Τετάρτην.

5 (φ. 101 α). «Διόγησις προ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ σεβασμίων τῶν Ἱεροσωλίμων : ούσιωδῶ πᾶνμεγέθης πῦργος τοῦ Δαυίδ.»

Ἀρχ. Καὶ γὰρ ἐμελώδισεν τῶ ψαλτήριον ὁ Δαυίδ· διὰ τοῦτω λέγει καὶ ὁ ποιητῆς.

Ἐν φ. 99 β· Ἔτους ζ^{ου} χζ´ ἡμέρα δ´ Ὀχτωβρίου (=1518).

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 21 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 167), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 38.

59. Χαρτ. 0,22×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 285).

Παλλαδίου Λαυσαϊκόν.

Τελευτᾷ χολοβὸν ἐν βίῳ τῆς ἁγίας Θωμαΐδος ἐν ταῖς λέξεσι· τί δὲ ἦν ἡ εὐλογία οὐκ οἶδα· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ γέρων...

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 8 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 163), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 35.

60. Χαρτ. 0,20×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 323).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι.

α´ (φ. 1 α) Περὶ ἐλεημοσύνης. Ἀρχ. Οἱ λειμόνες μὲν ἔχουσι.— β´ (φ. 9 α.) Περὶ ἐλεημοσύνης. Ἀρχ. Πάλιν ἡμῖν παρὰ τοῦ Κυρίου.— γ´ (φ. 39 α). Κατὰ μεθυόντων.— δ´ (φ. 127 α). Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον. Ἀρχ. Οὐ τὰ τυχόντα ἡμᾶς ὤνησε.— ε´ (φ. 176 β). Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον. Ἀρχ. Τῆς τοῦ Λαζάρου παραβολῆς.— ς´ (φ. 209 α). Εἰς τὸ ρητὸν τοῦ Ἀποστόλου Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.— ζ´ (φ. 240 α). Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον.— η´ (φ. 266

β'). Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. Μυστήριον ξένον.—θ' (φ. 280 β'). Εἰς τὰ Θεοφάνεια. Ἀρχ. Πάντες ὑμεῖς ἐν εὐθυμίᾳ σήμερον.—ι' (φ. 308 α). Εἰς τὴν Ἀνάληψιν. Ἀρχ. Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτή. Τέλ. (κολ.) ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου· αἰσχυνέσθωσαν οἱ μι...

Ἴδε καὶ ἀριθμὸν 70 τοῦ ἀνὰ χεῖρας καταλόγου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 66 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 178), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 33.

61. Χαρτ. 0,22×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 159).

Ἑρμηνεῖαι περικοπῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** καὶ ἄλλων **πατέρων.**

Ἐν ταῖς πρώταις ἑρμηνείαις ἀπευθύνεται ὁ γράφων πρός τινα Μιχτὰρ, ζητῶν τὴν ἑρμηνείαν τῶν ἀνεγνωσμένων.

Ὁ κῶδιξ ἄνευ περικαλύμματος.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 89 μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὸν παρὰ **Μπλιαράκῃ** ἐκτυπωθέντα κατάλογον, φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 40.

62. Χαρτ. 0,215×0,16. Αἰῶνος XV (φ. 220)·

1 (φ. 1 α). **Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως** Εἰς τὰ Εἰσόδια.

2 (φ. 11 α). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** «Εἰς τὴν ὑποταγὴν ἤγουν νὰ ἀπογραφτῇ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ Μαρία.»

3 (φ. 28 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**

α' (φ. 28 α). «Εἰς τὴν Χριστοῦ γένναν.» —β' (φ. 48 α). Εἰς τὰ Φῶτα. —γ' (φ. 55 α). Εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ τελώνην.—δ' (φ. 66 α). Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.

4 (φ. 81 α). **Ἀνδρέου Κρήτης** Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας.

5 (φ. 117 α). **Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου** Περὶ σωτηρίας τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.

6 (φ. 143 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ.

7 (φ. 197 α). **Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου** Περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως.

8 (φ. 207 α). «Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων· λέγεται δὲ τῆς πρώτης Κυριακῇ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς.»

5 (φ. 90 β). «Περὶ τῶν Φραγγῶν καὶ τῶν λοιπῶν Λατίνων.»

Ἀρχ. Ὁ πάπα Ῥώμης καὶ ὅσοι τοῦ μέρους τῆς Δύσεως Χριστιανοί.

6 (φ. 96 α). «Τροπάρια τοῦ μεγάλου κανόνος μετὰ ἑρμηνείας.»

7 (φ. 96 β). «**Ὀλυμπιοδόρου** Ὑπόμνημα εἰς τῆς ἐκκλησίας τὴν κατάταξιν.»

8 (φ. 101 α). «Περὶ τῶν Ἀρμενίων.»

Ἀρχ. Ἡ πολυσχιδὴς τῶν Ἀρμενίων αἵρεσις.

9 (φ. 106 α). **Ἐπιφανίου** Διάλογος πρὸς Ἀνδρέαν σαλόν.

10 (φ. 111 α). Παραβολὴ τοῦ ἀσώτου.

Ἕπονται ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Γραφῆς καὶ ἀποσπάσματα διαφόρων **πατέρων** μετὰ καὶ ἑρμηνείας παραβολῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

11 (φ. 139 β). Γνωμικὰ βραχέα.

12 (φ. 142 α). **Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου** Κεφάλαια κατ' ἐκλογήν.

Τέλ. (κολ.)· δεῖ σε εἶναι ἐν προσευ...

Ἐν φ. 5 β καὶ 6 α Παροιμίαι μετὰ θεολογικῆς ἑρμηνείας.

Ἄνευ περικαλύμματος.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 63 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 177), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 66.

69. Χαρτ. 0,22×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 320).

1 (φ. 1 α). **Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου** Ἑρμηνεία κανόνων ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Κανόνων ἑρμηνεία ἐστὶ τὸ παρὸν σύνταγμα, χρὴ δὲ περὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ κανόνος καὶ τοῦ εἱρμοῦ τῆς ᾠδῆς δηλαδή, ἔτι καὶ τοῦ τροπαρίου· ἐκ τούτων γὰρ ἀπαρτίζεται ὁ κανών· φιλοσοφῆσαι.

2 (φ. 231 β). «Ἑρμηνεία εἰς τοὺς τῆς Ὀκτωήχου ἀναβαθμούς, ἐκδοθεῖσα παρὰ **Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.**»

3 (φ. 304 α) «**Μιχαὴλ** Ἐφεσίου **τοῦ Ψελλοῦ** Ἐπίλυσις τινῶν ζητημάτων θεολογικῶν.»

Τὰ φ. 314-320 ἄγραφα.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 71 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 178), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 42.

70. Χαρτ. 0,21×0,16. Αἰῶνος XVII (φ. 172).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι.

α′ (φ. 2 α). Περὶ ἐλεημοσύνης. Ἀρχ. Οἱ λειμόνες μὲν ἔχουσι.—β′ (φ. 5 α). Περὶ ἐλεημοσύνης. Ἀρχ. Πάλιν ἡμῖν παρὰ τοῦ Κυρίου.—γ′ (φ. 14 β). Κατὰ μεθυόντων.—δ′ (φ. 58 β). Εἰς πλούσιον καὶ Λάζαρον. Ἀρχ. Οὐ τὰ τυχόντα.—ε′ (φ. 83 α). Εἰς πλούσιον καὶ Λάζαρον. Ἀρχ. Τῆς τοῦ Λαζάρου παραβολῆς.—ϛ′ (φ. 101 α). Εἰς τὸ Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. — ζ′ (φ. 117 α). Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον. — η′ (φ. 129 β). Εἰς τὸ γενέθλιον Χριστοῦ. Ἀρχ. Μυστήριον ξένον. — θ′ (φ. 140 α). Εἰς τὰ Θεοφάνεια. — ι′ (φ. 150 α). Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.— ια′ (φ. 158 β). Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.— ιβ′ (φ. 167 β). Περὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως. Ἀρχ. Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια. Τέλ. (κολ.)· καθαρὸν εἰπεῖν τὸν λόγον οὐ δύναται...

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου λόγου κοινὰ ἐρυθρὰ ἀρχικὰ γράμματα, μόνον δ' ἐν φ. 14 β ὡραῖον μέγα ἰδιόρρυθμον Τ πολύχρωμον.

Ἐν τῷ φ. 1 β Πίναξ τῶν περιεχομένων γεγραμμένος χειρὶ νεωτέρᾳ. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ κάτω· καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Ἰγνατίου Γριμπίρη κτῆμα.

Ἴδε καὶ ἀριθμὸν 60 τοῦ ἀνὰ χεῖρας καταλόγου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 70 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 178), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

71. Χαρτ. 0,22×0,18. Αἰῶνος XVIII (φ. 118).

Ὁμήρου Ἰλιάδος Ῥαψῳδίαι.

α′ (φ. 2 α). Α.—β′ (φ. 26 β). Β.—γ′ (φ. 45 α). Γ.—δ′ (φ. 63 α). Δ.—ε′ (φ. 82 α). Ε.

Ἅπασαι αἱ ῥαψῳδίαι μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ δέρματι τοῦ περικαλύμματος χειρὶ νεωτέρᾳ· Τοῦτο τὸ βιβλίον μοι ἔδωκε ὁ μακαρίτης ποτε πνευματικὸς κὺρ Γαβριὴλ Ψύχας.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἕνα τῶν παρὰ τῷ Πληζιώτῃ ὑπ' ἀρ. 85 συναναφερομένων κωδίκων (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 180), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 87.

72. Χαρτ. 0,158×0,11. Αἰῶνος XVI (φ. 114).

1 (φ. 2 α). «Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ πῶς εὗρεν αὐτὸν ἡ μακαρία Ἑλένη ἡ βασίλισσα.»

Ἀρχ. Μετὰ τριακοσίους χρόνους τοῦ πάθους.
Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2 (φ. 12 α). **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

3 (φ. 42 α). «Τίνος ἕνεκεν προγινώσκων ὁ Θεὸς τοὺς ἁμαρτάνειν καὶ μὴ μετανοεῖν μέλλοντας ἔκτισεν.»
Ἀρχ. Ὁ Θεὸς δι' ἀγαθότητα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παράγει τὰ γινόμενα.

4 (φ. 43 α). «Περὶ νόμου Θεοῦ καὶ νόμου ἁμαρτίας.»
Ἀρχ. Ἀγαθὸν καὶ ὑπεράγαθον.

5 (φ. 50 β). «Περὶ παρθενίας.»
Ἀρχ. Κακίζουσιν οἱ σαρκικοὶ τὴν παρθενίαν.

6 (φ. 57 β). «Περὶ ἀναστάσεως.»
Ἀρχ. Πιστεύομεν δὲ καὶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

7 (φ. 66 α). **Ἐπιφανίου Κύπρου** Εἰς τὰ Βαΐα.
Ἀρχ. Χαῖρε σφόδρα θυγάτηρ Σιών.

8 (φ. 78 α). «Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς ἁγίας δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς.»
Ἀρχ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπεδήμησε Πρόδρομος.

9 (φ. 91 α). «Ἀρχὴ τῆς Γενέσεως.»
Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

10 (φ. 92 α). «Περὶ τοῦ ξύλου οὗ ἐγεύσατο ὁ Ἀδάμ.»

11 (φ. 92 β). «Τὰ ζ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας.»

12 (φ. 92 β). Τὰ ζ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος.»

13 (φ. 93 α). «Αἱ τέσσαρες σαρκικκὶ ἀρεταί.»

14 (φ. 93 α). «Αἱ ἑπτὰ ἀρεταί.»

15 (φ. 93 α). «Αἱ ἑπτὰ μεγάλαι ἁμαρτίαι.»

16 (φ. 93 α). «Ἐκ τῶν παροιμιῶν **Σολομῶντος** καὶ ἑτέρων.»

17 (φ. 96 α). Αἰνίγματα ἀνεπίγραφα καὶ μῦθοι γεγραμμένοι καταλογάδην·

Εἰμὶ πατρὸς λευκοῦ τέκος ἄπτερος ὄρνις
καθάπερ οὐρανίων ἱπτάμενος νεφέων.
Κοῦρες δ' ἁπτομένοισιν, ἀπένθεα δάκρυα χέω.
εὐθὺς γεννηθεὶς, λύομαι εἰς ἀνέμους:

Ἔζουν ὅτ' ἔζουν, πλὴν δίχα παντὸς λόγου·
ἄρτι δὲ θανών, καὶ γέμω παντὸς λόγου: ~

Κίων ποταμοῦ πλησίον φέρων κρέας
κύψας ἑαυτῶ εἰς ὕδωρ ἄλλον βλέπει·
χανὼν δὲ λαβεῖν τοῦ λοιποῦ κρέας <...>
ἀπεστερεῖτο [τοῦ] παντὸς οὗπερ ἐκράτει: ~

Ἔχω τράχηλον καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχω·
τετρασκελὴς τίς εἰμι καὶ ποδῶν δίχα·
ἔμπνους τε νεκρὸς ἀλλὰ χωρὶς ὀστέων: ~

Ποιμὴν κύνα ἔτρεφε νεκροῦς ἐρίφους
ὁ δὲ κύων ἔλειχε καὶ ζῶντας ἄρνας.
ὁ δὲ ποιμὴν ἔλεγε Κάκιστε κύων
ὃ ἐσὺ ποιεῖς μέλλει [τῇ] σῇ κεφαλῇ γενέσθαι.

18 (φ. 98 α). **Ἐπιφανίου Κύπρου** «Περὶ τὸν φυσιολόγον τὸν διεξελθόντα περὶ τῆς ἑκάστου γένους φύσεως τῶν θυρίων (ἄνωθεν τοῦ **υ** γέγραπται **η**) τε καὶ τῶν πετεινῶν.»

Τὸ φ. 97 ἄγραφον. Τὰ δὲ φ. 1 καὶ 114 μετὰ καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος συγκεκολλημένων ἐκ κώδικος μείζονος σχήματος κατὰ δύο σελίδας, αἰῶνος XVI περιέχουσι Τροπάρια.

Ἀντιστοιχεῖ ἴσως πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 68 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 178), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

73. Χαρτ. 0,20×0,145. Αἰῶνος XVI (φ. 70).

1 (φ. 2 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία.

2 (φ. 28 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

3 (φ. 23 β). «Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἅγια.»

4 (φ. 64 β). «Εὐχὴ τῶν κολύβων.»

5 (φ. 65 β). Εὐχὴ τῆς μεταλήψεως.

Τὰ φ. 1;69 καὶ 70 ἄγραφα.

Κοσμεῖται ὑπὸ πεντήκοντα καὶ δύο ἀρχικῶν μεγάλων γραμμάτων ἐρυθρῶν.

Λείπει παρὰ τῷ Πληζιώτῃ, φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 51.

74. Χαρτ. 0,24×0,16. Αἰῶνος XVII (φ. 324).

1 (φ. 3 α). «Ἑρμηνεία περὶ τοῦ ἀστέρος ὅπου λέγεται δράκων μὲ κεφαλήν.»

Ἐν φ. 3 β κύκλοι ὁμόκεντροι, ὧν ἐν μέσῳ δράκων.

2 (φ. 4 α). «Ψίφοι πασχαλίου ἀρχέου.»
Ἐν φ. 4 β κύκλοι πασχαλίου ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὸν ζωδιακὸν κύκλον μετὰ τῶν ὁμοκέντρων κύκλων περιστρεφομένων, συγκεκολλημένων δὲ διὰ δέρματος.

3 (φ. 5 α). Κανόνια τῶν Πασχαλίων.

4 (φ. 8 α). «Περὶ φλεβοτομίας».

5 (φ. 12 α). **Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ** Νομοκάνων.
Ἄρχεται διὰ τοῦ Προοιμίου «Τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστονύμοις λαοῖς», οὗ ἡ ἀρχὴ θησαυρὸς κεκρυμένος.
Ἐν φ. 13 β Πίναξ. Τῶν δὲ φ. 31-33 μενόντων ἀγράφων, αὐτὸς ὁ Νομοκάνων ἄρχεται ἐν φ. 34 α. Κεφ. α' «Περὶ τοῦ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθής.» Κεφ. τιη' «Σύμφωνον ὅταν ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ θέλουσι συζεύξαι τὴν θηγατέραν αὐτῶν ἀνδρὶ νομίμῳ.»
Τὰ κεφάλαια τοῦ Νομοκάνονος συμπίπτουσι πρὸς τὰ ἐν τῷ πίνακι περιεχόμενα ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, εἰ καὶ οὐχὶ πάντοτε ὡς πρὸς τὰς λέξεις τοῦ τίτλου. Μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον τῶν ἐν τῷ πίνακι κεφαλαίων, τὸ τιη', ἐν φ. 318 β «Περὶ τῶν ἑπτὰ ἁμαρτημάτων φανέρωσις.»

6 (φ. 320 α). **Ἰωαννικίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀλέξιον Μιχαηλεβὶτς αὐτοκράτορα Ῥωσίας περὶ τῆς μητροπόλεως Σοφίας.
Ἄρχ. Ἰωαννίκιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.
Ἐν τῇ ᾤᾳ ἀπέναντι τῆς ἀρχῆς χρυσόν, δι' οὗ δηλοῦται πάντως ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τοῦ πρωτοτύπου ἦτο γεγραμμένη χρυσῇ.
Ἐκδίδεται ἐν τῷ προςηρτημένῳ εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας κατάλογον Ἐπιμέτρῳ ὑπὸ στοιχεῖον Α.

7 (φ. 321 β). **Ἰωαννικίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Μοσχοβίας Ἰωσὴφ περὶ τῆς μητροπόλεως Σοφίας.
Ἄρχ. Ἰωαννίκιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.
Ἐν τῇ ᾤᾳ ἀπέναντι μὲ λαζούριον καὶ λαζούρι δι' οὗ δηλοῦται πάντως ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τοῦ πρωτοτύπου ἦτο γεγραμμένη κυανῇ.
Ἐκδίδεται ἐν τῷ προςηρτημένῳ εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας κατάλογον Ἐπιμέτρῳ ὑπὸ στοιχεῖον Β.

8 (φ. 322 β). **Ἰωαννικίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην Βασίλειον βοεβόδαν αὐθέντην Μολδοβλαχίας περὶ τῆς μητροπόλεως Σοφίας.

Ἀρχ. Ἰωαννίκιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν τῇ ᾤᾳ ἀπέναντι χρυσόν.

Ἐκδίδεται ἐν τῷ προςηρτημένῳ εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας κατάλογον Ἐπιμέτρῳ ὑπὸ στοιχεῖον Γ.

9 (φ. 323 β). **Ἰωαννικίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** Ἐγκύκλιος πρὸς μητροπολίτας, ἀρχιεπισκόπους, ἡγουμένους κτλ. περὶ τῆς μητροπόλεως Σοφίας.

Ἀρχ. Ἰωαννίκιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκδίδεται ἐν τῷ προςηρτημένῳ εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας κατάλογον Ἐπιμέτρῳ ὑπὸ στοιχεῖον Δ.

Ἐν φ. 1 α· Τὸ παρὸν νόμιμον υπάρχει χάμοῦ Μελετήου ἀρχειέρέως. Κατωτέρω δὲ μονοκονδυλικῶς Ταπεινὸς ἐπίσκοπος Ζητουνίου Μελέτιος. Ἐν δὲ φ. 1 β σημείωσις ἀνορθόγραφος τοῦ 1670 Ἀπριλίου 15, καθ' ἣν ὁ κῶδιξ ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Βιζύης καὶ εἶνε κτῆμα Ἰγνατίου μοναχοῦ. Ἐν φ. 2 α σημείωσις καθ' ἣν ὁ κῶδιξ εἶνε κτῆμα του ελαχῆστου Ζητουνίου ἀρχηερέος καὶ μηδῆς τολμῆσι ἀποξενόσι αὐτῶ ἐξ εμοῦ· ἓν βάρη ἀλλήτου ἀφορεισμοῦ· ὅτη ἀγὸρασα αὐτὸ δηὰ γροσίων τεσσαράκοντα ὑπο Ἰγνατήου ἱερομονάχου ἐκ νήσου Χίου[1]· νὴν δὲ σοαράτζη μουσταφᾶ κατὰ τὸ ᾳωχωογω. Κάτωθεν δὲ φέρεται μονοκονδυλία ταπεινοῦ ἐπισκόπου Ζητουνίου Μελετίου.

---

[1] Ὁ Χῖος ἱερομόναχος Ἰγνάτιος οὗ κτῆμα ἦτο ὁ κῶδιξ κατὰ τὸ ἐν φ. 1β σημείωμα καὶ παρ' οὗ ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ Ζητουνίου Μελέτιος κατὰ τὸ σημείωμα τοῦ φ. 2α εἶνε ἴσως Ἰγνάτιος ὁ Πετρίτζης ὁ εἰς στίχους ὁμοιοτελεύτους ἐντείνας τὴν Διήγησιν τοῦ Διγενῆ, ἣν ἐξέδωκα ἐν τοῖς ἐμοῖς Romans Grecs σ. 111-237. Καὶ ὁ μὲν Χῖος ἱερομόναχος Ἰγνάτιος Πετρίτζης ἀπεπεράτωσε τὴν σύνταξιν τοῦ στιχουργήματος ἐκείνου τῷ 1670. Ὁ δὲ Χῖος ἱερομόναχος Ἰγνάτιος ἐπώλησε τὸν κώδικα εἰς τὸν Ζητουνίου τῷ 1673. Ὥςτε οἱ χρόνοι τοὐλάχιστον συμπίπτουσι. Γινώσκομεν δ' ἄλλως τὸν Ἰγνάτιον Πετρίτζην ὡς βιβλιογράφον μὲν τοῦ ὑπ' ἀρ. 552 κώδικος τῆς ἐν ἁγίῳ Ὄρει μονῆς τῶν Ἰβήρων, γραφέντος τῇ 20 Μαρτίου 1675 (**Σπυρ. Π. Λάμπρου** Catalogue of the Greek manuscripts on Mount Athos Τόμ. Β' σ. 169) καὶ τοῦ κατὰ τὸν ιζ' μὲν αἰῶνα γραφέντος, ἀλλὰ μὴ φέροντος χρονολογίαν κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὑπ' ἀρ. 461 (**Παπαδοπούλου Κεραμέως** Ἱεροσο-

Ἀμέσως δὲ κατωτέρω· Ἀρχιεράτευσα κατα μηναν Μάρτιων εἴς τὰς 20 1674· 1676 ἡμέρα Πέμπτι εκαμεν σισμὸν μέγα ἐν μινι Οκτομβριου 5. Ἐν φ. 11 β· Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Καλλινίκου ἱερομονάχου ἐξ Ἄνδρου. Ἐν δὲ φ. 32 α· αψοθ Μαΐου 11 Μακάριος (;) ἱερομόναχος. Αἱ τελευταῖαι δύο λέξεις μονοκονδυλικῶς. Ἐν φ. 319 β· Ἱερεμίας προηγούμενος τῆς Ἁγίας Ἱερεμίας.
Ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ Νομοκάνονος·

Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα μέλλει φθαρεῖναι,
γραφὴ δὲ μένει εἰς χρόνους πληρεστάτους·
πέρας εἴληφε ξὺν ἀῤῥωγῇ Κυρίου
ἐκ χειρὸς ἐμοῦ Κυρίλλου ἐξ Ἁγίας,
τῷ δ' ἀθανάτῳ βασιλεῖ πρέπει τιμὴ
καὶ αἶνος, ἐλθόντος μου ἐν Καλλιουπόλει.

Ὁ κῶδιξ τελφόβρωτος ἐν τῇ ᾤᾳ, ἰδίως περὶ τὰ κάτω τῶν φύλλων.
Τὰ συνεσταχωμένα τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος παράφυλλα ἀνήκουσιν εἰς Εὐαγγέλιον Περγ. αἰῶνος XII σχήματος ὀγδόου, γεγραμμένου κατὰ δύο σελίδας. Ἐν τῷ τελευταίῳ τῶν παραφύλλων τούτων εὕρηνται δύο ὡραῖα ἀρχικὰ Τ, ἓν δὲ ἄλλο ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς.
Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 15 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 164), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 59.

75. Χαρτ. 0,235×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 357).

1 (φ. 3 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Λόγος ἀνεπίγραφος.
Ἀρχ. Ἥττημαι καὶ τὴν ἧταν ὁμολογῶ. Ὑπετάγην τῷ Κυρίῳ.

2 (φ. 49 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἡνίκα ἐπέτρεψεν αὐτὸν φροντίζειν τῆς Ναζιανζοῦ ἐκκλησίας.»
Ἕπονται ἄλλοι τινὲς Λόγοι **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου**.

3 (φ. 72 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Ἐπιστολαί.

4 (φ. 173 α). Ἐξηγήσεις εἰς λόγον **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν ὑπὸ **Δανιὴλ τοῦ Πατμίου.**

λυμιτικῆς Βιβλιοθήκης Τόμ. Α' σ. 432), πιθανῶς δὲ καὶ ὡς μεταφραστὴν εἰς τὴν καθωμιλημένην τοῦ Μαρτυρίου τοῦ μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος (**Σπυρ. Π. Λάμπρου** Catalogue Τόμ. Α' σ. 377, ἀρ. 230, 5 ζ').

5 (φ. 183 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τοὺς ἁγίους Μακκαβαίους.»

6 (φ. 195 α). «Ἐπιστολῶν διαφόρων ἐξήγησις.»

Ἄρχεται διὰ τῶν ἐπιστολῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**. Ἕπονται ἐν ἄλλαις αἱ τοῦ **Βρούτου, Ἀριστοτέλους, Ἀλεξάνδρου** καὶ ἄλλαι ψευδεπίγραφοι.

7 (φ. 273 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Ὁμιλίαι.

α' (φ. 273 α). Περὶ προσευχῆς. — β' (φ. 287 α). Εἰς Εὐτρόπιον. — γ' (φ. 307 α). Εἰς τοὺς ἁγίους πάντας. — δ' (φ. 308 α). Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου.—ε' (φ. 333 α). Εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον.—ς' (φ. 341 α). «Λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ.»—ζ' (φ. 348 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ἐξήγησις εἰς τὸν Μωϋσῆν.»

Ἅπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. 7 α' μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.

Ἐν φ. 366 α· Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἰωακεὶμ ἱεροδιακόνου Νικολαΐδου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἕνα τῶν παρὰ Πληζιώτῃ ὑπ' ἀρ. 85 ἀναγεγραμμένων κωδίκων (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 180), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 86.

76. Χαρτ. 0,20×0,14. Αἰῶνος XVII (φ. 80).

1 (φ. 2 α). **Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου** Περὶ φόβου Κυρίου.

2 (φ. 79 α). Προσευχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· . . . προστάτις τῶν πενθούντων παράκλησις τῶν ἀβοηθήτων βοήθεια. Τέλ. (κολ.)· προβαλλόμεθα στόμα σε τῆς ἡμέρας . . .

Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 γέγραπται ἄλλῃ χειρί.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 67 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 178), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 93.

77. Χαρτ. 0,232×0,172. Αἰῶνος XIX (φ. 139).

1 (φ. 1 α). Περὶ κακιῶν καὶ ἀρετῶν, ἀφροσύνης καὶ φρονήσεως (ἀνεπίγραφον).

Ἀρχ. Ἄβουλος ἀσύνετος καὶ ἄφρων.

2 (φ. 2 α). Τύποι ἐγγράφων μοναστηριακῶν καὶ ἁπανταχουσῶν.

3 (φ. 31 α). «Θέματα ἐπιστολιμαῖα κατὰ τὴν διδασκαλίαν **Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως.**»

Ἕπονται ἄλλαι ἐπιστολαὶ ὡς τύποι ἐπιστολογραφικοί. Ἐν φ. 89 α «Ἀναφορὰ πρὸς τὸν βασιλέα.» Ἀρχ. Ἱκετικῶς καὶ δεινοπαθῶς ἀναγγέλομεν διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν δουλικῆς ἀναφορᾶς ἅπαντες οἱ πτωχοὶ καὶ πιστοὶ ῥα-

γιάδες οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν νῆσον τῆς Εὐρίπου. Τέλ. 1815 Μαΐου 1. Εὔριπος. Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Εὐρίπου ὀνόματι Γρηγόριος καὶ ἅπαντες οἱ τὴν νῆσον ταύτην οἰκοῦντες πτωχοὶ καὶ πιστοὶ ραγιάδες. Εἶνε δ' ἀναφορὰ δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ μᾶς χαρίσῃ τὰ πρόβατα ὅπου ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τὸν πτοχόν μας τόπον τὴν νῆσον τῆς Εὐρίπου ἀπὸ τοὺς βασιλικοὺς τζελέπιδες καὶ νὰ μὴ μᾶς ζητηθῶσι, καθότι ὁ τόπος οὗτος εἶναι ἐνδεὴς ἀπὸ τοσαῦτα ζῷα καὶ δὲν ἐξαρκεῖ νὰ θρέψῃ καὶ νὰ κάμῃ ἰνταρὲν τοὺς ὧδε κατοικοῦντας τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου καὶ αὐτὸ μὲ μεγάλην στενοχωρίαν.

4 (φ. 91 α). «Ἐπιστολάριον πρόχειρον τοῖς φιλομαθέσι τῶν νέων, ἐκπονηθὲν κατὰ τὴν τωρινὴν χρῆσιν, περιέχον τρόπους διαφόρους τίτλων, προοιμίων καὶ ἐπιλόγων, καὶ ἄλλων ποικίλων ἀνηκόντων τῇ ἐπιστολῇ.»

Ἐν τέλει τοῦ προοιμίου· Εὐστράτιος Ἰωάννου καὶ ἡ χρονολογία κ' Φεβρουαρίου 1806. Ἐν δὲ φ. 125 α μεταξὺ ἄλλων τύπων προςτεθειμένων ἄλλῳ μέλανι εὕρηνται γεγραμμένοι δύο τύποι διαβατηρίων τοῦ ͵αωιγ' ἐξ Εὐρίπου.

5 (φ. 126 α). «Καλαντάριον μεταγλωτισθὲν ἐξ ὀγκαρικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τῶν ἐφ' ἑξῆς ἐλευσομένων χρόνων παρά τινος **ἀνωνύμου** πρὸς χρῆσιν τῶν φιλαναγνωστῶν.»

6 (φ. 138 α). «Ἐνθύμησις πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους τί τοὺς κάμνει χρεία νὰ τρώγουν καθ ἕκαστον μῆνα ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ νὰ εἶναι πρὸς ὑγείαν καὶ ὠφέλειαν αὐτῶν.»

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ τῆς ἀρχῆς· 1810: Μαρτίου: 18: τὸ παρὸν ὑπάρχει κάμοῦ πρωτοσυγκέλλου Γαβριὴλ τοῦ ἐξ Ἄνδρου. Ἐν δὲ τῷ ὁμοίῳ παραφύλλῳ τοῦ τέλους· Καὶ τόδε κτῆμα ταπεινοῦ πρωτοσυγκέλλου Γαβριὴλ τοῦ ἐξ Ἄνδρου ͵αω10ω Μαρτίου ιη'.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 84 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 180), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 86.

78. Χαρ. 0,24×0,17. Αἰῶνος XIX (φ. 76).

1 (φ. 1 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Περὶ τοῦ ἀσώτου.

Ἀρχ. Ἀεὶ μὲν ἀδελφοὶ τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν.
Ἐν φ. 19 β· Ἰωάννης ἐτελείωσε εἰς τοὺς 1803 χρόνους Ἰουλίου 7.

2 (φ. 20 α). **Βασιλείου Σελευκείας** Εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.

Ἐν φ. 31 β· Ἐτελείωσεν εἰς τοὺς 1803 χρόνους Αὐγούστου 13.

3 (φ. 32 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος εἰς τὸν Ἀδάμ· 1803 χρόνους Αὐγούστου 18.»

Ἐν φ. 48 β· Καὶ ἐτελείωσε εἰς τοὺς 1803 χρόνους... Ὀκτομβρίου 16.

32 (φ. 49 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ὁμιλία εἰς τὸ Πρόςεχε σεαυτῷ· 1803 χρόνους Ὀκτωμβρίου 19 ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.»

Κῶδιξ χολοβός.
Ἅπαντα μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.
Ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἕνα τῶν παρὰ Πληζιώτῃ ὑπ' ἀρ. 85 συναναγεγραμμένων κωδίκων (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 180), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

79. Χαρτ. 0,225×0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 119).

Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου Λογική.

Τὸ τελευταῖον φύλλον ἐσχισμένον· ὁ δὲ κῶδιξ κολοβός.
Λείπει παρὰ Πληζιώτῃ, οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

80. Βομβ. 0,23×0,14. Αἰῶνος XIII (φ. 190).

1 (φ. 1 α). **Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου** Συγγραφαί.

Ἄρχονται ἀπὸ τῆς «Περὶ θείων ὀνομάτων» ἀκεφάλου. Πρῶτον τῶν σωζομένων πλήρων κεφαλαίων τὸ ἀρχόμενον ἐν φ. 5 α «Κεφ. γ' Τί ἐστιν εὐχὴ καὶ τί τὸ ὄφελος αὐτῆς. — φ. 6 β «Κεφ. δ'. Περὶ ἀγαθοῦ, φωτός, κάλλους, ἔρωτος, ἐκστάσεως, ζήλου. . .» Ἐν δὲ φ. 30 β «**Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου** Περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας.»

2 (φ. 150 α). «Συναγωγὴ καὶ ἔκθεσις τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων οἰκουμενικῶν τε καὶ τοπικῶν.»

3 (φ. 182 α). **Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως** Πρὸς Ἀδριανὸν Ῥώμης.

4 (φ. 186 α). **Γρηγορίου Νύσσης** Πρὸς Λητόϊον.

Ὁ κῶδιξ χολοβός, ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας καὶ ἐν πολλοῖς ἀμυδρότατος καὶ τιλφόβρωτος. Τὸ δὲ πρῶτον φύλλον σχεδὸν παντελῶς ἐξίτηλον.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 64 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 177), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 39.

81. Χαρτ. 0,23×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 143).

1 (φ. 1 α). «Φρασάριον ὡραιότατον καὶ χρησιμότατον. Ἰησοῦ μου προηγοῦ. **Νικόλαος ὁ Αρμάγου.**»

2 (φ. 122 α). Γνῶμαι.

3 (φ. 137 α). «Ἔξω τῶν εἰδῶν τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου **Νικολάου τοῦ Αρμάγου** Περιγραφὴ τοῦ ἐν ᾧ οἴκει οἴκου ὁ ῥηθεὶς διδάσκαλος.»

Ἡ μὲν ἀρχὴ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, ἡ δὲ συνέχεια ἐν τῇ ἀρχαίᾳ.

4 (φ. 139 α). [**Τοῦ αὐτοῦ**] Ἐγκώμιον ἀνεπίγραφον ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἀπευθύνεται πάντως εἰς Ἀλέξανδρον Σοῦτζον καθ' ἃ ἡ ἐν φ. 141 β ἐπιγραφὴ τῆς εἰς τὸ ἀρχαῖον μεταφράσεως «Ἐγγώμιον εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Σοῦτζον τὸν μέγαν κόμισον», ἥτις καὶ μένει κολοβή.

Ἐν φ. 1 α χειρὶ νεωτέρᾳ· Εἰς τοὺς 1805 Ὀκτωμβρίου 20 ξημερόνοντας τῆς ἁγίας κουρᾶς ἡμέρα Παρασκευὴ ἡ ὥρα σταῖς δύω καὶ 20 λεπτὰ τὸ πουρνὸ ἔγινε συσμὸς καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸν συσμὸν περνόντας καμμία ὥρα ἐχιόνισε. Ἐν δὲ φ. 3 α· καὶ αὔτη σμηκρὰ βίβλος τ' ὡραία πάνυ Νικολάου πέφυκεν υἱοῦ Ἀρμάγου. Γέγραπται δ' ἡ σημείωσις αὕτη ἐρυθρά, διὰ δὲ μέλανος τὸ σμηκρὰ διωρθώθη εἰς σμικρὰ καὶ τὸ Ἀρμάγου εἰς Ἁρμάγου. Ἀμέσως δὲ κατωτέρω· Καὶ τόδε ἐγράφθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικολάου ἐν ἔτει σωτηρίῳ ᾳψμβῳ (=1742) Ἐλαφηβολιῶνος τετάρτῃ ἱσταμένου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 83 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 180), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 90.

82. Χαρτ. 0,23×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 314).

1 (φ. 1 α). «Ἀρχή τινων ἐξηγήσεων **Ἀρσενίου διδασκάλου** τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς. Καὶ πρῶτον ἐξ: τῶν μονοστίχων γνωμῶν τῶν κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων **ποιητῶν** εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας.»

2 (φ. 32 α). «Ἐξηγήσεις τῶν τοῦ **Αἰσώπου** μύθων.»

3 (φ. 64 α). «Ἐξηγήσεις τῶν τοῦ **Ἀγαπητοῦ διακόνου** τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κεφαλαίων.»

4 (φ. 92 α). «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Γνωμικῶν διστίχων ἐξήγησις.»

5 (φ. 123 α). «Στίχοι ἡρωελεγεῖοι εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας· εἰσὶ δὲ ὡς ἐν εἴδει διηγήσεως ποίημα **Δαμασκηνοῦ** μοναχοῦ τοῦ **Στουδίτου**.»

6 (φ. 131 α). **Λουκιανοῦ** Περὶ τοῦ μὴ ῥᾳδίως πιστεύειν τῇ διαβολῇ.

Ἐν τέλει· Εἴληφε πέρας διὰ χειρὸς Ἰωάννου.

7 (φ. 154 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Περὶ φιλοπτωχίας.

8 (φ. 192 α). Ἀνεπίγραφον.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· ... γίνεται γὰρ ἐντεῦθεν τῇ ψυχῇ διηνεκὴς κατάνυξις.

9 (φ. 193 α). «Τῆς τοῦ εὐλαβεστάτου **σκευοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἰγνατίου** πρὸς τοὺς νέους παραινέσεως κατὰ στοιχεῖον ἐξήγησις **Ἀρσενίου**.»

10 (φ. 197 α). **Νείλου** Παραινέσεις.

11 (φ. 232 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Πρὸς τοὺς νέους.

12 (φ. 289 α). «Θέματα εἰς τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν.»

Ἕπονται καὶ ἄλλα ὅμοια θέματα.

Ἀπὸ τοῦ φ. 123 α κ. ἑ. τὰ πλεῖστα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

Τὰ φ. 58—63, 79 α, 118—122, 190, 191, 313 καὶ 314 ἄγραφα.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἕνα τῶν παρὰ Πληζιώτῃ ὑπ' ἀρ. 85 συναναγραφομένων κωδίκων (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 180), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

83. Χαρτ. 0,30×0,22. Αἰῶνος XVII (φ. 63).

1 (φ. 3 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

Ἄνευ ἐπιτίτλου καὶ ἐπιγραφῆς.

2 (φ. 50 α). Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Ἄνευ ἐπιτίτλου καὶ ἐπιγραφῆς.

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ἱερᾶ λειτουργίᾳ δια χειρὸς κἀμοῦ Ἀρσενίου τάχα καὶ ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχμα' Αὐγούστῳ δῃ (=1641) και οἱ ἀναγινώ-

σκοντες εὔχεσθαι ὑπ' ἐμοῦ. Καὶ κατωτέρω· Ὁ ἐν ἐλαχίστοις ἱερομόναχος Ἀρσένιος ἀφιερώνω τὴν βίβλον ταύτην εἰς χεῖρας τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κυροῦ Θεοφάνους τοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ ἐν τῇ περιφήμῳ καὶ θεσοσώστῳ νήσῳ τῆς Ἄντρου, Καψοράχη λεγομένη.

Τὰ φ. 1 καὶ 2 ἄγραφα. Κοσμεῖται δὲ ὁ κῶδιξ ὑπὸ ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων, ὧν τινα μεγάλα. Φέρει δὲ περικάλυμμα βυσσινόχρου ἀτλαζίου.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 12 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 163), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 44.

84. Φάκελος περγαμηνῶν.

Περιέχονται δύο ἔγγραφα ἑλληνικὰ τῶν ἐτῶν αφλγ' Αὐγούστου 13 καὶ αφλε' Αὐγούστου καὶ εἴκοσι καὶ μία περγαμηναὶ ἰταλιστὶ γεγραμμέναι τὸν XVI αἰῶνα. Εἶνε δὲ τὰ ἔγγραφα ταῦτα, σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς μονῆς, ἄξια ἰδίας μελέτης διὰ τὰ τοπογραφικὰ ἰδίως ὀνόματα τὰ ἐν τοῖς ἰδιογράφοις τούτοις, πωλητηρίοις, ἐνοικιαστηρίοις κτλ., ἀναφερόμενα.

Τῶν ἐγγράφων τούτων ἀντίγραφον εὕρηται ἐν χερσὶ τοῦ περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἄνδρου διατρίβοντος κ. Δημητρίου Πασχάλη.

Ἐν τῷ αὐτῷ φακέλῳ τὸ ἔγγραφον τόδε·

Προςκαλεῖται ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ διοικητήριον τοῦτο ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος γρ. πεντακόσια διὰ τὸ ἐδῶ σχολεῖον κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς κοινότητος, ἥτις εἶναι εἰς αὐτὴν ἀρκετὰ γνωστή.

Ἐν Ἄνδρῳ, τὴν 16 Ἰουνίου 1830.

Ὁ διοικητὴς
Ν. Γαζέπης

Ὁ γραμματεὺς
Γ. Ἰω. Γρυπάρης

[Τ. Σ.]

Ἡ δὲ σφραγίς, ἧς ἐδηλώσαμεν τὴν θέσιν, φέρει ἐν μὲν τῷ μέσῳ τὸ πτηνὸν φοίνικα, περὶ αὐτὸν δὲ τὰς λέξεις ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΚΕΑΣ.

Λείπει παρὰ τῷ Πληζιώτῃ, φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 91.

85. Περγ. 0,31×0,22. Αἰῶνος XII (φ. 408).

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ σημαδοφώνων, γεγραμμένον κατὰ δύο σελίδας.

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 1 α· Ὁ Ναυπάκτου Ἰωακεὶμ ἀποχωρῶντας γεγραμμένα μονοχονδυλικῶς. Καὶ κατωτέρω, ὁμοίως διὰ μονοχονδυλίας· Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Ἰωακείμ.

Τὸ φ. 1, οὗ προηγοῦνται τρία φύλλα χάρτου ἄγραφα, εἶνε χαρτῷον τοῦ XVI αἰῶνος, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ φ. 386—393. Τὰ δὲ φ. 403—408 ἐκ χάρτου ἀγράφου.

Κοσμεῖται ὑπό τινων ἀτέχνων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἁπλῶς ἐρυθρῶν καὶ ὀλίγων πολυχρώμων καὶ ἐπιχρύσων.

Ἄξιον ἰδίου λόγου εἶνε τὸ περικάλυμμα τοῦ κώδικος ἐξ ἐρυθροῦ ὁλοσηρικοῦ περιβάλλοντος ξύλον 0,01 πάχους. Τοῦ περικαλύμματος τούτου αἱ ἄκραι ἐκ λεπτῶν ἐλασμάτων ὀρειχάλκου (πάφυλα) φέρουσιν ἐκτύπους εἰκόνας τῶν Εὐαγγελιστῶν. Τὸ δὲ μέσον κατέχει ἐν τῇ προσθίᾳ ὄψει τοῦ περικαλύμματος σταυρὸς ἐξ ὁμοίας ὕλης, φέρων ἐκτύπους εἰκόνας. Καὶ ἐν μὲν ταῖς τέσσαρσιν ἄκραις τοῦ σταυροῦ εὕρηνται τὰ ζῴδια τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτοῦ Ἐσταυρωμένος, οὗ ἄνωθεν ἡ ἐπιγραφὴ IϚABPOCIC (=Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ). Ἐν δὲ τῇ ὀπισθίᾳ ὄψει τοῦ περικαλύμματος τὰ μὲν ὀρειχάλκινα ἐλάσματα τῶν ἄκρων φέρουσι τὰς αὐτὰς ἐκτύπους εἰκόνας τῶν Εὐαγγελιστῶν· τὸ δὲ μέσον κατέχεται ὑπὸ στρογγύλου θυρεοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, ἔχοντος ἔκτυπον τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, φερούσης ἐν τῷ κόλπῳ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐχούσης ἀνυψωμένας πρὸς εὐλογίαν ἄμφω τὰς χεῖρας συμμετρικῶς. Περὶ δὲ τοῦτον τὸν θυρεὸν φέρεται ἐγγεγλυμμένη κεφαλαίοις γράμμασιν ἡ ἐπιγραφὴ ἥδε· Ὁ ἀρχιδιάκονος τῆς μεγάλης ἀνατολικῆς ἐκκλησίας Ἀρσένιος ὁ δοῦλος Χριστοῦ ἀφιερόσατο τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον διὰ μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων τῇ ἁγίᾳ Ζωοδόχῳ Πηγῇ ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρῳ ἔτι 1652 ἰνδικτιῶνος ε΄. Εἶνε δὲ τὰ ἐξ ὀρειχάλκου ἐλάσματα ταῦτα προσηλωμένα εἰς τὸ ξύλον τοῦ περικαλύμματος διὰ μικρῶν ἥλων κομψοτάτων καὶ προεξεχόντων. Ἔφερε δ' ὁ κῶδιξ δύο θηλυκωτῆρας κατὰ μῆκος καὶ ἀνὰ ἕνα ἐν τῷ μέσῳ ἑκατέρας τῶν στενῶν πλευρῶν. Τούτων σώζονται νῦν ἀκέραιοι οἱ δύο, ὄντες λίαν κομψοί.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 35 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 168), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 5.

86. Περγ. 0,30×0,23. Αἰῶνος XI (φ. 283).

Εὐαγγέλιον

μετὰ σημαδοφώνων, γεγραμμένον κατὰ δύο σελίδας. Ἐν φ. 277 α κ. ἑ. τὰ Ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 264 β οἱ στίχοι οἵδε·

Βίβλον φέρουσαν θαυμάτων σου καὶ λόγων:
Σηκώσεώς τε πάντα τὸν λόγον λόγε:
Τιμῶν κατεσκεύασα λαμπρῶς ἐκ πόθου:
Μοναχὸς Ἰωάννης καὶ Θεοῦ θύτης:
Αὐτὸς δ' εὐμενὲς κρίναι τὸν κόσμον ἔλθοις:
Ἐμοὶ τ' ἐπιδὼν Συμεὼν τῷ γραφεῖ δε:
Στήσαι χορείας σὲ ποθησάντων μάλα.

Ἐν φ. 2 β· ͵ζλα ἰνδ. ια † μηνὶ Ἰουνίου ἐκήμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Μιχαὴλ ὁ ἀγελάρχης ἡμέρα βα ὥρα πρώτῃ τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ αὐτῷ.

† μηνὶ Ἰουλλίῳ βα ͵ζλουα ἰνδ. ια ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ἱερεὺς Ἀθανάσιος ὁ ἀγελάρχης καὶ μέγας οἰκονόμον τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἡμέρα δ' ὥρα ζ τῆς νυκτός· καὶ αἰώνιος ἡ μνήμη αὐτοῦ, καὶ ὁ Θεὸς τάξει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ἐν δὲ φ. 283 α κατάλογος σκευῶν καὶ ἀμφίων μονῆς, γεγραμμένος τὸν XVII αἰῶνα.

Τὰ φ. 1 καὶ 277-283 χαρτῷα, ὧν τὰ φ. 1 καὶ 283 καὶ τοῦ 282 τὸ πρὸς τὰ ἔξω μέρος ἄγραφα.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ 359 ἀρχικῶν γραμμάτων, ὧν τὰ μὲν πλεῖστα ἁπλῶς χρυσᾶ, τὰ δὲ λοιπὰ πολύχρωμα καὶ μετὰ πολλῆς τέχνης ἐπικεχρυσωμένα. Περικαλύπτεται δὲ ὁ κῶδιξ διὰ πορφυροῦ ὁλοσηρικοῦ.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 34 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 168), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 4.

87. Περγ. 0,24×0,19. Αἰῶνος XIII (φ. 193).

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμάτων ἁπλῶς ἐρυθρῶν.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 50 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 171), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 90.

88. Βομβ. 0,31×0,24. Αἰῶνος XIII (φ. 417).

1 (φ. 8 α). «Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι, ποιηθὲν

τε ἅμα καὶ συντεθὲν τῷ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστῳ **Ματθαίῳ** [**Βλαστάρει**].»

Προηγοῦνται Α' (φ. 1 α). Πίναξ (ἀκέφαλος), οὗ ἡ ἀρχή· «... ἐπὶ δόσει χρημάτων χειροτονούντων καὶ χειροτονουμένων (ιδ').» — ιε' «Ἐπιστολὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς Νικοπολίτας.» — ... ξε' «**Νικολάου πατριάρχου** τοῦ παλαιοῦ Περὶ τῆς κατὰ τὴν κατὰ τὴν (sic) καθέδραν τάξεως τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων· ἔτι δὲ καὶ ὅσοι ἑκάστῃ μητροπόλει ὑπόκεινται θρόνοι.» — Β' (φ. 3 α). «Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι γάμον ἑβδόμου βαθμοῦ ἐξ αἵματος.» — Γ' Στίχοι **Μιχαὴλ Ψελλοῦ** πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Μιχαὴλ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. — Δ' Περὶ τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ ἐξ αἵματος τοῦ **πατριάρχου Ἀλεξίου**. — Ε' «Τὰ διδόμενα ἐπιτίμια τοῖς ἐκ τούτων ἐπιστρέφουσιν.»

Ἕπεται δὲ τῷ συντάγματι Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Πίναξ τῶν περιεχομένων.

2 (φ. 169 β). «Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ** ἤμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν **Ματθαῖος**» [**Βλάσταρις**].

3 (φ. 172 α). «**Νικήτα** τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου **Ἡρακλείας** Ἀποκρίσεις πρός τινα Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη.»

4 (φ. 172 β). «Τοῦ ἐν ἁγίοις **Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως** τοῦ ὁμολογητοῦ Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συντάξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων.»

5 (φ. 173 β). «Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων **Ἰωάννου** τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου **Κίτρους** πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον Δυρραχίου τὸν Καβάσιλαν. **Ματθαῖος** [**Βλάσταρις**] ἔγνω ταυτὶ συντεταχέναι.»

6 (φ. 177 α). «Κανόνες τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων.»

7 (φ. 181 α). «Τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς πρώτης συνόδου κανόνες.»

8 (φ. 183 α). «Κανόνες τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς δευτέρας συνόδου.»

9 (φ. 184 β). «Κανόνες τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς τρίτης συνόδου.»

10 (φ. 185 β). «Ἐπιστολὴ τῆς αὐτῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας συν-

όδου πρὸς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ εὐαγῆ σύνοδον περὶ Εὐσταθίου τοῦ γενομένου αὐτῶν μητροπολίτου.»

11 (φ. 186 α). «Κανόνες τῆς ἁγίας τετάρτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου.»

12 (φ. 189 β). «Περὶ τῆς πέμπτης συνόδου.»

13 (φ. 190 α). «Τὰ τῆς λεγομένης ἕκτης συνόδου τῆς ἐν τῷ Τρούλῳ τοῦ παλατίου συστάσης τῆς καὶ αὐτῆς οἰκουμενικῆς.»

14 (φ. 206 β). «Κανόνες τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑβδόμης συνόδου.»

15 (φ. 212 α). «Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου **Κωνσταντινουπόλεως Ταρασίου** Πρὸς Ἀδριανὸν τὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι γίνεσθαι τὰς χειροτονίας.»

16 (φ. 214 β). «Κανόνες τῆς ἁγίας πρώτης καὶ δευτέρας συνόδου τῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων συστάσης.»

17 (φ. 219 α). «Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περιωνύμῳ καὶ ἐπωνύμῳ ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ λόγου Σοφίας συστάσης καὶ τὴν ἑβδόμην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἐπιβεβαιωσάσης, πᾶσαν δὲ σχισματικὴν καὶ αἱρετικὴν πλάνην ἀπελασάσης.»

18 (φ. 219 β). «Κανόνες τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας συστάσης τοπικῆς συνόδου.»

19 (φ. 222 α). «Κανόνες τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ τοπικῆς συνόδου.»

20 (φ. 223 α). «Κανόνες τῆς ἐν Γάγγρᾳ τοπικῆς συνόδου.»

21 (224 α). «Κανόνες τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας τοπικῆς συνόδου.»

22 (227 β). «Κανόνες τῆς ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Καπατιανῆς Φρυγίας συγκροτηθείσης συνόδου πολλῶν ἐν αὐτῇ πατέρων μακαρίων συναθροισθέντων ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀσιανῆς.»

23 (230 α). «Κανόνες τῆς ἐν Σαρδικῇ τοπικῆς συνόδου.»

24 (235 α). «Κανόνες τῆς ἐν Καρθαγένῃ τοπικῆς συνόδου.»

25 (255 α). «Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου πρὸς Βονιφάτιον τὸν πάπαν Ῥώμης.»

26 (φ. 256 ϐ). «Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου **Κυρίλλου** ἐπισκόπου **Ἀλεξανδρείας** πρὸς τὴν ἐν Ἀφρικῇ σύνοδον.»
27 (φ. 257 α). «Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀφρικῇ συνόδου πρὸς Κελεστῖνον τὸν πάπαν Ῥώμης.»
28 (φ. 258 α). «Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ Ἀγαπίου καὶ Βαγαδίου ἑκατέρου ἀντεχομένου τῆς ἐπισκοπῆς Βόστρων.»
29 (φ. 259 α). «Ἐπιστολὴ τοῦ μακαρίου **Διονυσίου** ἀρχιεπισκόπου **Ἀλεξανδρείας** πρὸς Βασιλείδην ἐρωτήσαντα περὶ διαφόρων κεφαλαίων.»
30 (φ. 260 ϐ). «Τοῦ ἁγίου **Πέτρου** ἀρχιεπισκόπου **Ἀλεξανδρείας** καὶ μάρτυρος Κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ Περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ περὶ τῶν ἐν καιροῖς διωγμῶν παραπεπτωκότων εἶτα μετανοησάντων.»
31 (φ. 264 ϐ). «Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ** Περὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ εἰδωλόθυτα φαγόντων ἢ καὶ ἕτερά τινα πλημμελησάντων.»
32 (φ. 266 α). «**Τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ** Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμμοὺν μονάζοντα.»
33 (φ. 267 ϐ). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ἐκ τῆς θης ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς.»
34 (φ. 268 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφινιανὸν ἐπίσκοπον.»
35 (φ. 269 α). «Ἐπιστολαὶ κανονικαὶ τοῦ ἁγίου καὶ **μεγάλου** πατρὸς **Βασιλείου** πρὸς τὸν ἅγιον Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου τῆς μητροπόλεως Φρυγίας.»
36 (φ. 283 α). «Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου** ἐπισκόπου **Νύσσης** πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Λητόϊον ἐπίσκοπον Μελιτηνῆς.»
37 (φ. 287 α). «Ἀποκρίσεις κανονικαὶ **Τιμοθέου** τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου **Ἀλεξανδρείας** ἑνὸς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθέντων πρὸς τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρ' ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.»
38 (φ. 288 ϐ). «**Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας** Κανόνες.»

39 (φ. 290 α). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Κυρίλλου** ἀρχιεπισκόπου **Ἀλεξανδρείας** Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς Δόμνον.»
40 (φ. 291 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις.»
41 (φ. 291 α). «Τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ποιημάτων Περὶ τοῦ τίνα χρὴ ἀναγινώσκεσθαι βιβλία τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης.»
42 (φ. 291 α). «Τοῦ ἁγίου **Ἀμφιλοχίου** ἐπισκόπου **Ἰκονίου** Ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβων.»
43 (φ. 292 β). «Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ **Γενναδίου** πατριάρχου **Κωνσταντινουπόλεως** καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας καὶ πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης κατὰ τῶν ἐπὶ δόσει χρημάτων χειροτονούντων καὶ χειροτονουμένων.»
44 (φ. 294 α). «Ἐρωτήσεις τινῶν μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκουμένων καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐτοῖς γενόμεναι παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας συνόδου ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Νικολάου, βασιλεύοντος τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.»
45 (φ. 294 β). «**Τοῦ μεγάλου Βασιλείου** Πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐπισκόπους ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν.»
46 (φ. 295 β). «Τοῦ μητροπολίτου **Κρήτης Ἡλιοῦ** Ἀποκρίσεις περὶ ὧν ἠρωτήθη παρά τινος μοναχοῦ Διονυσίου.»
47 (φ. 296 α). «Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου **Ἡρακλείας Νικήτα** Ἀποκρίσεις πρός τινα Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη παρ' αὐτοῦ.»
48 (φ. 297 α). «Τοῦ μακαρίου μοναχοῦ κυροῦ **Ἰωάννου τοῦ Φουρνῆ** Πρὸς τὸν πανηγιασμένον κῦρ Γρηγόριον Ἀντιγονίτην καὶ ἡγούμενον τῆς μονῆς τοῦ Παντεπόπτου, περὶ τοῦ μὴ δεῖν ὅλως ἐν ταῖς ἁγίαις τεσσαρακοσταῖς καὶ ταῖς μετὰ ταῦτα πεντηκοσταῖς ἄνευ τῶν Σαββάτων μνημόσυνα νεκρῶν ἢ τρισάγια γίνεσθαι, μήτε μνήμας ἁγίων ἐπιτελεῖσθαι χωρὶς τῶν διεσταλμένων.»
49 (φ. 298 α). «**Φωτίου** Περὶ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης καὶ

ἑτέρων ἀναγκαίων κεφαλαίων, πρὸς τοὺς λέγοντας ὡς ἡ Ῥώμη πρῶτος θρόνος.»

50 (φ. 302 β). «**Νικολάου** τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου **Μεθώνης** Πρὸς Λατίνους περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς οὐ μὴν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται.»

51 (φ. 328 β). «Εἰς τὴν ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ κόσμου ἐπεισφρήσασαν ἤδη τῇ Χριστοῦ ποίμνῃ ἀθεμιτογαμίαν καὶ πυρὸς δίκην πυρπολοῦσαν τὰ σύμπαντα, ἥτις Θεοῦ χάριτι κανονικῶς καὶ νομίμως συνοδικῇ ἀποφάσει ἐκωλύθη καὶ ἀνῃρέθη κατὰ τὴν κδ' πρώτην τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τῆς ι' ἰνδικτιῶνος ἐν ἔτει ,ϛφνε'. **Σισίνιος** ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος **Κωνσταντινουπόλεως** Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.»

52 (φ. 33 α). «Χρυσοβούλλιον τοῦ μακαριστοῦ βασιλέως **Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου** ἐπικυροῦν τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις τὰς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων καὶ τῆς μνηστείας γεγενημένας ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τοῦ Ξιφιλίνου· οὗ μετὰ θάνατον ἐπεβραβεύθη τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ ὑποτεταγμένος χρυσοβούλλιος λόγος.»

Ἀρχ. Τὸ ταῖς μεγίσταις τῶν διοικήσεων ἀεὶ Θεὸν συνέρχεσθαι.

Ἐκδέδοται παρὰ τῷ **Zachariæ von Lingenthal** (Novellae constitutiones σ. 338 κ. ἑ.).

53 (φ. 334 α). «Ἡ γεγονυῖα νεαρὰ παρὰ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως τοῦ **Κομνηνοῦ** κυροῦ **Ἀλεξίου** περὶ μνηστείας κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τῆς ζης ἰνδ. ἐν ἔτει ,ϛφηβ'· ἥτις ὑπηγορεύθη παρὰ Βάρδα κουροπαλάτου, πρωτοασηκρῆτις τοῦ ἱκανάτου.»

Ἀρχ. Ἡ μὲν παλαιὰ καὶ πρεσβυτέρα νομοθεσία.

Ἐκδέδοται παρὰ τῷ **Zachariæ von Lingenthal** ἔνθ' ἀν. σ. 359 κ. ἑ. Νέον δὲ εἶνε τὸ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς νεαρᾶς ἐν τῷδε τῷ κώδικι λεγόμενον, ὅτι ὑπηγορεύθη παρὰ Βάρδα κουροπαλάτου, πρωτοασηκρῆτις τοῦ ἱκανάτου.

54 (φ. 336 α). «Ὑπόμνησις τοῦ κουροπαλάτου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου κυροῦ **Ἰωάννου** τοῦ Θρᾳκησίου· ἐφ' ᾗ καὶ λύσις ἐξεφωνήθη τοῦ βασιλέως ἡμῶν τοῦ ἁγίου κυροῦ **Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ** τὴν προγεγονυῖαν νεαρὰν παρ' αὐτοῦ

περὶ τῶν γάμων ἐπικυροῦσα διάταξιν καὶ ἄλυτον μένειν ἐπιτάττουσα τὴν μεθ' ἱερολογίας μνηστείαν· μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. ιεης ἔτους ,ςχ.»

Ἀρχ. Δέσποτά μου ἅγιε προςώπων τινῶν.

Ἐκδέδοται παρὰ τῷ **Zachariæ von Lingenthal** ἔνθ' ἀν. σ. 376 κ. ἑ.

55 (φ. 339 α). «Νεαρὰ διάταξις τοῦ αὐτοῦ βασιλέως κυροῦ **Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ** περὶ τοῦ μὴ ἀντιπαραστατικῶν μαρτυρίων κρατεῖν κατὰ τῶν ἀναφωνούντων δούλων εἰς ἐλευθερίαν, διὰ μαρτύρων διαβλήτων, καὶ περὶ τοῦ μὴ πτοεῖσθαι ἐλευθερίαν ἐπὶ τοῖς συναπτομένοις δούλοις κἂν ἱερολογία γίνηται ἐπ' αὐτούς.»

Ἀρχ. Δύο ταῦτα ἐπὶ τὰς ἀκοὰς ἦλθασι τῆς βασιλείας.

Ἐκδίδοται παρὰ τῷ **Zachariæ von Lingenthal** ἔνθ' ἀν. σ. 401 κ. ἑ. Ἡ ἐπιγραφὴ διάφορος.

56 (φ. 339 β). «Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ, ἁπάσας ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλων γεγονυίας ὀρθοδόξους τε καὶ αἱρετικὰς περιέχον συνόδους μέχρι τῆς ὀγδόης οἰκουμενικῆς μεγάλης συνόδου.»

57 (φ. 357 α). «Περὶ ἐπισκόπων μεταβάντων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἐκ τῆς **Θεοδωρίτου** ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.»

58 (φ. 357 β). «Συνοδικὴ διάγνωσις τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου** κυροῦ **Ἀλεξίου** περὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν κεφαλαίων.»

59 (φ. 361 α). «Ἐκλογαὶ τοῦ παρὰ Θεοῦ δοθέντος νόμου διὰ Μωσέως τοῖς Ἰσραηλίταις ἐν κεφαλαίοις καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς λιθίνοις πλαξὶ γραφέντων δέκα λόγων ἐκ τῆς Ἐξόδου.»

60 (φ. 364 β). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου** πρεσβυτέρου **τοῦ Δαμασκηνοῦ** Ἐπιστολὴ περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν.»

61 (φ. 367 β). «Ἀπόδειξις ὅτι ὀκτὼ λέγουσιν ἑβδομάδας οἱ αἱρετικοί.»

62 (φ. 368 α). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** πρὸς Καισαρίαν πατρικίαν περὶ τοῦ καὶ ἐν οἴκῳ καὶ ἑκάστως ἰδίαις χερσὶ τινὰ κοινωνεῖν.»

63 (φ. 368 β). «Περὶ Τετράδος καὶ Παρασκευῆς ὅτι δεῖ ἡμᾶς νηστεύειν ταύτας ὡς τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστήν.»

64 (φ. 370 β). Τύποι ἐπιστολῶν καὶ ἐνταλμάτων πατριαρχικῶν.

65 (φ. 376 α). «Τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου **Κωνσταντινουπόλεως** κυροῦ **Μιχαὴλ τοῦ Ὀξείτου** Κατήχησις περὶ τῆς ἐν Τετράδι καὶ Παρασκευῇ νηστείας πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ ἰσχύειν μέχρις ἐννάτης νηστεύειν.»

66 (φ. 377 α). «Διδασκαλία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Χριστοῦ περὶ χαρισμάτων, ἐν ᾗ περιέχονται καὶ κανόνες συντελοῦντες τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει.»

67 (φ. 385 α). Μῆνες Ἑβραίων, Ἑλλήνων, Αἰγυπτίων, Ἀσιανῶν. «Ἑρμηνεία τῶν ἑκάστης γλώσσης πρώτων μηνῶν.»

68 (φ. 385 α). «Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου **Ἀντιοχείας** κυροῦ **Ἰωάννου** πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον ὁμιλία λίαν ὠφέλιμος.»

69 (φ. 386 β). «Νεαρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ **Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ** περὶ τοῦ τριμηνιαίου ὅρκου.»

Ἀρχ. Ὁ προβεβασιλευκὼς κῦρ Μιχαὴλ ὁ Δοῦκας.

Οὐχ εὕρηται ἐκδεδομένη παρὰ τῷ **Zachariae von Lingenthal.**

70 (φ. 387 α). «Νεαρὰ **τοῦ αὐτοῦ** περὶ τοῦ τοὺς συστηματικοὺς καὶ πραγματευτὰς μὴ οἴκοι ὀμνύειν.»

Ἀρχ. Δικαστηρίου συστάντος ἀνὰ μέσον Ἄννης τῆς γεγονυίας συμβίου Μιχαὴλ πραγματευτοῦ τοῦ Παιδιανίτου.

Οὐχ εὕρηται ἐκδεδομένη παρὰ τῷ **Zachariae von Lingenthal.**

71 (φ. 387 β). «Περί τινος ἁρμοσαμένου τῷ ἰδίῳ υἱῷ πρὸς γάμον θυγατέρα τινὸς ὑπ' ἐξουσίαν παρὰ γνώμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς.»

Ἀρχ. Πέτρος οὗ τὸ ἐπώνυμον Βομβυλὰς ἀπὸ Ἑλλάδος ὁρμώμενος

72 (φ. 388 β). «Περὶ γάμων ἐπιτετραμμένων καὶ κεκωλυμένων ἐγγράφου καὶ ἀγράφου.»

Ἀρχ. Συνίσταται γάμος Χριστιανῶν.

73 (φ. 390 α). «Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων τῶν σεσαθρωμένων τί ὀφείλομεν ἐπὶ ταύταις ποιεῖν.»

74 (φ. 390 β). «Χρονογράφιον συντετμημένον τῶν ἀπὸ τῆς

τοῦ Χριστοῦ ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ Βυζαντίου ἀγαθῶν καὶ φαύλων ἐπισκόπων.»

Μέχρις Ἰωάννου, ρς' ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

75 (φ. 392 β). Πίναξ ζῳδίων καὶ ὁδηγίαι περὶ φλεβοτομίας.

76 (φ. 393 α). «Νεαρὰ τοῦ **βασιλέως** κυροῦ **Κωνσταντίνου** [**τοῦ Πορφυρογεννήτου**] ἐν σχήματι μελέτης περὶ τῶν ἐκ μελέτης φονευόντων καὶ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ προςφυγόντων.»

Ἀρχ. Ἡ τοῦ Μωσέως νομοθεσία κατὰ τοῦ ἀνδροφόνου.

Ἐκδέδοται παρὰ τῷ **Zachariae von Lingenthal** ἔνθ' ἀν. σ. 270 κ. ἑ.

77 (φ. 393 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Δευτέρα νομοθεσία περὶ τῶν ἑκουσίως καὶ ἐκ μελέτης φονευόντων.»

Ἀρχ. Ταῦτα νομοθετεῖν προῃρήμεθα νῦν.

Ἐκδέδοται παρὰ τῷ **Zachariae von Lingenthal** ἔνθ' ἀν. σ. 272 κ. ἑ.

Τοῦ τε ὑπ' ἀρ. 76 καὶ τοῦ 77 διάφορος ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τῷ **Lingenthal**.

78 (φ. 394 β). «Νεαρὰ τοῦ πορφυρογεννήτου [**Μανουὴλ**] **τοῦ Κομνηνοῦ** ἐπὶ τοῖς φονεῦσιν.»

Ἀρχ. Τοῖς ἀρχηγέταις τοῦ γένους.

Ἐκδέδοται παρὰ τῷ **Zachariae von Lingenthal** ἔνθ' ἀν. σ. 477 κ. ἑ. Ἡ ἐπιγραφὴ διάφορος.

79 (φ. 397 α). «Νεαρὰ **τοῦ αὐτοῦ βασιλέως** περὶ τῶν ἐμπράκτων καὶ ἀπράκτων καὶ μέσων ἡμερῶν ἵνα μὴ τῷ παραλογισμῷ τῶν ἀπράκτων ἐπιπλέον ἀδικῶνται οἱ ἀδικούμενοι.»

Ἀρχ. Σκοπὸς μὲν τοῖς ἀνθρώποις τοῦ ἑορτάζειν.

Ἐκδέδοται παρὰ τῷ **Zachariae von Lingenthal** ἔνθ' ἀν. σ. 469 κ. ἑ. Ἡ ἐπιγραφὴ διάφορος.

80 (φ. 400 β). «Νεαρὰ τοῦ αὐτοῦ πορφυρογεννήτου βασιλέως κυροῦ **Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ** περὶ δικαστῶν συνηγόρων δικαστηρίων ἐπιφωνημάτων ἐκκλήτων λιβέλλων ἀντιχρήσεως πλησιασμοῦ διαθηκῶν καὶ προςτίμων.»

Ἀρχ. Ἔννομον ἐπιστασίαν οἱ πάλαι σοφοί.

Ἐκδέδοται παρὰ τῷ **Zachariae von Lingenthal** ἔνθ' ἀν. σ. 460 κ. ἑ. Ἡ ἐπιγραφὴ διάφορος.

81 (φ. 403 β). «**Νικολάου πατριάρχου τοῦ παλαιοῦ** Περὶ τῆς κατὰ τὴν καθέδραν τάξεως τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων καθὼς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ νῦν ἀναγράφονται.»

82 (φ. 407 α). Ἀνεπίγραφοι στίχοι περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀφφικίων, γεγραμμένοι καταλογάδην.

Ἄρχ. Τῆς ἐκκλησίας τὰς τιμὰς καὶ τὰς διακονίας
αἳ διαιροῦνται πνεύματι κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον
ἀπαριθμεῖ πρὸς ὄνομα .... (κεχομμένα)
[Π]εντάδος πρώτης πέφυκεν ὁ μέγας οἰκονόμος.

Τέλ. Εκτης ὅρα τὸν ῥήτορα διπλοῖς ὀστιαρίους
τὸν νουμοδότην τε πριμμικήριον νοταρίων.

83 (φ. 407 α). Ἀνεπίγραφοι στίχοι περὶ τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις ὀφφικίων, γεγραμμένοι κατὰ δύο σελίδας.

Ἄρχ. [Ἀ]ξιωμάτων ἀριθμὸν τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις
ὀνομαστὶ σκοπήσωμεν τὴν ταξιν τὲ καὶ τούτων.

Τέλ. Διὰ δὴ ταῦτα τὰ κακὰ τῷ βίῳ προςερρύη
ὡς τῷ πικρῷ τῆς ἡδονῆς τὴν βλάβην θεραπεύσῃ.

Τὸ ἄνω μέρος τοῦ φ. 407 α κεχομμένον. Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος [ϛ]ψ(;)νϛ' (=1248 ;). Ἀπέναντι δὲ τοῦ σημειώματος τούτου τάδε, γεγραμμένα χειρὶ νεωτέρᾳ τῆς τοῦ βιβλιογράφου· 1 3 8 3 (ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἔτι μεταγενεστέρᾳ χειρὶ) † Κατὰ τὸ ,ϛωϙα^{ον} ἔτος ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ϛ οὔπω τῆς ἡμέρας λαμψάσης ἀλλ' ἔτι μετρίως τοῦ σκότους ἐπικρατοῦντος ὤφθη ὥςπέρ τι νέφος ὀλέθριον μετὰ γνόφου καὶ θυέλης τυφωνικῆς ἐν Μιτυλήνῃ ἐξ Ἀσίας ἐρχόμενον ὃ προςπεσὸν τῇ ἀκροπόλει πᾶσαν θᾶττον ἢ λόγος ἀνέτρεψεν καὶ πάντας τοὺς ταύτῃ οἰκοῦντας συγχωσθέντας ἀπέκτεινε, ἡγεμόνας φημὶ καὶ δεσπότας τῆς πόλεως πλὴν ἑνὸς καὶ τὴν θεραπείαν αὐτῶν· εἶτα ἐπεγένοντο φρικώδεις σεισμοὶ καὶ συνεχεῖς ὑφ' ὧν καὶ ἡ λοιπὴ κατέπεσε πόλις καὶ πλείστους τῶν πολιτῶν συνέχωσεν.

1 4 0 2 (χειρὶ μεταγενεστέρᾳ τῆς τοῦ γράψαντος τὸ ἑπόμενον σημείωμα) † Κατὰ τὸ, ϛϡι' ἔτος ἐν μηνὶ Ἰουλίου κη' ἡμέρα ϛ Ταμερλῆς ὁ τῶν Περσῶν ἀρχηγὸς πολεμήσας μετὰ τοῦ Παγιαζίτου τοῦ τῶν Ἰσμαϊλητῶν δυνάστου ἀνατολῆς καὶ δύσεως τηνικαῦτα κρατοῦντος κατέλυσε πᾶσαν τὴν δυναστείαν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς Ἀγκύρας· συνέσχεν δὲ καὶ αὐτὸν σωματικῶς.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 55 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 172), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

89. Χαρτ. 0,25×0,18. Αἰῶνος XVII.

Μουσικὴ ἐκκλησιαστική.

Ὁ κῶδιξ σύγκειται ἐκ τετραδίων ἑβδομήκοντα καὶ τεσσάρων.

Ἐν φ. 1 α· Τὴν παροῦσαν ἠγόρασα παρὰ τοῦ παπὰ κὺρ Διονυσίου Καΐρη διὰ γρόσια ἤκοσι, ἤτι ἄλλως 20 αωψοω· καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν προηγουμένου Γρηγορίου, τοῦ 'πίκλη Ἀθανασίου. Κατωτέρω δέ· Νῦν δὲ ἀφιέρωσα αὐτὴν εἰς τὴν μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πυγῆς, τῆς ἐπιλεγομένης Ἁγίας· καὶ ἤτις ἐκ τῶν ὄντων ἢ τῶν μελλόντων τολμήσι ἀνασπασαι αὐτὴν νὰ εἶναι ὑποκείμενος εἰς τὸν κανόνα τῶν ἱεροσύλλων αωψπγω.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 44 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 169), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 77.

90. Χαρτ. 0,36×0,26. Αἰῶνος XIV (φ. 321).

Εὐαγγέλιον.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, μένει δὲ κολοβόν. Τὸ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ἐκ δέρματος μετὰ πέντε μεγάλων στρογγύλων χαλκῶν ἥλων ἔμπροσθεν καὶ τεσσάρων ὄπισθεν, λείψαντος τοῦ ἐν τῷ μέσῳ πέμπτου.

Ἡ ἀρίθμησις τῶν 321 φύλλων, ὧν τὸ τελευταῖον κεχομμένον τὸ πλεῖστον, εἶνε παλαιά.

Φαίνεται λεῖπον παρὰ Πληζιώτῃ, φέρει δὲ δύο ἀριθμοὺς παλαιούς, 14 καὶ 40.

91. Περγ. 0,31×0,25. Αἰῶνος XI (φ. 187).

1 (φ. 1 α). Μαρτύριον Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης (Νοεμβρίου ζ').

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· ... ταῦτα ἐφθέγγετο τὴν γνώμην αὐτοῦ διαβάλλων διὰ τῆς εἰρωνικῆς ταύτης ψήφου. Ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα· τὴν ἀνθρακοποιίαν ἑκουσίως ἑαυτῷ περιτίθησι.

2 (φ. 10 α). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.» «Μηνὶ τῷ αὐτῷ [Νοεμβρίου] ιη'.»

3 (φ. 15 β). Βίος καὶ πολιτεία Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου. Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'.

4 (φ. 21 α). Βίος Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων.

5 (φ. 50 α). Μαρτύριον μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

6 (φ. 60 β). Βίος Κλήμεντος Ῥώμης.
7 (φ. 107 β). Μαρτύριον Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
8 (φ. 115 β). Μαρτύριον μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.
9 (φ. 124 α). Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ἀλυπίου.
10 (φ. 135 β). Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
11 (φ. 142 α). Βίος καὶ πολιτεία ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου.
12 (φ. 179 α). «Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.»

Ἑκάστου βίου προτάσσεται ἐπίτιτλον καὶ ἀρχικὸν γράμμα λίαν κομψόν. Τά τε ἐπίτιτλα καὶ τἀρχικὰ γράμματα ἄνευ χρυσοῦ διὰ χρωμάτων.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 52 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 172), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 8.

92. Περγ. 0,30×0,21. Αἰῶνος XIII (φ. 154).
1 (φ. 1 α). Εὐαγγέλιον.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) . . . ρα ἐκεινη τῇ μιᾶ τῶν Σαββάτων καὶ τῶν θυρῶν καικλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι.

2 (φ. 147 β). Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 153 β καὶ 154 α σημειώματα καὶ δοκίμια κονδυλίου ἀνάξια λόγου. Ἐν δὲ τῷ ἐν ἀρχῇ χαρτώῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος τάδε· 1632 μηνὶ Ἰανουαρίου 28 † ἔδοσεν ὁ κὺρ Φυλόθεος καὶ ἐξάρχος πατριαρχικὸς τὸ παρὸν καὶ ἅγιον εὐαγγέλιον εἰς το μοναστύριον τῆς Ἁγίας καὶ Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς τὴν Ἄνδρον δια ψυχηκὴν σωτηρίαν καὶ τὸν γονέον αὐτοῦ δηα ἄσπρα 500 ἤγουν πεντακόσια.

Τὰ φ. 152 καὶ 153 παλίμψηστα. Ἡ κάτωθεν ἀρχαιοτέρα γραφὴ κατὰ δύο σελίδας, τοῦ μικρογραμμάτου ῥυθμοῦ, αἰῶνος XI, λίαν ἐξίτηλος. Ἀνέγνων τὰς λέξεις τιμὰς . . . καὶ . . . ἐξακριβῶν. Ὁ ἀρχαῖος κῶδιξ φαίνεται ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 33 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 168), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 8).

93. Χαρτ. 0,28×0,20. Αἰῶνος XVII (φ. 211).
1 (φ. 4 α). Ψαλτήριον.
2 (φ. 185 β). «Προςευχὴ ὀρθρινή.»

3 (φ. 189 β). «Προςευχὴ νυκτερηνή.»

4 (φ. 190 β). «Ἕτερον εὐχὴ νυκτερηνὴ ἢ καὶ ἡμερινή.»

5 (φ. 191 β). Νομοκάνων.

Κεφάλαια νη' ἠριθμημένα καὶ ις' ἄνευ ἀριθμήσεως. Κεφ. α' «Περὶ γυναικῶν μεμνηστευμένων ἐν ᾧ καὶ περὶ μνηστείας καὶ ὅτι ἡ μνηστεία εἶνε μνήμη καὶ ἐπαγγελία τῶν μελλόντων γάμων.» Τελευταῖον κεφ. «Περὶ τοῦ ἀποθανόντος ὁποῦ νὰ ἔχῃ ἀδελφὸν ἀπὸ δύο μητέρες.»

Ὁ νομοκάνων αὐτὸς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 194 α, τὰ δὲ πρὸ αὐτοῦ φύλλα ἀπὸ τοῦ φ. 191 β καταλαμβάνει «Πίναξ τοῦ παρόντος νομοχρητηρίου», οὗ τὰ κεφάλαια δὲν συμπίπτουσι πρὸς τὰ τοῦ πίνακος.

6 (φ. 210 α). Εὐχὴ μεταλήψεως.

Ἐν τέλει σημείωμα βιβλιογράφου ἐφθαρμένον, οὗ σώζεται τὸ τέλος ᾳχνς' (=1656). Ἐν δὲ φ. 188 α ἄλλη γραφῇ τῆς αὐτῆς χειρὸς Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα: — ᾳχνβ' (=1652). Ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης τεσσάρων ἐτῶν ἐξηγεῖται ἡ μεγάλη διαφορὰ περὶ τὴν γραφὴν τοῦ κώδικος, οὗ τὸ μὲν πρῶτον μέρος μέχρι τοῦ φ. 188 α εἶνε γεγραμμένον καλλιτεχνικώτατα, ὁ δὲ νομοκάνων διὰ κοινοτέρας γραφῆς. Ἀλλ' ὅτι παρὰ τὴν διαφορὰν ταύτην τῆς γραφῆς ὁ βιβλιογράφος εἶνε ὁ αὐτὸς, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐν φ. 210 α κ. ἑ. Εὐχῆς, ἐν ᾗ ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν γραφήν.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ κώδικος κοσμεῖται ὑπὸ 23 ἐπιτίτλων καὶ 171 πολυχρωμάτων καὶ πολυχρύσων ἀρχικῶν γραμμάτων. Πολλαὶ δὲ τῶν ἐπιγραφῶν ἐν μέσῃ τῇ γραφῇ εἶνε χρυσαῖ.

Τὰ τρία πρῶτα φύλλα ἄγραφα.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 14 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 164), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 12.

94. Περγ. 0,30×0,24. Αἰῶνος XII (φ. 176).

1 (φ. 1 α). Βίος ὁσίου Ζωσιμᾶ.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) ... [προ]σηγορίαν ἀμφότεροι· οὗτος τοίνυν ὁ Ζωσιμᾶς ὀρθόδοξος ἐμόνασεν ἀρχῆθεν ἔν τινι τῶν τῆς Παλαιστίνης μοναστηρίων.

2 (φ. 28 α). Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ἀρσενίου.

3 (φ. 53 α). «Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Νικολάου τοῦ νέου, συγγραφὲν καὶ μεταφρασθὲν παρὰ **Ἀχαϊκοῦ πρεσβύτου.**»

Ἀρχ. Εὐφραίνει μὲν καὶ μαρτύρων μνήμη.

4 (φ. 65 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.

Ἀρχ. Εὔκαιρος ἡμέρα.

5 (φ. 73 α). Βίος Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου.

6 (φ. 88 β). «Ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας. καὶ ἄθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.»

Ἀρχ. Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον.

7 (φ. 104 α). Μαρτύριον μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

8 (φ. 128 β). Μαρτύριον μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

9 (φ. 154 α). «Διήγησις **Ἰωσίππου** εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων.»

10 (φ. 176 β). **Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου** «Λόγος περὶ τῆς τελειώσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.»

Ἀρχ. Τῆς ἁγίας ἐνδόξου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· Τέλ. (κολ.)· χαῖρε ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἡ εὐχή σου ἐν τοῖς...

Τὰ φ. 26?β, 132 β καὶ 138 β ἔμειναν ἀρχῆθεν ἄγραφα ἄνευ τινὸς χάσματος. Εἶτα δ' ἐνεγράφησαν εἰς μὲν τὸ φ. 132 τὰ σημειώματα· † οὖτο εστὴν το βηβλὴὸν παπὰ Διμιτρήοῦ του χαρτοφηλακος. Καὶ † πανοσιώτατε ἅγιε καθηγούμενε τῆς σεβασμίας καὶ ιερᾶς μονῆς τῆς Ζωοδόχου πηγῆς καὶ εδέσιμωτατοι γέροντες τῆς θείας συνάξεως εἴδιστοι καὶ περηποθειτοι κατα πνεῦμα. Κατά τινα δὲ ἄλλην ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ λίαν ἀνορθόγραφον καὶ ἄνευ χρονολογίας σημείωσιν ὁ κῶδιξ ἀνῆκεν εἰς τὴν μονὴν Ἁγίας. Εἰς δὲ τὸ φ. 138 β ἐνεγράφη τὸ σημείωμα· 1652 ἐν μινη Σεπτεβρίου 25 εἰς το νηση τῆς Αντρου ηλθα ἐγὸ ο Μιχαλης ο Λημπονας εἰς το μοναστηρι της Αγιας και επροσκυνησα τὴν χαρι τῆς Θεοτόχου. Μιχαηλ ῖος Νηκολάου του Λημπονος ἀπο τὰς Αθήνας [1].

[1] Μιχαὴλ Λίμπονας ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν μονὴν τῆς Ἁγίας ἐν ἔτει 1652 εἶνε αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ ὑπὲρ τῶν προνομίων τῶν Ἀθηναίων μαρτυρήσας τῷ 1676, περὶ οὗ ὁ τοῦ Ἀντωνίου ἱερέως τοῦ Μπουμπούλη ἔμμετρος Θρῆνος τῆς περιφήμου πόλεως Ἀθήνης ὁ ἐκδοθεὶς μὲν ἐν Βενετίᾳ παρὰ Μιχαὴλ Ἀγγέλῳ τῷ Βαρβωνίῳ τῷ 1681, ἀνατυπωθεὶς δὲ παρὰ **Δημ. Καμπούρογλου** (Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων Τόμ. Α' σ. 7 κ. ἑ.) Ἴδε καὶ **Σπυρ. Π. Λάμπρου** Δύο λησμονηθέντες ἐν τῇ Ἑστίᾳ 1887 Τόμ. Α' σ. 150 κ. ἑ.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, κοσμεῖται δ' ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἁπλῶς ἐρυθρῶν καὶ ἀκόμψων ἐν ἀρχῇ ἑκάστου λόγου. Στερεῖται δὲ περικαλύμματος.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 53 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 172), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 16.

95. Περγ. 0,29×0,21. Αἰῶνος XII (φ. 248).

1 (φ. 1 α). Εὐαγγέλιον.

2 (φ. 246 β). «Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λειτουργίας.»

Ὁ κῶδιξ γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, περιέχει δ' ἐν τῷ μεταξὺ φύλλα τινὰ χαρτῷα ἄγραφα.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ τοῦ φ. 1 χαρτώῳ παραφύλλῳ· Τὸ παρὸν εὐαγγέλιον ἠπάρχεῖ χαμοῦ εὐτελοῦ Δανιὴλ ἱερομονάχου καὶ τὸ ἐπροσύλωσα εἰς τὴν σεβασμία καὶ βασιλικῆ μονῆ τῆς Ζωὸδώχω πηγῆ ἐν τῇ νήσῳ Ἄντρῳ· καὶ ἤτις τὸ ἀπεξενώσι νὰ ἔχει τὰς ἀρᾶς τῶν τριακοσίων δέκὰ καὶ ὀκτῶ θέοφώρων πατέρων καὶ τὴν ἀχώνι τοῦ Ἰοῦδα καὶ τα ἐξῆς: 1630 ἐν μηνὶ Δικαιβρίου α.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ἐν φ. 2 α ὑπὸ ἐπιτίτλου καὶ ἀρχικοῦ Ε πολυχρώμου καὶ πολυχρύσου. Αἱ δὲ λοιπαὶ ἀρχαὶ ἁπλῶς ἐρυθραί.

Συνεσταχωμένα τῇς περικαλύμματι εὕρηνται φύλλα ἐκ κώδικος Περγ. XIII αἰῶνος μεγάλου σχήματος, περιέχοντα Λειτουργίαν, ὧν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἀρχικὸν Τ πολύχρωμον, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ Ο.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 36, ὅστις παραδόξως ἐξέπεσεν ἐν τῷ καταλόγῳ παρὰ **Μπλιαράκη** (Ἄνδρος, Κέως σ. 168), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 7.

96. Περγ. 0,34×0,27. Αἰῶνος XI (φ. 244).

1 (φ. 5 α). «Ἀρχὴ τῶν ἠθικῶν ὅτι δεῖ τοὺς πιστεύοντας τῷ Κυρίῳ μετανοῆσαι πρῶτον κατὰ τὸ κήρυγμα Ἰωάννου καὶ αὐτοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χεῖρον γὰρ τῶν πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου κατακριθέντων οἱ νῦν μὴ μετανοοῦντες κατακρίνονται.»

Προτάσσεται ἐν φ. 2 β—4 β Πίναξ κεφαλαίων π', ὧν α' «Περὶ μετανοίας καὶ τίς ὁ τῆς μετανοίας καιρὸς καὶ περὶ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῆς καὶ περὶ τῶν καρπῶν αὐτῆς», π' «Ποταποὺς εἶναι βούλεται καθόλου

ὁ λόγος τοὺς Χριστιανοὺς καὶ ποταποὺς τοὺς προεστῶτας.» Τοῦ δὲ Πίναχος προηγεῖται ἐν φ. 1 α—2 β Προοίμιον οὗ ἡ ἀρχὴ (ἀκέφ.)· .. ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥςτε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Τέλ. ὀλίγα δὲ ἐκ πάντων παραθέσθαι αὔταρκες ἐλογισάμην.

2 (φ. 75 α). Νέος Πίναξ.

Ἄρχεται ἀκέφαλος ἀπὸ κεφ. ιδʹ «Τί τὸ μέτρον τῆς ἐγκρατείας.» Τελευταῖον δὲ κεφάλαιον (κολ.) τϛʹ «Εἰ χρὴ τὸν προεστῶτα ἐκτὸς τῆς προεστώσης ἀδελφῇ. . . »

3 (φ. 81 α). Ἐπερωτήματα ἀσκητῶν.

Τέλ. (κολ.)· φύσις δὲ παντὶ τῷ διδάσκειν προειμένῳ...

Ὁ κῶδιξ γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.

Τινὰ μὲν φύλλα λείπουσιν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ κώδικος, τινῶν δὲ τὸ πρὸς τὰ ἔξω ἄγραφον μέρος τῆς περγαμηνῆς κεχομμένον.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ξύλου τῆς σταχώσεως χειρὶ XVI αἰῶνος † Κριθάρι ἀπὸ τοῦ Κανταχουζηνοῦ μουζ (ἀριθμὸς ἀφανής) † ἀπὸ τοῦ Σπαντουνῆ μουζ^{δ} $\overline{\chi}$.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 39 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 169), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 15.

97. Περγ. 0,31×0,25. Αἰῶνος XII (φ. 319).

1 (φ. 1 α). Εὐαγγέλιον.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἄρχ. (ἀκέφ.)· [κώ]μην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ᾗ ὄνομα Ἐμμαοῦς.

2 (φ. 318 β). Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

Τέλ. (κολ.)· ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδῶ...

Ἐν φ. 57 β † Μϊνὴ Ἰουνίῳ ιβʹ ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ ἥτις καὶ ἔλαχεν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἔτει ,ϛψμζʹ ἰνδικτιῶνος ζʹ ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Νικηφόρος μοναχὸς καὶ δεύτερος κτίτωρ μονὴν Χριστοῦ τοῦ Ἀντιφωνήτου τοῦ Γότθου(;)

Κοσμεῖται ὑπό τινων μικρῶν ἐπιτίτλων καὶ 159 περικόμψων πολυχρώμων καὶ πολυχρύσων ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἐν φ. 1, 222, 263, 269, 272, 277, 280, 290, 293, 295, 298, 302, 307, 310 καὶ 318 ἐπίτιτλα καὶ ἀρχικὰ γράμματα βεβήλως ἀποκεχομμένα.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 49 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 171), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

98. Χαρτ. 0,28×0,22. Αἰῶνος XVII (φ. 92).

1 (φ. 8 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία.

Προτάσσονται ἐν μὲν φ. 4 α ὀνόματα κεκοιμημένων, ἐν δὲ φ. 5 α «Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς ἐπι ἱστοριθεῖσαν καινῦν εἰκόνα.»

2 (φ. 27 α). Εὐχαί.

Τούτων μεταξὺ ἐν φ. 31 α Εὐχὴ προςτεθειμένη ὑπὸ τοῦ Σταυρουπόλεως Κωνσταντίου Πληζιώτου τῷ 1879.

3 (φ. 35 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

4 (φ. 65 α). Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

5 (φ. 75 α). Τάξεις ἐπὶ χειροτονίᾳ

α' (φ. 75 α) ἀναγνώστου καὶ ψάλτου.—β' (φ. 76 α) ὑποδιακόνου.—γ' (φ. 77 β) διακόνου. — δ' (φ. 80 α) πρεσβυτέρου. — ε' (φ. 83 β) ἐπισκόπου.

Ἐν φ. 73 β· Ἡ θεῖα αὕτη καὶ ἱερὰ λειτουργία ἐγράφη διὰ δαπάνης τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου (ὄνομα ἐντελῶς διεξεσμένον) κυροῦ (ὁμοίως διεξεσμένον) κατὰ τὸ $α^{ω}χ^{ω}μ^{ω}β^{ω}$ (=1644). Ἀμέσως δὲ κατωτέρω δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων· Ἐδωρήθη μοι παρὰ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως κυροῦ Γαβριὴλ κατὰ τὸ αχοα^{ω} Ἰανουαρίου ἰνδικτιῶνος ἐννάτης. Ἐν δὲ φ. 86 α· Διονυσίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Βυζαντίου. Πρὸς δὲ τούτοις ἐν ἀρχῇ τῆς Λειτουργίας Βασιλείου τοῦ μεγάλου· Διονυσίου μητροπολίτου Λαρίσης Βυζαντίου καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν τέλει αὐτῆς Διονυσίου ἀρχιερέως πέλει ἡ παροῦσα ἐκ Βύζαντος.

Τὰ φ. 1-3, 88-91 καί τινα ἄλλα τῶν τοῦ κώδικος ἐκ χάρτου ἐγχρώμου, τὰ δὲ φ. 87 καὶ 92 καὶ τὸ πρὸ τοῦ φύλλου 1 παράφυλλον ἄγραφα.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται ὡς πολυτελέστατα, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ 63 μεγάλων ὡραίων πολυχρύσων καὶ πολυχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων, ὡραίων ἐν ἀρχῇ ἑκάστης λειτουργίας ἐπιτίτλων καὶ τριῶν ὡραίων πολυχρώμων εἰκόνων ὁλοσελίδων, α' (φ. 7 β) τῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, β' (φ. 34 β) τῆς τοῦ Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ γ' (φ. 64 β) τῆς τοῦ Γρηγορίου. Προφυλάσσονται δ' αἱ τρεῖς εἰκόνες ὑπὸ ἁδροῦ μεταξίνου περικαλύμματος κροκοχρόου. Ἡ δὲ στάχωσις τοῦ κώδικος πολυτελὴς μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 13 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 163), φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 45.

99. Χαρτ. 0,30×0,21. Αἰῶνος XVI (φ. 143).

Νομοκάνων.

«Περὶ τῶν ἐξαγορεύσεων τοῦ ἁγίου καὶ **μεγάλου Βασιλείου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, τῶν ἁγίων πατέρων** Νόμοι καὶ κανόνες διαφόρων ἁμαρτημάτων περὶ τῶν δεχομένων τὰς ἐξομολογήσεις καὶ ἐπιτημήσεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.»

Ἐν φ. 142 β· Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Παναγίας τῆς Ἁγίας τῆς ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρου ἥτις πρότερον μὲν παλαιὰ οὖσα καὶ σημεῖον μόνον φέρουσα ναοῦ, καὶ ᾀδομένη καὶ ὀνομαζομένη ἁγία, διὰ συνδρομῆς καὶ μερικῆς δαπάνης Μακαρίου τοῦ μοναχοῦ τοῦ κατὰ κόσμον Ντελλαγραμματικῆ Δομένεγου καὶ τοῦ λογιωτάτου Στρατηγοπούλου τοῦ ἐπ' ὀνομασθέντος Στρατονίκου μοναχοῦ καὶ τῆς ἐλεημοσύνης τῶν Χριστιανῶν ἀνεκτίσθη καὶ ᾠκοδομήθη, καὶ εἰς ὃ νῦν ὁρᾶται σήμερον δυνάμει Θεοῦ ἦλθεν, μετά τε τοῦ πλησίον πύργου καί τινων κελλίων τῶν ἐνασχουμένων καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ τοίχου καί τινων ἀφιερωμάτων εἰς σύστασιν ταύτης τῆς θείας μονῆς τῆς Ἁγίας· ἐν ᾗ ἐνασχοῦνται τὴν σήμερον, ἐπισκοπεύοντος Ἄνδρου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἄνδρου κυρίου Ἀρσενίου καὶ ἡγουμενεύοντος τῇ θείᾳ ταύτῃ μονῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῦ κυροῦ Ἰωσήφ, μοναχοὶ ὡςεὶ πεντεκαίδεκα· τρέχοντες τὸν τῆς ἀρετῆς δρόμον καὶ Θεοῦ δεόμενοι ὑπέρ τε ἑαυτῶν καὶ λοιπῶν Χριστιανῶν, ἐλεημοσύνῃ προσέχοντες καθ ἡμέραν καὶ παρέξαι τῶν ἀναγκαίων διατροφῶν τῶν καθ εκάστην διαπερόντων τὴν νῆσον ταύτην Ἄνδρον, ἐπεὶ ἐν ὁδῷ ἐστιν· ὁ δὲ τῶν ὅλων Θεὸς ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὰ πάντα παραγαγὼν καὶ ταύτην αὐξήσειε καὶ οὐδὲν ἔλαττον δείξειε τῶν πάλαι ᾀδομένων ναῶν, εἰς δόξαν Θεοῦ οὗ δὴ βοηθείᾳ καὶ ἐγὼ Θεοδόσιος πρωτονοτάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐξαρχικῶς τὰς νήσους διερχόμενος ἔφθασα ἐλθεῖν εἰς προςκύνησιν τῆς θείας ταύτης μονῆς τῆς Παναγίας μου τῆς λεγομένης Ἁγίας καὶ ταῦτα πιστωθεὶς ἐσημειωσάμην μνήμης ἕνεκα κατὰ τὸ ,ζπεον ἔτος μηνὶ Μαΐῳ ἰνδικτιῶνος εης.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 57 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 176), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

100. Βομβ. 0,335×0,27. Αἰῶνος XIV (φ. 133).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

Ἐπὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ φύλλου τῆς σταχώσεως, σωζομένου κατὰ τὸ ἥμισυ, λείψανα Πίνακος τῶν περιεχομένων λόγων.

Κῶδιξ γεγραμμένος κατὰ δύο σελίδας, ἀκέφαλος, κολοβὸς καὶ περὶ τὰ ἄκρα διαβεβρωμένος ὑπὸ μυῶν.

Λείπει παρὰ τῷ Πληζιώτῃ, φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 19.

101. Περγ. 0,30×0,24. Αἰῶνος XIV (φ. 346).

1 (φ. 1 α). Βίος ἁγίου Σάββα.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)· . . . ἡμέρας οὖν ἐκεῖ τινὰς ἐπιμείνας.

2 (φ. 48 α). Βίος ἁγίου Νικολάου.

Ἀρχ. Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χείρ.

3 (φ. 61 β). Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Παταπίου.

4 (φ. 65 α). Βίος καὶ πολιτεία Ἀμβροσίου Μεδιολάνων.

5 (φ. 72 α). Μαρτύριον Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου.

6 (φ. 94 α). Βίος καὶ πολιτεία Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

7 (φ. 126 α). Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.

8 (φ. 150 α). Ἄθλησις Εὐστρατίου, Αὐξεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

9 (φ. 170 α). Μαρτύριον Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου.

10 (φ. 195 α). Μαρτύριον ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

11 (φ. 202 α). Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.

12 (φ. 217 α). Μαρτύριον μάρτυρος Βονιφατίου.

13 (φ. 224 β). Μαρτύριον Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου.

14 (φ. 233 β). Μαρτύριον Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

15 (φ. 240 α). Μαρτύριον Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

16 (φ. 259 α). Μαρτύριον τῶν ἁγίων δέκα τῶν ἐν Κρήτῃ.

17 (φ. 260 α). Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας Εὐγενίας καὶ τῶν ταύτης γονέων.

18 (φ. 283 α). Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρου τοῦ γραπτοῦ καὶ Θεοφάνους τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

19 (φ. 295 α). Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἴνδη, Δόμνας καὶ τῶν δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ.

20 (φ. 316 β). Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

21 (φ. 337 β). Βίος καὶ πολιτεία Μελάνης τῆς Ῥωμαίας. Ἀρχ. Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης τῶν πάλαι καὶ περιφανεστάτης ἐν πόλεσι Ῥώμης. Τέλ. (κολ.)· καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀφέντες ἠκολούθουν ἐκείνῃ...

Τὸ ἐν φ. 48 α ἐπίτιτλον ἀποκεκομμένον. Ἐπ' ἴσης δὲ κατὰ μέρος ἀποκεκομμένον τὸ φ. 187 α.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.

Ἐν φ. 249 β· Μάξιμος ἱερομόναχος καὶ ἔξαρχος πατριαρχικός.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 42 (**Μηλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ, 169) φέρει δ' ἀριθμὸν παλαιὸν 17.

102. Χαρτ. 0,21×0,145. Αἰῶνος XVIII.

Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.

Ἐν τέλει. Ἐν ἔτι σωτηρίῳ αψη^{ω} ἐν μηνὶ Ἀπρηλλίῳ θ^{η} (=1790).

Λείπει παρὰ τῷ Πληζιώτῃ, οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

103. Περγ. 0,273×0,195. Αἰῶνος XIII (φ. 195).

Εὐαγγέλιον

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἐν τέλει τὰ νεκρώσιμα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 193 α· Ἐγράφη τὸ παρὸν θεότευκτον χρονικὸν καὶ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ α: ἐν σπουδῇ δὲ βεβαίᾳ καὶ συνδρομῇ καὶ ζέσει κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Κουλούκι: ὁ δὲ γραφεὺς τοῦ ὕφους Γεώογιος καὶ παρ' ἀξίαν ἱερεύς, ὁ Καλαμωνίτης.·. ναὶ μὴν καὶ πρωτονοτάριος τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ῥόδου καὶ ὁ θεὸς σώσει πάντας.

Ἐν φ. 193 β· † Ἐγράφη τὸ παρὸν ἅγιον καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον δι' ἐξόδου κῦρ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐξωτρύχου.

Κάτωθεν δὲ τοῦ σημειώματος τούτου χειρὶ νεωτέρᾳ· Ἐσταχόθην καὶ εχαλοπίσθην τὸ θεῖον καὶ ἱερρὸν Εὐαγγέλιον ὑπὸ χειρὸς Μητροφάνους ἱερομονάχου καὶ ζωγράφου διὰ ψυχικῆς σωτηρίας καὶ... (ἐξίτηλα) αγίου Νικολάου τῆς κόμης λεγομένοις Καστρή· καὶ εἶτις τὸ ἀποξενόσει ἐκ τῆς μονῆς ταύτης νὰ ἔχῃ τὰς ἀρὰς τον τι καὶ η θεοφόρων πατέρων. Ἐν έτη ,ζϡγ' Ἰουνίου κ ἡμέρᾳ Σαββάτῳ (=1395).

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐρυθρῶν ἁπλῶν ἀρχικῶν γραμμάτων, φέρει δ' ἐν ἀρχῇ ἐπίτιτλον ἄκομψον ἄνευ χρυσοῦ.

Κῶδιξ πολύτιμος διὰ τὴν στάχωσιν, συνισταμένην ἐξ ἀργυροπλέκτου περικαλύμματος, κεκοσμημένου ὑπὸ παραστάσεων ἐξειργασμένων δι' ἐγκαυστικῆς καὶ διατρήτου ποικιλτικῆς. Καὶ ἔμπροσθεν μὲν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ περικαλύμματος ἐπὶ ἐξέχοντος τετραγώνου πλαισίου 0,95 τὸ μῆκος καὶ 0,65 τὸ πλάτος παριστάνεται ἡ Σταύρωσις. Ὁ ἐσταυρωμένος ἐν μέσῳ δύο γυναικῶν περιβάλλεται ὑπὸ διαδήματος μαργαριτῶν διηκόντων διὰ σύρματος, ὧν σώζονται ἰδίως οἱ τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ δρῶντος γυναικός. Τὸ βάθος τῆς ἐκτύπου Σταυρώσεως εἶνε κυανοῦν, ὁ δὲ περὶ τὸν ἐσταυρωμένον χῶρος πράσινος. Κατὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς Σταυρώσεως ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ περικαλύμματος ἐξαπτέρυγα. Τὸ δὲ ὑπερκείμενον τῶν ἐξαπτερύγων δάπεδον τῆς Σταυρώσεως περιβάλλεται ὑπὸ περιθεωρίου κοσμουμένου ὑπὸ κοραλλίων, ὧν σώζονται τὰ πλεῖστα. Κατὰ δὲ τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ δαπέδου τοῦ ἐμπροσθίου περικαλύμματος ἐν στρογγύλοις θυρεοῖς τὰ ζῴδια τῶν Εὐαγγελιστῶν ἔκτυπα ἐξ ἀργύρου, μεταξὺ δ' αὐτῶν ἔξωθεν τῶν ἐξαπτερύγων δύο μὲν θυρεοὶ ἐκτύπων ἐξ ἀργύρου παραστάσεων (0,42×0,31) μετὰ βάθους κυανοῦ καὶ πρασίνου μεταξὺ τῶν ἄνω ζῳδίων, δύο δὲ μεταξὺ τῶν κάτω καὶ ἀνὰ τέσσαρες ἐξ ἑκατέρας πλευρᾶς μεταξὺ ἑκατέρου ζεύγους τῶν ἄνω καὶ κάτω ζῳδίων. Ἐν δὲ τοῖς θυρεοῖς τούτοις παραστάσεις ἐκ σκηνῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς Σταυρώσεως τρεῖς θυρεοὶ περιβαλλόμενοι ὑπὸ λίθων καὶ ἀπολήγοντες εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ αχϟδ' (=1694).

Τὸ ὅλον ἔδαφος τοῦ ἐμπροσθίου περικαλύμματος, τὸ μὴ καταλαμβανόμενον ὑπὸ παραστάσεων, φιλιγρανοειδοῦς ἐργασίας φέρει ἔμπροσθεν 27 λίθους. Ἡ δ' ἔξω ᾤᾳ ἀποτελεῖται ἐκ φιλιγρανοειδοῦς περιθεωρίου.

Ὄπισθεν δὲ ἄνω μὲν εὕρηται ἐν τῷ μέσῳ παράστασις τοῦ Παντοκράτορος· κάτω δ' αὐτοῦ θυρεὸς ἐν ᾧ ἡ Θεομήτωρ, περιβαλλομένη ὑπὸ ἁγίων. Περὶ δὲ τὸν θυρεὸν τοῦτον ἡ ἐπιγραφὴ Θεοτόκε παρθένε χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη μετ' ἀνορθογραφιῶν. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ὀπισθίῳ περικα-

λύμματι ἐν μὲν ταῖς γωνίαις τὰ ζῴδια τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἀνὰ τρεῖς ἔκτυποι παραστάσεις ἁγίων ἑκατέρωθεν καὶ ἀνὰ δύο θυρεοὶ ἁγίων μεταξὺ τῶν κάτω ζῳδίων κάτωθεν δικεφάλου ἀετοῦ, εὑρισκομένου κάτωθεν τοῦ τὴν παράστασιν τῆς Θεοτόκου φέροντος θυρεοῦ. Καὶ τοῦ ὀπισθίου δὲ περικαλύμματος, κοσμουμένου ἐν ὅλῳ ὑπὸ 26 λίθων, ἡ ἐργασία φιλιγρανοειδὴς καὶ τὸ βάθος τῶν παραστάσεων ἔγχρωμον δι' ἐγκαυστικῆς.

Ἡ δὲ ῥάχις ἡ συνδέουσα τὰ δύο περικαλύμματα σύγκειται ἐκ συρματοπλέκτων ἀργυρῶν στοίχων.

Τὸ δὲ περίτεχνον τοῦ ὅλου περικαλύμματος ἔγκειται κυρίως εἰς τὴν σύνθεσιν μᾶλλον ἢ εἰς τὴν τέχνην τῶν καθ' ἕκαστον. Πλήρη δ' ἰδέαν τοῦ ὅλου μόνον πιστὴ φωτογραφία ἠδύνατο νὰ παράσχῃ.

Τὸ πάχος τοῦ κώδικος μετὰ καὶ τῆς σταχώσεως 0,76. Τὰ δὲ φ. 194-195 τοῦ κώδικος ἐκ χάρτου ἄγραφα.

Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρὰ Πληζιώτῃ ἀρ. 37 (**Μπλιαράκη** Ἄνδρος, Κέως σ. 168), οὐδένα δὲ φέρει παλαιὸν ἀριθμόν.

104. Φάκελος 4 φύλλων ἐκ χάρτου ἀπεσπασμένων ἀνηκόντων εἴς τινα τῶν κωδίκων τῆς μονῆς.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ

τῶν ἀριθμῶν τῶν κωδίκων τῆς μονῆς.

Τὸ Λ = Κατάλογος Λάμπρου, τὸ Μ = Κατάλογος Πληξιώτου παρὰ Μηλιαράκῃ, τὸ Π = Κατάλογος παλαιός.

Λ.	Μ.	Π.	Μ.	Λ.	Π.	Π.	Λ.	Μ.
1	10	22	1	32	—	1	87	50
2	—	49	2	22	—	2	56	48
3	65	28	3	—	—	3	—	—
4	69	23	4	—	—	4	86	34
5	41	25	5	—	—	5	85	35
6	32	11	6	—	—	6	—	—
7	11	52	7	54	24	7	95	36
8	20	21	8	59	35	8	(91	52)
9	25	37	9	47	20		(92	33)
10	54	13	10	1	22	9	—	—
11	87	41. 90	11	7	52	10	53	38
12	62	—	12	83	44	11	6	32
13	22	74	13	98	45	12	93	14
14	81	27	14	93	12	13	10	54
15	60	—	15	74	59	14	90	—
16	61	—	16	64	26	15	96	39
17	63	59	17	62	21	16	—	—
18	58	—	18	43	53	17	101	—
19	74	43	19	28	36	18		—
20	—	31	20	8	21	19	100	—
21	—	—	21	58	38	20	17	62
22	2	—	22	13	74	21	(61	17)
23	76	54	23	67	75		(8	20)
24	—	—	24	46	65	22	1	10
25	43	47	25	9	37	23	4	69
26	31	92	26	66	64	24	54	7
27	51	32	27	45	34	25	(44	75)
28	19	36	28	65	69		(5	41)
29	—	60	29	38	83	26	64	16
30	—	—	30	63	—	27	14	81
31	56	—	31	26	92	28	3	65
32	1	—	32	6	11	29	—	—
33	—	—	33	92	8;	30	—	—
34	45	78	34	86	4	31	20	—
35	47;	—	35	85	5	32	27	51
36	—	—	36	95	7	33	60	66
37	—	—	37	103	—	34	45	27
38	29	83	38	53	10	35	59	8

Λ.	M.	П.
39	80	—
40	79	76
41	81	—
42	72	—
43	18	53
44	75	25
45	27	34
46	24	65
47	9	20
48	77	71
49	46	79
50	73	—
51	88 (85)	94
52	—	46
53	38	10
54	7	24
55	—	48
56	48	2
57	82	88
58	21	38
59	8	35
60	66	33
61	89	40
62	17	20
63	30	—
64	16	26
65	28	69
66	26	64
67	23	75
68	63	66
69	70	—
70	85	87
71	71	42
72	68;	—
73	—	51
74	15	59
75	85	86
76	67	93
77	84	89
78	85	—
79	—	—
80	64	39
81	83	90
82	85	—
83	12	44
84	—	91
85	35	5
86	34	4
87	50	1

M.	Λ.	П.
39	96	15
40	—	—
41	5	25
42	101	17
43	25	47
44	89	77
45	34	78
46	49	79
47	35	—
48	56	2
49	97	—
50	87	1
51	27	32
52	91	8
53	94	16
54	10	13
55	88	—
56	31	—
57	99	—
58	18	—
59	17	63
60	15	—
61	16	—
62	12	—
63	17	59
64	80	39
65	3	28
66	60	33
67	76	93
68	72;	—
69	4	23
70	69	—
71	71	42
72	42	—
73	50	—
74	19	43
75	44	25
76	23	54
77	48	71
78	—	—
79	—	—
80	39	—
81	14	27
82	57	88
83	81	90
84	77	86
85	(51 / 70)	(94 / 87)

П.	Λ.	M.
36	28	19
37	9	25
38	58	21
39	80	64
40	(90 / 61)	89
41	(90) 11	87
42	71	71
43	19	74
44	83	12
45	98	13
46	—	52
47	25	43
48	—	55
49	—	2
50	—	—
51	73	—
52	7	11
53	43	18
54	23	76
55	—	—
56	—	—
57	—	—
58	—	—
59	(74 / 17)	(15 / 63)
60	29	—
61	—	—
62	—	—
63	—	—
64	66	26
65	46	24
66	68	63
67	—	—
68	—	—
69	65	18
70	—	—
71	48	77
72	—	—
73	—	—
74	13	22
75	67	23
76	40	79
77	89	44
78	34	45
79	49	46
80	—	—
81	—	—
82	—	—

Λ.	Μ.	Π.
88	55	—
89	44	77
90	—	14. 40
91	52	8;
92	33	8;
93	14	12
94	53	16
95	36	7
96	39	15
97	49	—
98	13	45
99	57	—
100	—	19
101	42	17
102	—	—
103	37	—
104	—	—

Μ.	Λ.	Π.
85	75	86
	78	
	82	
86		—
87	11	41. 90
—	—	—
89	61	40

Π.	Λ.	Μ.
83	29	38
84	—	—
85	—	—
86	77	84
	75	85
87	70	85
88	57	82
89	77	84
90 (41)	87	50
	11	78
	81	83
91	84	—
92	26	31
93	76	67
94	51	85 (88)

ΣΗΜ. Εἰς τοὺς ἐν σ. 4 μνημονευομένους κώδικας τῶν παρ' ἐμοῦ ἀναγεγραμμένων τοὺς ἀγνώστους εἰς τὸν Πληζιώτην προσθετέοι καὶ οἱ ἐμοὶ ἀριθμοὶ 2,29 καὶ 100. Ὁ δὲ κῶδιξ ὁ παρ' ἐμοὶ φέρων ἀριθμὸν 2 ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παλαιὸν ὑπ' ἀρ. 49 καὶ ὄχι 48, ὡς ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους φέρεται ἀνωτέρω ἐν σ. 9.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

ἀναφερόμενα εἰς τὴν μητρόπολιν Σοφίας ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 74 κώδικος τῆς μονῆς 'Αγίας.

(*Ἴδε ἀνωτέρω σ. 68-69*)

Α.

[1] † Ἰωαννίκιος ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Εὐσεβέστατε, θεόστεπτε, γαληνότατε, κράτιστε καὶ χριστιανικώτατε ἐλέῳ Θεοῦ μέγα αὐθέντα βασιλεῦ καὶ μέγα κνέζη, Ἀλέξιε Μιχαηλεβὶτς Μοσχοβίας καὶ πάσης Ῥωσίας καὶ αὐτοκράτορ[2] Βλαντιμερίων, Μοσχοβίας, Νοβογραδίου, βασιλεῦ Καζανίου, βασιλεῦ Ἀστραχανίου, βασιλεῦ Σιμπιρίου, μέγα αὐθέντα Πισκοβίου, μέγα κνέζη Σμολέντζικας, Ντιβερσκίας, Γιουγορσκίας, Περμσκίας, Μπολγαρίας, Τζερνιχοβίας, Ῥαζανίου, Πολοδτσκίας, Εἰστοβίου, Ἰαροσλαβίου, Πελοδερσκίας, Λιθλοσκίας, Οὐντοσκίου, Ὀμπτορσκίου, Εἰντισκείας καὶ παντὸς βορείου μέρους[3] ἐξουσιαστὰ, καὶ αὐτῶν τῶν ῥηθέντων πολλῶν αὐθέντων μέγα αὐθέντα καὶ κατεξουσιαστὰ, υἱὲ κατὰ πνεῦμα τῆς ἡμῶν μετριότητος περιπόθητε, χάριν, εἰρήνην, ἔλεος, ὑγείαν, εὐεξίαν, κράτος, ῥῶσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, νίκην κατ' ἐχθρῶν ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων καὶ πᾶν εἴ τι ἄλλο ἀγαθὸν καὶ σωτήριον ἐπεύχεται ἡ μετριότης ἡμῶν δοθῆναι τῇ κραταιᾷ σου βασιλείᾳ παρὰ θεοῦ παντοκράτορος καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία, μετὰ παντὸς τοῦ στρατοπέδου καὶ τοῦ παλατίου αὐτῆς:

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ γράμματος γνωρίζομεν τῇ κραταιᾷ σου ἁγίᾳ βασιλείᾳ, ὅτι εἰς τὰ μέρη τῆς Βουλγαρίας εἶναι καὶ ἡ μητρόπολις τῆς Σοφίας, ἡ ὁποία ἦτον προτήτερα μία

---

[1] Κώδ. φ. 320 α.

[2] Κώδ. *αὐτοκρατωρ*

[3] Κώδ. *βορίου μέρος*

τῶν περιφήμων καὶ ἐνδόξων καὶ ἀκουσμένων μητροπόλεων τῶν ὑποτεταγμένων τῷ ἁγιωτάτῳ ἀνατολικῷ ἀποστολικῷ οἰκουμενικῷ τούτῳ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ εἶχε πολλὰς προσόδους καὶ ἀφιερώματα παντοῖα, κινητά τε καὶ ἀκίνητα, καὶ ἱερὰ ἄμφιά τε καὶ κειμήλια, καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἀρχιερεῖς αὐτῆς, θειότατε βασιλεῦ, καὶ ὁ ἱερὸς κλῆρός[1] της καὶ ἅπαν τὸ ἱερατεῖον ἐφαιδρύνοντο καὶ ἐσώζοντο δι' αὐτῶν καὶ ἐπερνοῦσαν βίον ἀμέριμνον καὶ ἥσυχον, εἰρηνικόν τε καὶ ἀτάραχον ἀπὸ παντὸς ἐπηρεασμοῦ σωματικοῦ τε καὶ ψυχικοῦ καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον καὶ εὐλόγουν ἀενάως[2] καὶ ἀκαταπαύστως κατὰ τὸ Προφητικὸν λόγιον τὸ «Εὐλόγει ἡ ψυχή μου» καὶ τὰ ἑξῆς, ἐν ἑσπέρᾳ καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐμακάριζον τοὺς κτήτορας τῆς αὐτῆς μητροπόλεως[3], καὶ εὑρίσκοντο εἰς μεγάλην εὐτυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν. Ὕστερον δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ καιροῦ ἀνωμαλιῶν καὶ ἀκαταστασιῶν, ὁποῦ λογιάζομεν νὰ μὴ λανθάνῃ καὶ τὴν ἁγίαν σου βασιλείαν, καὶ τῶν καθ' ἑκάστην συμφορῶν καὶ δεινῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ὁσημέραι ἐνοχλήσεων οὐ μόνον ἡ αὐτὴ μητρόπολις και ἐπαρχία ἔχασε καὶ ἀπώλεσε τὰ ὅσα εἶχε καὶ ἐκέκτητο πλούσια ἀγαθὰ καὶ τὰς ἀρκετὰς προσόδους, καὶ ἐστερήθη πάντων αὐτῶν, καὶ ἔμεινε πάντῃ ἐλεεινὴ καὶ ἄπορος, ἀλλὰ καὶ εἰς χρέος πολὺ καὶ βαρύτατον ὑπέπεσε, καὶ ἐπεφορτίσθη περισσότερον ἀπὸ τῶν εἴκοσι φορτίων ἄσπρων, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ πτωχὸς κλῆρος αὐτῆς, οἱ ἱερεῖς τε καὶ λαϊκοὶ ἔπαθον πολλά, καὶ ἐκακοποιήθησαν, καὶ ἐτιμωρήθησαν μὲ τὸ νὰ εἶναι τὸ χρέος ἐκεῖνο τοῦ τόπου ἐκείνου ἐξωτερικῶν προσώπων μεγιστάνων ἀνδρῶν, δυναμένων μεγάλως καὶ λαμβανόντων παρ' αὐτῶν τόκους ἐπὶ τόκοις ἀδιακρίτως καὶ τυραννικῶς, ὡς τάχα ἐγγυητῶν αὐτῶν ὑπαρχόντων, ὥςτε, δίδοντες οἱ πτωχοὶ τοὺς τόκους, ἔχασαν τὰ εἴ τι εἶχον κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα, τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν τουτέστι καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἀπέμειναν ἐλεεινὸν θέαμα, ὑστερούμενοι καὶ τῆς ἡμερουσίου τροφῆς, καὶ ὄχι δι' ἄλλο, παρὰ μόνον νὰ φυλάξουν τὴν μητρόπολίν τους, νὰ μὴν ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὰς χεῖράς[4] τους καὶ πέσῃ εἰς τὴν

[1] Κῶδ. *κλῆρος*

[2] Κῶδ. *ἀεννάως*

[3] Κῶδ. 8. 320 6.

[4] Κῶδ. *χεῖρας*

ἐξουσίαν τῶν δανειστῶν, καὶ γίνουν παίγνιον πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ ἔχουν ἀρχιερέα διὰ νὰ τοὺς εὐλογῇ καὶ νὰ τοὺς ἁγιάζῃ καὶ νὰ τοὺς ἐπισκέπτεται. Καὶ βλέποντες οἱ Χριστιανοὶ αὐτοί, ἱερεῖς τε καὶ λαϊκοί, ἁγιώτατε βασιλεῦ, τὸ μέγα κακὸν αὐτὸ ὁποῦ ἔμελλε νὰ τοὺς πλακώσῃ, ὅλοι ἐσυνάχθησαν καὶ ἔκριναν νὰ προςδράμουν εἰς τὸ πολυεύσπλαγχνον [1] τῆς ἁγίας σου ἐκκλησίας, ὡς χριστιανικωτάτη βασιλεία ὁποῦ εἶναι καὶ βοηθὸς πάντων τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ ἀντιλήπτωρ [2], διὰ νὰ εὕρουν μερικὴν βοήθειαν καὶ ἐλευθερίαν τῶν βαρυτάτων αὐτῶν χρεῶν, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ πέμψουν τώρα [3] πρὸς τὸ μέγα ἔλεος τῆς θείας σου βασιλείας διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ γράμματος τὸν ἀρχιερέα τους, ὡς ἄνθρωπον εὐλαβῆ καὶ φοβούμενον τὸν θεὸν καὶ συναθλητὴν αὐτοῖς εἰς τὰ πολλὰ αὐτῶν βάρη καὶ εἰς τὰς στενοχωρίας καὶ ζητήσεις τῶν εἰρημένων ἀνυποφόρων χρεῶν τῆς αὐτῆς μητροπόλεως καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐξόδων, τοῦτον τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Σοφίας κὺρ Δανιὴλ καὶ ὑπέρτιμον, τὸν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργόν, καὶ τὸν ὁσιώτατον ἀρχιμανδρίτην αὐτῶν ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς Ἀβράμιον, καὶ τὸν γέροντα αὐτῶν κελλάριν [4] Στέφανον μετὰ τῆς λοιπῆς αὐτῶν συνοδίας. Καὶ γράφοντες, ἐκλιπαροῦμεν καὶ ἀντιβολοῦμεν τὴν ἁγίαν σου βασιλείαν, πῶς προςτρέχοντες νῦν εἰς τὰ ἴχνη τῆς θείας σου βασιλείας καὶ εἰς τὸ πλουσιοπάροχον μέγα ἔλεος αὐτῆς, ὁποῦ τὴν ἐχάρισεν ὁ πανάγαθος θεὸς νὰ τοὺς δεχθῇ [5] μὲ ἱλαρὸν καὶ εὐμενὲς ὄμμα κατὰ τὴν χριστιανικωτάτην συνήθειαν [6] ὁποῦ ἔχει καὶ δείχνει πάντα πρὸς τοὺς ἐρχομένους εἰς αὐτὴν ἠδικημένους καὶ ἐνδεεῖς ἀρχιερεῖς, ἡγουμένους καὶ ἀρχιμανδρίτας τῶν θείων μοναστηρίων καὶ λοιποὺς Χριστιανούς, καὶ εὑρίσκουν τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, καὶ ἐπαναστρέφοντες εἰς τοὺς τόπους τους χαίροντες καὶ ἀγαλλιώμενοι καὶ εὐφραινόμενοι καὶ ἐλεύθεροι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν θλίψεων καὶ ἐπηρεασμῶν, καὶ νὰ ἀνοίξῃ τοὺς ἀκε-

---

1 Κῶδ. ***πολυεΰσπλαγχνον***
2 Κῶδ. φ. 321 α.
3 Κῶδ. ***τῶρα***
4 Κῶδ. ***κελάρην***
5 Κῶδ. ***δειχθῆ***
6 Κῶδ. ***συνήθη***

νώτους θησαυροὺς τῆς θείας σου βασιλείας καὶ νὰ τοὺς ἐλεήσῃ τὸ εἴ τι θεόθεν φωτισθῇ καὶ ὁδηγηθῇ, διὰ νὰ γυρίσουν φέρνοντάς τα ὀπίσω εἰς τὴν μητρόπολίν τους, νὰ τὴν ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὸν πολὺν κίνδυνον ὁποῦ ἔχουν, ὡς προείπομεν, τῶν βαρυτάτων χρεῶν, καὶ νὰ πάρῃ ἄνεσιν καὶ παραμυθίαν τὸ ἱερατεῖον αὐτῆς καὶ ὁ λοιπὸς κλῆρος, νὰ εἶνε καθ' ἡμέραν δεόμενοι καὶ παρακαλοῦντες κύριον τὸν θεὸν διὰ τὴν μακροζωίαν τῆς ἁγίας σου βασιλείας καὶ τὸ πολυχρόνιον καὶ τὴν στερέωσιν τὴν παντοτεινὴν τοῦ Ὑψηλοτάτου αὐτῆς βασιλικοῦ μεγάλου θρόνου εἰς τὴν κατ' ἐχθρῶν νίκην, καὶ νὰ γένῃ ἡ ἁγία σου βασιλεία νέος κτίτωρ [1] τῆς μητροπόλεως αὐτῆς [2] κατὰ τοὺς πάλαι ἀοιδίμους χριστιανικωτάτους βασιλεῖς ἡμῶν, νὰ ἔχῃ τὸ μνημόσυνόν της ἀκατάπαυστον καὶ ἀέναον [3], καὶ νὰ κηρύττεται πανταχοῦ ἡ εὐεργεσία της καὶ τὸ μέγα αὐτῆς βασιλικὸν ἔλεος. Κύριος ὁ θεὸς εἴη πολυετῶν καὶ μακροβιῶν τὴν ἁγίαν σου βασιλείαν εἰς γῆρας βαθὺ καὶ λιπαρόν, καὶ δεικνύων αὐτὴν νικητὴν καὶ τροπαιοῦχον ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῆς, εἰς καύχημα καὶ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἔπαινον παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους Ἀμήν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ πεντηκοστῷ δευτέρῳ· μηνὶ Μαρτίῳ αῃ ἰνδικτιῶνος πέμπτης.

B.

† Ἰωαννίκιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Μακαριώτατε καὶ ἁγιώτατε πατριάρχα Μοσχοβίας καὶ πάσης γῆς Ῥωσίας κύριε Ἰωσὴφ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὔχομαι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑγιαίνειν τὴν σὴν μακαριότητα εἰς σύστασιν καὶ ὠφέλειαν τοῦ ὑπ' αὐτὴν ποιμαινομένου χριστωνύμου [4] πληρώματος καὶ εἰς ἡμετέραν εὐφροσύνην καὶ πνευματικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἀγαλλίασιν.

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ γράμματος δηλοποιοῦμεν καὶ φανεροῦμεν τῇ μακαριότητί σου, ὅτι κατὰ τὰ μέρη τῆς

---

[1] Κῶδ. *κτήτωρ*

[2] Κῶδ. φ. 321 β.

[3] Κῶδ. *ἀένναον*

[4] Κῶδ. *χριστονύμου*

Βουλγαρίας εἶνε καὶ ἡ μητρόπολις Σοφίας, ἡ ὁποία ἦτον προτήτερα μία τῶν περιφήμων καὶ θαυμαστῶν καὶ ἀκουομένων μητροπόλεων τῶν ὑποκειμένων τῷ ἁγιωτάτῳ ἀνατολικῷ ἀποστολικῷ οἰκουμενικῷ τούτῳ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἶχε πολλὰς προσόδους καὶ ἀφιερώματα παντοῖα κινητά τε καὶ ἀκίνητα καὶ ἱερὰ ἄμφια καὶ κειμήλια, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς αὐτῆς οἱ κατὰ καιρούς, μακαριώτατε πατριάρχα, καὶ ὁ ἱερὸς κλῆρος καὶ ἅπαν τὸ ἱερατεῖον αὐτῆς—καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τοῦ βασιλέως [1].

Καὶ ἔκριναν νὰ προςδράμουν εἰς τὸ πολυεύσπλαγχνον τοῦ ἁγίου μεγάλου βασιλέως Μοσχοβίας καὶ πάσης Ῥωσίας ὡς χριστιανικωτάτου καὶ βοηθοῦ πάντων τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ ἀντιλήπτορος, καὶ εἰς τὴν μακαριότητά σου, διὰ νὰ εὕρουν μερικὴν βοήθειαν καὶ ἐλευθερίαν — καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τοῦ βασιλέως καὶ πάλιν.— Καὶ γράφοντες, ἐκλιπαροῦμεν καὶ ἀντιβολοῦμεν τὴν μακαριότητά [2] σου νὰ τοὺς δεχθῇ μὲ ἱλαρὸν καὶ εὐμενὲς ὄμμα κατὰ τὴν χριστιανικωτάτην καὶ ἐλεημονικωτάτην συνήθειαν ὁποῦ ἔχει καὶ δείχνει πάντα πρὸς τοὺς ἐρχομένους αὐτῇ ἠδικημένους καὶ ἐνδεεῖς ἀρχιερεῖς — (καὶ πάλιν ὡς τοῦ βασιλέως).— Καὶ ὁ λοιπὸς κλῆρος νὰ εἶναι καθ' ἡμέραν δεόμενοι καὶ παρακαλοῦντες κύριον τὸν θεὸν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ μακροζωίαν τῆς μακαριότητός σου, καὶ νὰ γένῃ ἡ μακαριότης σου νέος κτίτωρ [3] τῆς μητροπόλεως αὐτῆς κατὰ τοὺς πάλαι ἀοιδίμους καὶ μακαρίους πατριάρχας, νὰ ἔχῃ τὸ μνημόσυνον ἀέναον [4] καὶ ἀκατάπαυστον καὶ νὰ κηρύττεται πανταχοῦ ἡ εὐεργεσία της καὶ τὸ μέγα ἔλεος τῆς μακαριότητός σου. Κύριος δὲ ὁ θεὸς εἴη πολυετῶν καὶ μακροβιῶν τὴν μακαριότητά σου εἰς γῆρας βαθὺ καὶ λιπαρὸν εἰς στηριγμὸν καὶ σύστασιν καὶ καύχημα καὶ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἔπαινον παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους Ἀμήν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχνβ^{ω} μηνὶ Μαρτίῳ α^{η} ἰνδικτιῶνος ε^{ης}.

---

[1] Κῶδ. φ. 322 α. Τὰ δ' ἐν τῷ κώδικι ***καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τοῦ βασιλέως*** ἐνταῦθά τε καὶ κατωτέρω ἀναφέρονται πάντως εἰς ἐπίτμησιν τοῦ ἀντιγραφέως κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὸ ὑπὸ στοιχεῖον Α πατριαρχικὸν ἔγγραφον ἐν οἷς αὐτολεξεὶ ἐπαναλαμβάνοντο περίοδοι αὐτοῦ ἐν τοῖς λοιποῖς ἐγγράφοις.

[2] Κῶδ. ***μακαριώτητά***

[3] Κῶδ. ***κτήτωρ***

[4] Κῶδ. ***ἀένναον***

Γ.

[1] † Ἰωαννίκιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Εὐσεβέστατε, ἐνδοξότατε, ἐκλαμπρότατε, ὑψηλότατε καὶ χριστιανικώτατε αὐθέντα πάσης Μολδοβλαχίας [2] κύριε κύριε Ἰωάννη Ματαίη [3] Βασίλειε βοεβόνδα, υἱὲ κατὰ Πνεῦμα περιπόθητε τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάριν, εἰρήνην, ὑγείαν, εὐεξίαν, ῥῶσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, νίκην κατ' ἐχθρῶν ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων καὶ πᾶν εἴ τι ἄλλο ἀγαθὸν καὶ σωτήριον ἐπεύχεται ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ ἐκλαμπρότητί σου παρὰ θεοῦ παντοκράτορος καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ γράμματος γνωρίζομεν τῇ ἐκλαμπρότητί σου ὅτι ἐξ ἐπηρείας [4] σατανικῆς, λογιάζομεν, ὁποῦ πάντοτε φθονεῖ τὸ καλὸν καὶ πολεμεῖ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἤ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὸ ἄστατον καὶ τὸ ἀνώμαλον, ἡ πολλὰ εὐτρεπισμένη καὶ καλλωπισμένη καὶ εὐτυχεστάτη μητρόπολις τῆς Σοφίας, καθὼς τὸ μαρτυροῦσι καὶ κηρύττουσιν ἐκεῖνοι ὁποῦ εἰς τοὺς καιρούς τους τὴν ἔφθασαν καὶ ὁμολογοῦσι τὴν πλουσιότητα αὐτῆς καὶ τὴν εἰρηνικὴν κατάστασιν καὶ τὰς προσόδους αὐτῆς καὶ τὰ ἀφιερώματα, ἔπεσεν εἰς χρέος βαρύτατον καὶ δυςβάστακτον καὶ περισσότερον ἀπὸ εἴκοσι φορτία τῶν ἄσπρων ἀπὸ χρόνον ἱκανόν· καὶ θαρροῦμεν εἰς τὴν ἐκλαμπρότητά σου νὰ τὸ ἤκουσεν ἀπὸ πολλῶν καὶ νὰ τὸ ἠξεύρῃ, καὶ νὰ ἔχασε ταῦτα πάντα ὁποῦ ἀνωτέρω εἴπομεν, τὰς εὐτυχίας δηλαδὴ καὶ τὰς εὐδαιμονίας καὶ νὰ τὰ ὑστερήθη παντελῶς, καὶ νὰ ἔμεινε πάντῃ ἄπορος καὶ ἐνδεεστάτη, ὡς φαίνεται εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον καὶ οὐδ' ἕνας ἀρχιερεύς της ἠδυνήθη, καὶ εἶναι ἡ ἀλήθεια, νὰ σταθῇ εἰς αὐτὴν ἀτάραχος καὶ ἀνεπηρέαστος καὶ νὰ γνωρίσῃ τοῦ λόγου του πῶς εὑρίσκετον εἰς αὐτὴν, καὶ ἔξω ἀπ' αὐτοὺς τὸ φορτίον αὐτὸ ἐπε-

---

[1] Κῶδ. φ. 322 β.

[2] Κῶδ. *ἢ Οὐγγροβλαχίας*
Μολδοβλαχίας

[3] Κῶδ. *ματαίη*
Ἰωάννη

[4] Κῶδ. *ἐξεπηρείας*

φορτίσθη καὶ πρὸς τοὺς κληρικούς της, ἱερεῖς τε καὶ λαϊκούς, μὲ τὸ νὰ θέλουν νὰ τοὺς βοηθοῦν καὶ νὰ μπλέξουν καὶ εἰς τὴν ἐγγύην, ἀπὸ τῆς ὁποίας οὔτε ὀσπήτιον τοὺς ἔμεινεν οὔτε ἄλλο κτῆμα ὁποῦ νὰ εἶχαν παρὰ μόνον [1] καθημεριναῖς φυλακαῖς καὶ βάσανα καὶ τιμωρίας, τῶν δανειστῶν προςώπων ὄντων μεγάλων καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ τόπου ἐκείνου, καὶ ἔτζι εὑρίσκονται ἕως τῆς σήμερον τιμωρούμενοι καὶ ἀπαιτούμενοι τόκους ἐπὶ τόκοις καὶ βασανιζόμενοι, καὶ ἀποροῦσι καὶ ἐκπλήττονται εἰς τὸ μέγα κακὸν αὐτό, ὁποῦ τοὺς ἐπανέβη. Ἤδη δὲ συναχθέντες εἰς ἕν, ὡς μᾶς γράφουσι δι' ἀναφορᾶς, ἀπεφάσισαν νὰ προςτρέξουν εἰς τὰ ἴχνη τῆς ἐκλαμπρότητός σου, καὶ νὰ προςπέσουν εἰς τὸ σκέπος της τὸ χριστομίμητον καὶ νὰ τύχουν τοῦ μεγάλου αὐθεντικοῦ αὐτῆς ἐλέους τοῦ δοθέντος καὶ δωρηθέντος αὐτῷ ἐκ θεοῦ, καὶ νὰ βοηθηθοῦν εἰς τὰς συμφορὰς αὐτῶν καὶ στενοχωρίας, καὶ πέμπουσι τὸν ἀρχιερέα τους, ἄνθρωπον ὄντα θεοσεβῆ καὶ φοβούμενον τὸν θεὸν καὶ βίου καλοῦ καὶ ἐντίμου καὶ σεμνὸν ἐπὶ πᾶσιν, ἱερώτατον μητροπολίτην Σοφίας κὺρ Δανιὴλ καὶ ὑπέρτιμον, τὸν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν σὺν τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ αὐτῶν ἐν ἱερομονάχοις Χατζῆ Ἀβράμιον καὶ κελλάρι [2] Στεφάνῳ σὺν τῇ λοιπῇ αὐτῶν συνοδίᾳ, καὶ ἐδεήθησαν καὶ παρ' ἡμῶν γράψαι πρὸς τὴν σὴν ἐκλαμπρότητα καὶ δηλωθῆναι [3] τὰ περὶ αὐτῶν. Καὶ γράφοντες ἀντιβολοῦμεν καὶ ἀξιοῦμεν αὐτήν, ἐρχομένην νῦν πρὸς τὴν χριστιανικωτάτην καὶ εὐεργετικωτάτην σου ἐκλαμπρότητα, δεχθείη εὐμενῶς καὶ ἱλαρῶς, δεικνύων πρὸς τὴν αὐτῶν ἱερότητα τὴν συνήθη φιλοτιμίαν, ἣν ἂν ἐκ θεοῦ φωτισθῇ καὶ ὁδηγηθῇ, καὶ χορηγήσῃ αὐτῷ ἐκ τῶν πλουσίων ἀγαθῶν ὁποῦ ἡ θεία Πρόνοια τὴν ἐχάρισε καὶ τὴν ἔδοσε [4], καὶ εὑρίσκεται πάντα ἕτοιμος βοηθὸς καὶ συναντιλήπτωρ πρὸς πάντας τοὺς προστρέχοντας αὐτῇ πτωχοὺς καὶ καταπονουμένους ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἡγουμένους, μοναστήρια καὶ λαϊκοὺς καὶ ἐπαναστρέφοντας εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν μὲ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς ἐλευθερίας τους, καὶ νὰ φανῇ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλευθερωτὴς τῶν

---

[1] Κῶδ. φ. 323 α.

[2] Κῶδ. *κελάρη*

[3] Κῶδ. *δηλοθῆναι*

[4] Κῶδ. *ἔδωσε*

δυςτυχιῶν τῆς αὐτῆς μητροπόλεως Σοφίας, ἔχων ἀδιάλειπτον[1] καὶ ἀκατάπαυστον καὶ διηνεκὲς τὸ τίμιον αὐτῆς μνημόσυνον καὶ τῶν γεννητόρων αὐτῆς, ὡςαύτως καὶ πάντων τῶν ἐξ αὐτῆς καταγομένων· νὰ ἐλευθερωθοῦν καὶ οἱ πτωχοὶ αὐτοὶ ἱερεῖς καὶ κληρικοὶ τῆς ἐνοχῆς τῆς πικρᾶς καὶ ὀδυνηρᾶς ἐγγύης ἧς καθημερινῶς ἐνέχονται καὶ κατατυραννοῦνται[2]. Οὕτω γράφοντες ἀντιβολοῦμεν τὴν ἐκλαμπρότητά σου γενέσθαι καὶ μὴ ἀποτυχεῖν αὐτοὺς τῆς θεϊκῆς αὐτῆς ἐπικουρίας καὶ βοηθείας. Ἡ θεία δὲ τοῦ παντοδυνάμου θεοῦ [χάρις][3] εἴη πολυετοῦσα τὴν σὴν ἐκλαμπρότητα καὶ στηρίζουσα ἐπὶ τὸν ὑψηλότατον αὐτῆς αὐθεντικὸν θρόνον ἐν εὐτυχίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει καὶ γήρᾳ βαθεῖ καὶ λιπαρῷ. Ἀμήν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αχνϐ^{ῳ} ἰνδικτιῶνος ε^{ης} Μαρτίου α^{η}.

Δ.

† Ἰωαννίκιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Οἱ κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν εὑρισκόμενοι εὐσεβέστατοι καὶ ἐκλαμπρότατοι αὐθένται καὶ τοπάρχαι καὶ ἱερώτατοι μητροπολῖται καὶ ἀρχιεπίσκοποι, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί, θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, ἐντιμότατοι κληρικοί, ὁσιώτατοι καθηγούμενοι καὶ ἀρχιμανδρῖται τῶν ἱερῶν καὶ θείων μονῶν, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, χρησιμώτατοι ἄρχοντες καὶ ὁ λοιπὸς τοῦ Κυρίου χριστώνυμος καὶ περιούσιος λαός, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐχὴ δὲ καὶ εὐλογία παρ' ἡμῶν.

Τὸ τῆς ἐλεημοσύνης χρῆμα παρὰ πᾶσιν ἐπαινετόν, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ θείᾳ Γραφῇ καὶ πρὸς θεὸν εὐπρόςδεκτον, δυνάμενον ῥῦσαι ἐκ θανάτου ψυχὴν ἀνθρώπου, ἅτε θεὸς ὂν καὶ εἰςαγωγὴ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, ἐξαιρέτως δὲ ἡνίκα γίνεται ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Χριστοῦ οὔσαις ἐν ἀνάγκαις πολλαῖς καὶ δειναῖς, ἀπαιτή-

[1] Κῶδ. *ἀδιάληπτον*

[2] Κῶδ. φ. 323 ϐ.

[3] Ἡ λέξις *χάρις* προςετέθη παρ' ἐμοῦ λείπουσα ἐν τῷ ἀντιγράφῳ.

σεσι καὶ στενοχωρίαις τῶν χρεῶν τῶν ἐπικειμένων αὐταῖς. Μακαρισμὸς γὰρ μέγας καὶ μνημόσυνον ἀδιάλειπτον [1] ἕπεται πρὸς τοὺς μετερχομένους τὴν τοιαύτην ἀρετὴν τῆς δόσεως δηλαδὴ τῆς ἐλεημοσύνης ταύτης· καὶ ἀκούσουσι τῆς μακαρίας ἐκείνης φωνῆς, κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆσιν, τὸ Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, καὶ πρὸ τούτου τὸ Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται καὶ τὴν ἀξίαν ἀμοιβὴν τῆς εὐπρεπείας τοῦ οἴκου Κυρίου κατὰ τὸ προφητικὸν λόγιον τὸ Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος [2] δόξης σου. Λοιπὸν καὶ ἡ ἁγιωτάτη μητρόπολις Σοφίας πρότερον ὑπῆρχεν ἐν εὐημερίᾳ πολλῇ. . . .

(***Τελευτᾷ κολοβὸν, λειπόντων τῶν λοιπῶν φύλλων***).

---

[1] Κῶδ. *ἀδιάληπτον*

[2] Κῶδ. *σκηνόματος*

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Περὶ τῶν μουσικῶν κωδίκων τῆς μονῆς ἴδε ***Ἰωάννου Τζέτζη*** Τὰ μουσικὰ χειρόγραφα τῆς ἐν Ἄνδρῳ μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἢ Ἁγίας ἐν τῷ Παρνασσῷ (Τόμ. ΙΒ΄ τοῦ 1888 σ. 134-149).